

TAMIL NADU POLLUTION CONTROL BOARD

MINUTES OF THE PUBLIC HEARING MEETING CONDUCTED FOR OBTAINING THE ENVIRONMENTAL CLEARANCE FROM MINISTRY OF ENVIRONMENT, FOREST & CLIMATE CHANGE BY IDUVAI ROUGH STONE & GRAVEL QUARRY – CLUSTER (2 NOS.) FOR THE PROPOSED QUARRY PROJECT OF 3.64.0 HECTARES LOCATED AT S.F. NOS. 277 AND 286/1 (PART) IDUVAI VILLAGE, TIRUPPUR SOUTH TALUK, TIRUPPUR DISTRICT, TAMILNADU STATE, HELD ON 08.10.2025 AT 10.30 AM IN AT TIRUPPUR CITY MUNICIPAL CORPORATION BAMBOO PARK HALL, CHINNAKALLIPALAYAM, IDUVAI, TIRUPPUR SOUTH TALUK, TIRUPPUR DISTRICT.

PROJECT NAME:

Iduvai Rough Stone & Gravel Quarry - Cluster (2 Nos), Iduvai Village, Tiruppur South Taluk, Tiruppur District.

Sl. No	Name & Address of the Project	Area (Hectares)
1.	M/s. P. Karthik Rough Stone and Gravel Quarry, SF No. 277	2.05.0
2.	M/s. V.P. Ramasamy Rough Stone and Gravel Quarry, SF. No. 286/1 (Part)	1.59.0

PARTICIPANTS:

1	Thiru. K. Sivaprakash	:	Revenue Divisional Officer, Tiruppur.
2.	Thiru. S. Bharathiraja	:	District Environmental Engineer Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North
3.	Thiru. M.A.M. Mannar Thippu Sulthan	:	Assistant Engineer Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North

4.	Thiru. T. Shankaranarayanan	:	Assistant Engineer Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North
7.	Project Proponent / Owner (1)	:	Thiru. P. Karthik Rough Stone and Gravel Quarry
8	Project Proponent / Owner (2)	:	Thiru. V.P. Ramasamy Rough Stone and Gravel Quarry
9.	Thiru. Dr. M. Selvakumar	:	Project Consultant Aadhi Bhoomi Mining & Enviro Tech (P) Ltd., Salem, Tamil Nadu.
10.	Public	:	78 No. (Attendance Register enclosed) vide Annexure-I .

District Environmental Engineer, Tamilnadu Pollution Control Board, Tiruppur North:

The District Environmental Engineer, on behalf of the District Administration and the Tamil Nadu Pollution Control Board, welcomed all dignitaries and participants. He respectfully welcomed the Honourable Revenue Divisional Officer who is presiding over this Public Hearing. He also welcomed the general public, environmental activists, other government officials, police officers, and the owners of the ordinary stone and gravel quarries who have come to participate and express their views.

As per the Environmental Impact Assessment (EIA) Notification, 2006, issued by the Ministry of Environment, Forest and Climate Change, Government of India, it is mandatory for eight categories of activities and industries to obtain prior Environmental Clearance before starting their projects. For certain types of projects mentioned in the EIA Notification 2006, conducting a Public Hearing is compulsory as part of the Environmental Clearance process.

Accordingly, in Tiruppur District, Tiruppur South Taluk, Iduvai Village, Survey No. 277, Thiru. P. Karthik has applied for Environmental Clearance to establish an Ordinary Stone and Gravel Quarry. Similarly, in Survey No. 286/1 (part), Thiru. V.P. Ramasamy has also applied for an Ordinary Stone and Gravel Quarry. Both quarries together cover a total area of 3.46.0 hectares. Therefore, this Public Hearing is being conducted as part of the Environmental Clearance procedure.

In connection with this Public Hearing, a Public Notice was issued 30 days in advance in the newspapers "Daily Thanthi" and "The New Indian Express" on 04.09.2025, in accordance with the statutory requirements. In addition, pamphlets were distributed to

the residents of Iduvai and nearby villages to inform them about the conduct of this Public Hearing.

During this meeting, the project consultants on behalf of the quarry owners will explain details of the project and the Environmental Impact Assessment Report through a PowerPoint Presentation. After this, the public and environmental volunteers from the region may express their views either orally or in writing.

All opinions and statements provided by the participants are being recorded. The entire proceedings of this Public Hearing are being documented through audio and video recording. These recordings, along with the minutes of the meeting and the written statements, will be compiled and sent to the State Environmental Impact Assessment Authority (SEIAA) for further action.

Participants who wish to express their views must clearly mention their name, village, and address. They are requested to provide remarks related only to the proposed stone and gravel quarry project.

Once again, the District Environmental Engineer earnestly requests that only comments related to this quarry project be submitted and that irrelevant statements be avoided.

Finally, the District Environmental Engineer respectfully invites the Honourable Revenue Divisional Officer to preside over and conduct the Public Hearing.

Revenue Divisional Officer, Tiruppur:

The Revenue Divisional Officer, Tiruppur welcomed everyone and stated that everyone will be given an equal opportunity to express their opinions during today's public hearing. He informed that participants may present their views regarding the proposed quarry project. However, he requested that opinions related to any other quarry project should not be discussed at this forum.

He kindly appealed to all participants to express their views specifically about this proposed quarry, either briefly or in detail, but to do so in a timely and orderly manner so that the proceedings can be conducted efficiently.

The project Proponent from Aadhi Bhoomi Mining & Enviro Tech (P) Ltd., Salem, Tamil Nadu:

The project proponent welcomed all the participants who had gathered for the public hearing. He then explained the details of the project in the following manner:

1. An introduction to the quarry project.
2. Details of the newspaper advertisement published regarding the project.
3. Information about the public hearing notification.
4. Photographs showing the development of the greenbelt and the construction of fencing along the lease boundary, along with nearby structures.
5. Details about environmental regulatory bodies and related institutions.
6. A Google Earth image showing the transportation network within a 10-kilometre radius around the existing quarry.
7. A Google Earth image showing a 300-metre and 500-metre radius around the two proposed quarries for ordinary stone and rough stone.
8. Photographs of air, water, and soil sample collection activities.
9. Details of the study area.
10. Information on ambient air quality in the surrounding region.
11. Standards for ambient noise quality.
12. Predicted noise levels in the intermediate zone due to the proposed mining activities.
13. Results of baseline water quality analysis.
14. Details of the geo-resistivity survey conducted.
15. Physical and chemical parameters of soil.
16. Information on ground vibrations.
17. Mitigation measures to control vibrations.
18. A land use and land cover analysis map for an area of approximately 10 kilometres around the site.
19. Details of the LU/LC (Land Use / Land Cover) classifications and their areal extent in square kilometres within the 10-kilometre radius.
20. Photographs of plant species found within the core zone and buffer zone, representing local environmental and biodiversity conditions.
21. Photographs of animal species found within the core zone and buffer zone.
22. The proposed five-year afforestation plan.
23. The estimated project cost.
24. The benefits of the proposed project.
25. A concluding statement.

A copy of the PowerPoint presentation is also enclosed vide **Annexure – II**

After that, the District Environmental Engineer of the Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North, said that in this public hearing, the public may record their opinions either in writing or verbally. Before giving their opinions, he requested that people must clearly mention their name, address, and the name of the village they belong to. he also repeatedly emphasized that opinions should be given only about this proposed quarry project.

Accordingly, the public expressed the following views,

1. Mr. Satheeskumar, State Secretary, Legal Awareness Wing of the Tamil Nadu Farmers' Protection Association, Avinasi :

He greeted everyone present and also extended greetings to the state-level environmental volunteers who had come all the way from Andhra Pradesh welcome the establishment of this stone quarry. He stated that he was going to speak about the proposed rough stone and gravel stone quarry located in Survey Numbers 277 and 286/1 at Iduvai Village, which belongs to Mr. Karthik and Mr. Ramasamy. He introduced himself as Satheeskumar, State Secretary of the Legal Awareness Wing of the Tamil Nadu Farmers' Protection Association, and informed that he was from Avinasi.

He said that he was here to oppose the establishment of this quarry. He mentioned that they possess legal information and documents to justify their opposition. He further said they wished to clearly explain the legal reasons behind their objection. He also stated that in Tiruppur District, illegal rough stone quarry operations and illegal approvals granted by government officials are continuously taking place. As a result, this region is gradually being turned into a barren land. The natural environment is being destroyed, and illegal mining operations are being hidden by dumping waste materials over the mined areas. He questioned why this quarry is considered illegal and why permission should not be granted. He explained that as per the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, if there are residential areas within a 300-meter radius of the proposed quarry site, permission cannot be granted.

He claimed that within 300 meters of these 2 quarry sites, there are several residential houses. However, instead of acknowledging this fact, fake documents are being created to hide the existence of these houses. He stated that revenue officials and mining department officers are trying to bring this quarry project forward by using such forged documents. He insisted that this matter must be thoroughly investigated. He demanded that legal action must be taken against the Village Administrative Officer, Revenue Inspector, and Tahsildar who prepared and submitted the false documents. He said that charges must be filed against them under laws related to forgery, criminal conspiracy, and criminal offences, and they should be dismissed from their posts and punished accordingly. He also mentioned that this has become a routine practice, where officials sit inside their offices, ignore the real situation outside, prepare false reports claiming there are no houses nearby, accept bribes, and leave. He stated that because of these practices, the common people and farmers are the ones who are continuously suffering and he wished to officially record this concern in the public hearing.

He stated that according to the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, if a over head- water storage tank with a capacity of around 50,000 to 100,000 litres is located within 500 meters of the quarry site, permission for quarrying cannot be granted. In this area, there is such a over head water tank, along with government-owned deep bore wells, which supply drinking water to the village panchayats. These are the primary water sources for the local people. He questioned how permission could be given when such critical water infrastructure exists nearby. If the over head water tank collapses or is damaged due to quarry operations, who will take responsibility for the consequences?

He further explained that the PAP canal passes through this region, but quarry activities have been carried out by breaking the canal structure, without leaving the mandatory 7.5-meter safety distance. Proper buffer zones have not been maintained between the quarry and patta lands or temple lands. He said that none of the stone quarries in this area follow the benching method of mining, which is essential for safety and environmental protection. He said a public hearing should be for explaining how the quarry affects the environment, what kind of environmental impact it creates, and how the project authorities plan to control or prevent these impacts. This information should be clearly presented to the people.

However, he emphasized that the quarry owners never follow the rules in practice. Whatever they promise during the permission stage is not implemented once approval is obtained. He pointed out that within 300 to 500 meters of the quarry site, the PAP canal, bridges, and other public structures are present. When such important public assets exist within the restricted distance, how can permission be granted? Legally, it cannot be approved. He also mentioned that the PAP canal has already been damaged by the quarry operators, and later they simply placed stones to cover up it. He questioned that first of all which authority gave permission to break the canal.

He further stated that they noticed a public road in that area while arriving. Public buses travel through that road, and the road is already in very poor condition. He questioned how heavy quarry vehicles are allowed to pass on such a damaged road and how public transportation is being managed under these conditions. He mentioned that quarry operations in this region are causing serious inconvenience to the general public, obstructing public transportation, and making it extremely difficult for people to travel. Residential areas, particularly M.G.R Nagar and other nearby inhabited places, are located close to the proposed quarry site. Even the project proponents have stated that M.G.R. Nagar is located only 270 meters from the quarry site. In such a situation, he expressed disbelief as to how this quarry project was permitted to be brought for a public hearing. He questioned who is responsible for this and demanded that appropriate action be taken against the authority that granted the permission. He firmly stated that this quarry project does not even qualify to be presented for a public hearing. He insisted that this quarry does not even qualify to be brought for a public hearing.

In the next part, he raised the issue of illegal mineral transportation. He asked how many quarries within a 500-meter radius of the proposed site have been inspected. He questioned how many quarries have followed the legal benching method of stepped excavation. He also asked how many quarries have established the mandatory greenbelt protection zone (green barrier). He pointed out that in none of the quarries has the benching method been followed. Instead, they have cut the land vertically, as though digging a mine, without any safety step formations. He stated that such practices are not legally permitted. He explained that these types of quarrying activities cause severe environmental damage, pose risks to the general public, endanger the workers employed in those quarries, and destroy natural resources in a way that cannot be restored within a 500-meter radius of this proposed quarry site, this is the prevailing situation. He further mentioned that near the proposed quarry field, none of the nearby quarries have maintained the mandatory 7.5-meter safety distance from private patta lands. Even other quarry operators have not left a 7.5-meter safety distance. He pointed out that electricity poles run directly between different agricultural fields in that area. If these electric poles tilt, fall, or cause any other kind of damage due to quarry activities, he questioned who will take responsibility. He demanded to know why the mandatory 7.5-meter distance has not been followed by the quarry operators.

He questioned why, when permission for this stone quarry was being proposed, the authorities who conducted the site inspection did not record any of these important facts in the documents submitted for the public hearing or for the approval of the quarry. He stated that this clearly shows that the officials have acted in support of the project proponents, and this must be recorded with proper evidence.

He further explained that the vehicles used for quarry operations always carry excessive loads. It is already well known that on national highways and state highways, both the National Highways Authority and the State Highway Departments in Tamil Nadu have rules that vehicles must not carry loads beyond the permitted limits. Roads that are designed to last for 5 or 10 years are becoming severely damaged within 2 or 3 months due to overloaded vehicles. As a result, the public is unable to use the roads properly, and frequent road accidents and fatalities are occurring. When laws clearly allow authorities to take strict action, including seizing the vehicle, filing cases against the quarry owners, buyers of the minerals, drivers of the vehicles, and even against the vehicles themselves along with possibilities for criminal proceedings and contempt of court cases in the Supreme Court no action has been taken. Instead, the illegal activities are being indirectly supported, which is highly condemnable. He asked, if roads are destroyed, how will the people travel?

He strongly criticized that when roads are constructed using the taxpayers' money, and quarry operators use those same roads for their commercial activities and damage them, the people are the ones who suffer without proper roads. He stated that these quarry activities are being carried out without any concern for

public welfare, and they strongly condemn this. Through this public hearing, he demanded that roads must be properly maintained, heavy overloading of vehicles must be strictly stopped, and that the Revenue Department, Department of Geology and Mining, Police Department, and Transport Department must take strict action, impose penalties, and ensure proper punishment against those responsible.

He stated that both of these individuals are already operating stone quarries. They have been running quarry activities under the names of their father, mother, or other family members. Now, once again, they are applying for permission to start another quarry. This is because, according to the existing law, a single individual in the state cannot be granted permission for more than 2 stone quarries. However, to bypass this rule, they continue to apply under different names of their family members. By repeatedly changing the names and ownership on paper, they are obtaining quarry licences illegally and misleading both the government and the public.

He further mentioned that there is no objection if different members of the same family operate quarries, but there must be a legal limit. Natural resources belong to everyone, not just to a few families. When only a few people take these resources for their own profit, especially through illegal methods, it causes problems and loss to the society. As mentioned earlier, several quarries are functioning within a 500-meter radius of private patta lands and temple lands, without maintaining the mandatory 7.5-meter safety distance. Strict action should be taken against this. Therefore, he requested that all these violations must be investigated properly and appropriate action must be taken immediately.

He added that permission has been granted for quarrying up to a depth of 60 meters, which is approximately 200 feet. If a quarry is allowed to operate up to 200 feet deep, he questioned how agricultural wells, which are only 40 to 60 or 70 feet deep, will get water. When 2 quarries operate at a depth of 200 feet, all the groundwater will be drawn towards those quarry pits. As a result, water sources in agricultural lands will dry up, and farmers will not be able to use water for irrigation. Therefore, this poses a serious threat to groundwater availability and agricultural sustainability.

He pointed out another important issue, stating that the project proponents always speak only about groundwater from lower layers of the earth. However, environmentalists and geologists are well known that water exists in multiple layers beneath the Earth's surface. All ecological systems, biodiversity, plants, shrubs, and trees depend mainly on the water found in the uppermost soil layer, specifically within the top 10 meters of the ground. If permission is given for quarrying, this upper water layer will completely disappear, causing the land to turn into a desert, leading to severe drought conditions and even increasing the possibility of earthquakes at later stages. According to information from the Central Government, this region has already been identified as a seismic zone where earthquakes above

3.0 on the Richter scale can occur. Excessive deep quarrying and frequent blasting further weaken the core mother bedrocks.

Speaking about blasting, he stated that the quarry operators claim they use the "NONEL method" of blasting, but no one has clearly addressed this issue. The project developers must provide complete clarity on the type of explosives used because the primary concern in this area is the use of explosives. Despite many complaints being filed against the illegal transport and usage of blasting materials, no strict action has been taken. In reality, they do not use the simple "NONEL method" of blasting. Instead, they use high-intensity explosives that cause strong vibrations, severe environmental pollution, and release chemical smoke. This puts nearby farmers, the general public, open wells, and even livestock at great risk due to these shockwaves and toxic emissions.

He insisted that the government must take appropriate action to stop these issues. However, instead of controlling them, continuous permissions are being granted for such quarries, causing severe damage to agriculture and reducing crop productivity. During blasting operations, the release of chemical substances and smoke affects agricultural yield. As a result, farmers' production decreases. Similarly, if children, elderly people, and women inhale these chemicals and dust, it may lead to serious health problems, reduced lifespan, and even loss of life. At that point, he questioned whether proper control measures and monitoring are being done. He stated that there is no monitoring and no proper control by any authority.

He questioned the role of the Pollution Control Board, asking where it has studied the environmental impacts caused by quarry operations. He stated that the Board issues permission for quarries and stops with that, without ensuring continuous monitoring or control. However, the Pollution Control Board should monitor all these issues and take proper action. He asked how many times the Pollution Control Board, the Department of Geology and Mining, or the Revenue Department officials have inspected the existing quarries. After inspecting, did they record how much pollution was released? How much harm was caused to the general public? How much impact did farmers face? What is the current level of pollution in soil, air, and water? What type of chemicals are released during blasting and what is their impact? He argued that the authorities have not provided any such information or data. Instead, they are continuously providing approvals for new quarries. This irresponsible approach, without scientific monitoring or environmental assessment, will destroy the entire region. He reminded that this area is already prone to earthquakes and desertification as previously mentioned. In addition, He stated that some quarry owners, after receiving approval, hide the existence of residential houses located within 300 meters of the quarry site. If a local resident wants to build a new house, they are not allowed because the quarry owners approach the court and obtain orders stating that no new house should be approved within 300 meters of the quarry, unless the quarry owners provide a no-objection certificate. The quarry owners impose conditions such as if stones fall during

blasting, or if there is land vibration, or if agriculture is damaged, people should not raise any complaints. Only if the public agrees to these conditions, they will not object to house construction. But in reality, houses already exist before quarry operations begin, and such information is deliberately hidden. So, he questioned who is responsible for taking action in such cases.

Furthermore, He said that because of these conditions created by quarry owners, even the basic desire of poor people, farmers, and workers to build a house is being disrupted. Due to these quarry activities, whether in the northern, southern, eastern, or western directions, existing residential areas and people who plan to build houses are facing uncertainty. He questioned how people can construct homes and live safely, and how the local administration will collect property tax and provide building approval in such an environment. There is no proper answer to these concerns. Everyone keeps talking only about environmental impact, but no one is addressing the key question. what happens to the residents living in these areas. If they are affected or harmed in any way, who will answer and who will take responsibility?

He expressed that only the interests of quarry owners are being considered, while the safety and rights of the general public are being ignored. According to them, there are already an excessive number of quarries operating in this region. The stones quarried here are not being used for local development but are sent mainly to neighbouring states. Therefore, granting more quarry approvals is unnecessary and harmful. He highlighted that a petrol station is located on the southern side of the proposed site. If the quarry operations, especially blasting, cause any damage to the petrol station or bakery nearby, who will be responsible? The underground petrol storage tank is directly beneath the petrol station. If blasting vibrations cause an explosion in this tank, who will be held accountable for the consequences?.

He further questioned how many PESO (Petroleum and Explosives Safety Organization) meetings are being conducted regularly. Matters related to illegal explosives transportation, petroleum product storage safety, and explosive material usage are supposed to be discussed in PESO meetings. However, in Tiruppur district, PESO meetings are not conducted properly. Even when he request information or documents, such details are not provided. He insisted that proper PESO meetings should be held regularly to monitor quarries located near petrol stations and to take preventive action. He demanded that the authorities should investigate incidents where illegal explosives were transported or used, assess damages caused due to such activities, and take lawful actions against those responsible.

He also stated that they have already submitted multiple petitions and complaints related to quarry operations in this area. However, no action has been taken on those complaints so far. He stressed that authorities must investigate those complaints properly and impose penalties where necessary. Even under the Right to

Information Act, when they seek information about these quarries and nearby mining activities, the concerned departments refuse to provide data. The Department of Geology and Mining is not providing any information. He clarified that they are not blaming the Pollution Control Board, as the Board is providing information transparently. But from the Revenue Department and the Mining Department, they are unable to receive any information.

He stated that even if information can be obtained from the Revenue Divisional Office, the Department of Geology and Mining is functioning more like a private quarry office instead of a public department. This department operates using taxpayers' money and therefore has an obligation to maintain transparency. He said that whenever a quarry application is submitted or quarrying operations are carried out, all related information should be made available to the public openly. Only through such transparency can people understand the full details of these quarry activities. The public will always speak the truth if something is wrong, they will question it, and if it is right, He will not interfere. He clarified that they only question quarries that function illegally and cause harm. No one questions quarries that operate lawfully and without causing harm because that is within legal rights. But when operations are conducted illegally and harm the environment or people, it becomes the duty of everyone to raise concerns and stop it.

He pointed out that according to DGMS (Director General of Mines Safety) regulations, proper benching must be followed in quarries. However, in this region, the quarry operators do not follow benching methods and cut the rocks vertically instead. This has led to accidents such as trucks overturning, blasting mishaps, landslides, and worker deaths. In such situations, it becomes clear that safety rules are not being followed properly. He emphasized that quarry operations should comply strictly with DGMS guidelines to ensure the safety of workers and the surrounding environment.

He also questioned how many workers employed in these quarries are provided with medical insurance and life insurance. He asked how many times medical check-ups have been conducted for workers. He wanted to know the health condition of the workers when they first joined the job and what their health condition is now after working for several years in these quarries. He also questioned whether workers are covered under ESI (Employees' State Insurance) and PF (Provident Fund) schemes and what their current status is. He insisted that all such worker welfare details must be examined and recorded as part of quarry regulation and monitoring.

He said that even though these workers may say they are in an unorganized sector without proper structure, still, why are they not being registered under a formal system to ensure their safety and protection? He questioned why the quarry owners do not register the workers and provide them basic security benefits. He also stated that the DGMS (Director General of Mines Safety) rules are not being followed. Running a quarry in such a way ignoring safety rules and acting as if he

can do anything they want is completely wrong. Next, he discussed the continuous dumping of waste in this area. The municipal boundary is located right next to this place. After carrying out illegal quarrying, they have the idea that they can dump waste in the quarry pit and close it, and that the municipality will also dump garbage there. He insisted that a drone survey must be carried out and all limestone quarries within a 500-meter radius must be inspected properly and strict action should be taken.

He said that this limestone quarry is not suitable for granting permission. Within a 300-meter radius, there are already residential houses. There is also an overhead water storage tank, a petrol station, and a bridge located near the quarry site. Apart from these, there are many other important structures in the surrounding area. He stressed that a proper scientific and field inspection should be conducted and appropriate action must be taken based on the findings.

He concluded by saying that this site is not appropriate or eligible for quarry permission. Thank you.

2. Mr. Kamesh Kumar, Tiruppur :

He respectfully greeted the Tiruppur District Environmental Engineer, the Tiruppur District Revenue Divisional Officer, and all the crusher owners of Velampalayam, 63. He stated that he has been working as the person in charge at V.P.R. Crusher and Blue Metals for the past 13 years.

He further mentioned that for the past 3 years, the crusher's license has lapsed, and because of this, his livelihood has been severely affected and he has been struggling in a very difficult situation. Therefore, he humbly requested the District Revenue Divisional Officer and the District Environmental Engineer to take immediate action and kindly renew the license.

3. Mr. P. Ramesh, 63 Velampalayam :

He mentioned that he is from 63, Velampalayam. He has been working as a driver at the V.P.R. Quarry for the past 10 years. At present, the quarry is not functioning as its license has lapsed. As a result, his livelihood has been affected, and he is facing significant difficulties. Therefore, he humbly requested the authorities to grant the license for the quarry. He concluded by expressing his thanks and greetings.

4. Mr. M. Nandhakumar, 63 Velampalayam:

He stated that he has been working as a driver for V.P.R. for the past 15 years. For the past few years, the quarry has been non-operational. As a result, his livelihood has been severely affected, and he is facing very difficult circumstances. Therefore, he humbly requested that the license for the quarry be granted.

5. Mr. A. Adaikkalaraj, 63 Velampalayam :

He stated that his name is Adaikkalaraj and that he works as a driver at Karthik Crusher. He mentioned that, without a license, they are facing severe difficulties. Their livelihood depends entirely on this crusher. Therefore, he humbly requested that the license be granted.

6. Mr. C. Easwaran, 63 Velampalayam:

He greeted everyone present at the meeting. He stated that he works as a Hitachi operator at Karthik Crusher. Currently, the quarry has not been operational for the past 2 years, which has severely affected his livelihood. He mentioned that granting the license would greatly help. He further added that he does not know any other work and has been managing with this situation for the past 4 years. He humbly requested that the license for the quarry be granted as soon as possible.

7. Mr. K. Satheesh, Environmental Protection Secretary, Tiruppur:

He introduced himself as Satheesh, serving as the Environmental Protection Secretary. He greeted the assembly and all those present on the stage. He expressed respect for the customs, traditional culture, and values of the community. At the same time, he acknowledged the legitimate concerns raised by the residents and emphasized that he stands in full solidarity with them. He stated that the government must take immediate responsibility for addressing the issues of the village, ensure the provision of necessary funds for sustainable development, and take prompt action to resolve the pressing problems. He also highlighted the need for immediate arrangement of employment opportunities and for providing permanent housing to the residents, humbly requesting the senior officials of the government to take the necessary action.

He further emphasized that the development of the village must occur in a sustainable and environmentally harmonious manner. As the Environmental Protection Secretary, he appealed to the landowners of the area to actively plant and maintain trees, underlining the importance of preserving green cover. He stated that proper care of trees is essential for the long-term environmental stability of the region, and that landowners have a responsibility to maintain ecological balance while utilizing their land.

He concluded by reiterating his request to the senior government authorities to grant environmental clearance to the landowners without imposing unnecessary restrictions, ensuring that the developmental and environmental requirements are met simultaneously. His appeal was that environmental protection and sustainable development must proceed together, and that all necessary steps should be taken promptly to safeguard both the livelihoods of the residents and the natural resources of the village. He ended by expressing his thanks and greetings.

8. Mr. Chandrasekar, 63, Velampalayam:

Mr. Chandrasekar extended his respectful greetings to everyone present at the gathering. He stated that he works as a Poclain operator at V. P. R. Crusher and has been serving in this role for fifteen years. He highlighted that due to the recent lack of work opportunities, his family livelihood has been severely affected. He further explained that the prolonged stoppage of quarry operations has caused significant financial and social difficulties for him and his family. Therefore, he humbly requested that the authorities grant the quarry the necessary legal permission as soon as possible so that work can resume, emphasizing that providing this permission promptly would help restore the livelihood and stability of families dependent on quarry operations.

9. Mr. Selvakumar, Chinnakalipalayam:

Mr. Selvakumar extended his respectful greetings to all government officials and the general public present at the gathering. He stated that he previously served as the district head of the Environmental Protection Wing for the Bharatiya Janata Party and currently works as the Secretary of the North Tiruppur District. He mentioned that Chinnakalipalayam is his native village. He emphasized that sufficient quarries are already operating in this area and therefore, no further approvals for new quarries should be issued. He highlighted that the proposed site for the new quarry is located very close to the settlement of the Adi Dravidar community, where his own house is situated. Due to daily blasting in the quarry, many houses in that area have developed cracks and suffered structural damage. Additionally, the dust and smoke generated from the crusher machines create significant discomfort for residents living in the eastern part of the village. He noted that the environmental impact is so severe that even placing a plate of food outside for a few minutes results in it being covered with dust. Despite this, he expressed confusion over how officials evaluated the site and concluded that "there is no significant dust" and, in the presented PowerPoint slides, Pre-claimed that there is no impact on the public.

Mr. Selvakumar urged that the actual situation must be assessed by directly interacting with the local residents. Many of the residents are unable to attend meetings because they go to work daily, which results in their concerns remaining

unvoiced. He emphasized that a large number of people have already been adversely affected by the existing quarries. Since sufficient quarries already operate in the area, no further permissions are necessary. He also refuted claims that "permissions are being granted for quarry owners to dump waste," clarifying that during waste disposal planning, several quarry owners actually supported the residents' opposition to prevent environmental damage.

Finally, Mr. Selvakumar strongly emphasized that no further damage should occur to the land. He referred to satellite imagery of Chinnakalipalayam, noting that the area appears severely scarred, like multiple wounds on a single body, due to existing quarry operations. He concluded by requesting that no permissions for new quarries be granted to prevent further destruction of the land. He expressed gratitude to everyone who allowed him the opportunity to speak and concluded his statement with thanks and respectful regards.

10. Mr. Thangavel, Chinnakalipalayam :

Mr. Thangavel stated that he is a farmer residing near the quarry area. He explained that even in the absence of a quarry, constructing buildings or starting any business in this area is not easy due to pre-existing challenges. Therefore, he believes that the quarry has not caused significant impact. Initially, some issues arose due to the vibrations from blasting. After reporting these issues, appropriate measures were taken, and currently, the blasting is conducted without causing any problems. He emphasized that if similar situations occur in the future, complaints can be made and corrective action can be implemented immediately.

Mr. Thangavel addressed concerns regarding the absence of a public road near the quarry. He clarified that the road being used is a temporary road within the P.A.P. irrigation project. As the head of the P.A.P. Irrigation Association, he confirmed this fact. He acknowledged that there are a few residences nearby; however, these houses are not directly affected by the quarry operations. The residents' houses were newly constructed at a safe distance from the quarry, and therefore, he believes there is no wrongdoing in this regard.

Finally, he stated that compensation can be provided to any families that might be affected, if necessary. He also mentioned that stone breaking and distribution activities are being carried out at minimal levels. Therefore, he respectfully expressed that quarry permission can be granted for this site.

11. Mr. Mahesh Moorthy, Poomaloor :

Good morning to everyone. The main purpose of his participation in this meeting is to state that a stone quarry should not be established.

As mentioned earlier, there are residential areas within 300 meters of the proposed quarry site. Even according to the proponent statement, houses are located about 280 meters away. Considering this, it is unclear to him why there is still an attempt to obtain permission. Based on these distance measurements alone, this project should have been rejected from the beginning. If officials decide with the

mindset that "anything can be done," how can the general public live safely? Some business owners, for the sake of profit, cannot be allowed to compromise the livelihood and safety of the people, can they? Existing stone quarries can be used according to actual demand. However, there is no necessity to start a new quarry.

Furthermore, this area has a very high risk of earthquakes. The reason is that blasting operations are carried out without following proper safety regulations. In addition, a petrol pump is located very close to this area. In such a hazardous environment, it is unclear why permission is being sought. Information requested under the Right to Information Act has not been fully provided. Permissions are being granted without considering the correct opinions and objections that were presented during the public consultation meeting. He cannot understand why this is happening. Similar events have already occurred in their village; therefore, the community is well aware of how severe the consequences can be. Hence, he respectfully requests that permission for this quarry not be granted.

12. Mr. Naveenkumar, Tiruppur:

He extends his respectful greetings to everyone present here. His native place is Tiruppur. He has been working at V.P.R. Crusher for the past 6 years. During these 6 years, this job has provided him with a stable livelihood. However, for the past 3 years, work has been stopped due to the lack of necessary permissions. As a result, the livelihood of his family has been severely affected. Therefore, he humbly requests that the permission be renewed and granted once again.

13. Mr. Natarajan, Oothukuli :

His name is Natarajan, and he comes from Oothukuli. He extends his respectful morning greetings to the District Revenue Officer, the Environmental Engineer, the farmers, quarry owners, and government officials present at this event. According to the law, permission for a new quarry cannot be granted if there are residential buildings within 300 meters, irrigation channels or bridges within 50 meters, low-tension electric lines within 50 meters, or high-tension towers within 300 meters. However, the current situation is as follows: low-tension electric lines pass within 50 meters, a high-tension tower is located very close to the quarry, approved houses and residences exist within 300 meters, and irrigation channels and bridges are also within this distance. Given these conditions, how can permission for a quarry be granted? It should not be granted. Granting permission when legal regulations are violated is not proper.

Furthermore, by law, vehicles on village roads should not exceed a weight of 10 tons. However, here, tipper lorries are transporting stones with a weight of up to 90 tons. A tar road constructed at a cost of ₹1 crore per kilometer gets damaged with potholes and erosion within a few months. Quarry owners claim, "We pay ₹1 crore in government revenue, so the village and the country develop." In reality, a single quarry affects the livelihood of thousands of people; dust, blasting chemicals, air pollution, and water pollution impact the health of more than 5,000 residents. The tax they pay is not enough even to maintain one kilometer of road.

Agricultural lands within one kilometer of the quarry are being adversely affected. Dust from blasting chemicals and stone particles settles on the soil, reducing crop productivity. Drinking water wells are getting polluted. Children are exposed to health problems such as B2 type diabetes due to airborne dust. Therefore, he humbly requests that permission should not be granted for the two proposed new quarries in this area.

14. Mr. Gokul Kannan, Chedarpalayam :

He extends his greetings to the District Environmental Engineer and to all the members of the public present here. His name is Gokul Kannan, and he comes from Chedarpalayam. He is working as a civil engineer and has constructed many buildings in that area. He basically comes from a farming family. The farmers present here have expressed that they are being affected. However, he states that he has been obtaining material from Ramasamy Anna's crusher almost since 2018. This is not a new crusher; it is an already operating crusher. Therefore, the permission they are requesting now is only for renewal.

Secondly, he points out that some say there are many crushers operating currently. However, in reality, there are very few crushers. Every household requires construction material, and the demand for building materials is increasing day by day, with prices continuously rising. At present, when material is taken from Ramasamy Anna, payments are often made on a one or two-month credit basis, which has caused considerable difficulty. Furthermore, when the crusher operates at low capacity, they are forced to go outside to obtain materials, incurring an additional cost of 2,000 to 3,000 rupees per load. This also affects the general public. Therefore, he humbly requests that permission be granted to operate and reopen Ramasamy Anna's crusher.

15. Mrs. Regina, Somanur :

Her name is Regina, and she comes from Somanur. She states that it does not seem appropriate to grant permission when all the criteria and regulations are against the applicants. Granting new permission or renewal for a quarry is subject to

legal review and proper assessment. She explains that she has been directly affected and continues to face difficulties. Her land is located in Erode District. The quarry was already operating, and yet new permission has been granted.

She adds that once the quarry is established, they are not allowed to carry out their agricultural activities. The quarry owners say that people cannot stay or build sheds on their land. For livelihood, farming is necessary, and they cannot carry out farming unless people are allowed to stay on the land. They are not permitted to reside there. They state that a minimum distance of a certain number of meters must be maintained from the quarry. She points out that there are houses within 300 meters of the quarry, and overall structures exist within 500 meters, which violates legal regulations. Therefore, before granting permission, it is essential to carefully review whether the permanent criteria have been met. Otherwise, after permission is granted, the quarry owners may prevent others from earning their livelihood. Ordinary farmers cannot protest like others. She states that if officials act correctly, as you have done, they will be able to continue their lives. They cannot protest every time an issue arises. Therefore, she requests that this matter be carefully considered before granting permission. In her opinion, it would be better to reject the permission as far as possible.

16. Mr. Mugilan, Chennimalai, Coordinator of Tamilnadu Environment Protection Movement :

He addressed the public hearing organized jointly by the Tamil Nadu Pollution Control Board and the Tiruppur District Administration for two stone quarries, Karthik Stone Quarry at SF No. 277 and Ramasamy Stone Quarry located at SF No. 286/1 (Part) in Iduvai Village, Tiruppur South Taluk. He extended his greetings and wishes to the President of the public hearing, the newly appointed Revenue Divisional Officer of the Tiruppur, and the District Environmental Engineer of Tiruppur North, who was presiding over the meeting. He also acknowledged all the departmental officials, journalists, representatives of farmer organizations, environmental activists, general public, and social activists present. He specifically mentioned their presence was driven by a concern that their village and soil should not be destroyed and that the area should not be marked as a tragic part of history, and to reveal the truth regarding the matter. Furthermore, he acknowledged the quarry owners and those brought by the quarry owners, including a Telugu-speaking person named Satish who had travelled from Andhra Pradesh to attend but stated he was in Tiruppur and spoke in Tamil based on notes written in English. Then he introducing himself as Mugilan, the Coordinator of the Tamil Nadu Environmental Protection Movement.

He stated that he was one of the individuals who had worked with the Sagayam Inquiry Committee on Granite Scams, which was appointed by the Madras High Court and the Delhi Supreme Court, for a period of one year. He mentioned his role in contributing to the report which stated that granite scams worth one lakh

eleven thousand crore rupees (₹1,11,000 crores) had occurred in the Madurai district alone. He then referred to the quarry workers and material purchasers who had spoken earlier, saying that the quarry would be beneficial to them and that the materials would be available at a low price. He also noted that the President of the Farmers' Association had mentioned that the LBP canal nearby was being used for irrigation. He then clarified their position, stating that their discussion was not merely about whether the quarry was desired or not. He asserted that while their fundamental policy was that the quarry was undesirable, the quarry's permit would certainly not be stopped just because Mugilan spoke against it.

He began by questioning the legality of the quarry, stating, "The fundamental question is whether this quarry is based on legal grounds." He explained that to address this, an 'A-1' report had been submitted, and this public hearing meeting was being held. He noted that the public hearing process required documentation from 45 different departments, including certificates from the Village Administrative Officer (VAO), Land Revenue Officer, Tahsildar, Revenue Divisional Officer (RDO), and Assistant Director (Mines).

He further pointed out that the Project Consultant, hired by the quarry owner, had prepared the Mining Plan and submitted a 460-page Environmental Impact Assessment (EIA) report to seek clearance, along with a 30-page PowerPoint presentation. He criticized the consultant, asserting that he did not present the full facts. Specifically, the consultant failed to mention the absence of residential structures within a 300-meter radius and low-tension power lines within a 50-meter radius. Conversely, the consultant also omitted the presence of solar panels within 300 meters and a stream (Odai) within 50 meters, nor did he confirm the mandated 10-meter separation for cart tracks and footpaths. He alleged that the consultant had concealed these facts and claimed that the quarry complied with all legal norms, would provide revenue and employment to the village, and cause no environmental pollution.

Mr. Mugilan then countered that the EIA report acknowledges that the quarry's operation would cause air, water, soil, and noise pollution, negatively impact biodiversity, and affect the socio-economic environment. He noted that the report outlines mitigation measures for these impacts but claimed that these were not adequately explained to the public. He urged everyone present to speak and act with a clear conscience, as "no one knows how long we will live," and our actions should be for future generations.

He shifted the focus back to the legal compliance of the mining plan, specifically referencing Rule 36(1)(a) of the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, 1959, which mandates that a quarry lease shall not be granted within 300 meters of a residential area. He challenged the attendees to confirm whether houses existed within this 300-meter radius. He then technically defined an "approved house" as one that appears on a Village Map or Field Map, has approval from the Panchayat or Directorate of Town and Country Planning (DTCP), is classified as

Natham Poramboke (village common land), or was constructed under government schemes like the Kalaingar Housing Scheme, Green House Scheme, or Prime Minister's Scheme. He pointed out that the project report denies the existence of such approved houses within 300 meters, a claim he knew the locals would unanimously refute.

First, they are speaking about the Karthik Quarry. They say that a major fraudulent activity has taken place here. What is the fraud? In Tiruppur District, in Oothukuli village, Sarkar Kathanganni area, the Functioning quarry located in Sarkar Kathanganni Vengalapalayam was shut down only because there was one house within 300 meters. They say that they know, and even the responsible officials know, that the quarry owners allegedly paid a bribe of ₹2 crore to the Minister to obtain permission earlier. But still, the quarry was closed on the grounds that there was a single house within the 300-meter radius. He noted that the Karthik Quarry was a new quarry, contradicting a preceding speaker (site engineer) who claimed to be sourcing construction materials from it, stating they could not have legally taken even a single load, though he conceded they might have illegally mined earth. Legally, the quarry had reported no material extraction.

Furthermore, he highlighted a critical inconsistency in the Tamil Project Summary Report provided by the consultant. On page 5, point 1, the report itself states, "Nearby village MGR Nagar 270 meters West." He stressed that this statement, made by the consultant, confirms the existence of MGR Nagar at 270 meters, which everyone present knew to be true. He questioned the necessity of the public hearing if the report itself indicated a legal violation. He pointed out the contradiction where the VAO had issued a No-Objection Certificate stating there were no houses within 300 meters, while the consultant's summary report contradicted this certification.

Finally, he detailed their own technical investigation using satellite imagery (Google Maps). The analysis, based on the scientific latitude and longitude coordinates of the quarry's outer boundary, showed a house and the village of MGR Nagar at the 276-meter. He concluded that, based on the quarry's own project summary report and verifiable geospatial data, the quarry cannot be legally permitted, irrespective of any potential corruption (bribes to SEIAA or others) because the law applies equally to everyone.

Next, regarding the northern area, they point out that it is not only MGR Nagar, but also Vasuki Nagar, Annamalai Kaadu, and several surrounding areas where there are houses and villages within a 300-meter radius in the northern and eastern parts. Therefore, according to legal provisions, permission cannot be granted for this quarry. They clearly explain the reasons for this restriction. They further state that many false claims are being made, and even officials are reportedly giving false statements under pressure, which leads to numerous irregularities and mistakes in the quarry's operation. To substantiate this, he referred to information obtained through the Right to Information (RTI) Act. The RTI response confirmed

that a house registered in the UDR (Updating Registry) and Natham survey records must be recorded as originally specified, even if it is dilapidated or demolished. Furthermore, the distance measurement for the stone quarry must be issued only after verifying approved houses, plots, streams (*odaī*), and pathways against the Village Map, Field Map, and 'A' Register. Therefore, he concluded that the Karthik Quarry fundamentally fails to meet these government rules, and even if they obtained clearance through illicit means, the situation would lead to its mandated closure.

Next, he focused on the safety and blasting concerns, noting the presence of temporary houses within the 300-meter radius. He cited the May 1, 2024, explosion incident in Aviyur Village, Virudhunagar District, where six people died and houses were damaged up to 3 kilometers away, contradicting the claim that blasting only affects the 300-meter zone. He also mentioned an illegal quarry blast in Kodangipalayam, near the village, whose vibrations reportedly affected the Sulur Air Force Station. He stated that quarrying permission should not be granted if there are any temporary residential structures—that is, houses used for habitation—within the 300-meter radius of the quarry. He clarified that he was not referring to temporary sheds put up by workers for work purposes, such as storing explosives, water, or providing toilet facilities. He emphasized that whether the area constitutes a temporary or a permanent residential area, and regardless of whether the plots are approved or unapproved, the quarry should be denied permission. Since, in the case of this particular quarry, "all of these" issues existed, he concluded that the quarry could not be legally permitted.

He then presented further geospatial evidence from Google Maps to prove his claims, listing residential structures well within the 300-meter limit: MGR Nagar at 276 meters to the west, a house at 264 meters to the east, houses at 287 meters and a village at 271 meters to the north, a house at 232 meters and a village at 294 meters to the northeast, and a village/houses at 140 meters to the south. He emphasized that these were all documented facts, not baseless assertions.

He next highlighted what he termed a "major travesty," detailing his encounter with the Village Administrative Officer (VAO) of Iduvai Village. He stated that when he respectfully requested the Village Map, the VAO provided only a Topo Sketch (topographical map) instead. Addressing the Revenue Divisional Officer (RDO) who was present, he criticized the blatant misconduct, questioning why officials, despite passing the TNPSC (Tamil Nadu Public Service Commission) exams, engaged in such deceit. He pointed out that a Topo Sketch would not reveal the location of houses, streams, or cart tracks. He further alleged that the officials were performing fraudulent acts, citing an ongoing issue in Namakkal where a complaint was filed against a VAO for issuing a fake certificate, with the case proceeding to the Tiruchengode Court yesterday. He also mentioned that the VAO of Kuttapalayam, Thamizhselvi, had submitted a written statement admitting that she had "given incorrect information out of ignorance" and requested leniency. He emphasized that

merely lodging a complaint against a VAO for such an act could result in the loss of their job. He accused the Iduvai VAO of deceitfully handing over the Topo Sketch while claiming the Village Map did not exist. He then revealed that they had obtained the Village Map from the mining plan documents themselves. He questioned why the VAO had lied about not possessing the Village Map that was now in *his* hands, sending a warning to all VAOs to cease such deceptive practices, as a single complaint could cost them their employment.

He intensified his accusation against the administration, asserting that the documents provided by the officials constituted "fraudulent documents"—comparing them to issuing a "fake cheque" which amounts to cheating. He questioned why the officials were engaging in such deceptive practices, particularly since many had risen to their positions from poor backgrounds, implying that leniency should not be shown for their misconduct. He then presented a specific technical contradiction from the quarry's own documents. He stated that the Village Map was present on page 300 of the Environmental Impact Assessment (EIA) book, which is part of the detailed English report. On this map, the Karthik Quarry plot was shown in yellow colour. Critically, he pointed out that an 'Odai' (stream/drainage channel) was depicted running along the northern side of the quarry plot. He emphasized the legal requirement for a 50-meter buffer distance between the quarry and any stream or canal. He noted that the area indicating the violation was shown in pink on the map. He explicitly warned the high-ranking authorities overseeing the process, including the respected Chairman and all members of the State Environmental Impact Assessment Authority (SEIAA), who hold IAS, IPS, and Doctoral qualifications. He stated that if they proceeded to grant clearance by simply claiming they relied on the Village Administrative Officer's (VAO's) certificate, they too would face imprisonment.

He urged the authorities to examine the evidence, stating that it was clearly shown on the map. He specified that the presence of a stream (*Odai*) within the 50-meter radius was depicted on the northern, eastern, and western sides of the quarry plot. Furthermore, he mentioned that they had also inspected the Computerized Field Map (Computerized FMB). This map showed the stream located in Survey Number 281, bordering the northern part of the quarry plot. He reiterated that this specific evidence was documented and available in the detailed English report on page 300.

He emphasized the specific technical violation regarding the buffer zone, stating that the stream located in Survey Number 281 on the northern side was not maintained with the required 50-meter separation distance, as it directly abuts Survey Number 277 (the Karthik Quarry plot). He pointed out that the English detailed report on page 300 only illustrated one quarry. He clarified that looking westward, beyond one survey plot, Survey Number 277 is located, which corresponds to the Karthik Quarry. He concluded by asserting that since the stream

(*Odal*) or canal was present within 50 meters on the west, north, and east sides of this quarry, statutory permission cannot be granted for its operation.

He next addressed the mandatory buffer zone requirements for access routes. He cited the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, which explicitly require a 10-meter separation (35-foot buffer) between the quarry plot and any cart track or footpath. Referring to the Karthik Quarry, which he noted was a new operation, he stated that the official documentation whether the Village Map, Field Map (FMB), or Ladar map shows footpaths running both transversely and longitudinally across the quarry plot. Specifically, one cart track and one footpath traverse the area. He challenged the quarry owners, their representatives, or anyone advocating for the quarry to deny the existence of these paths, offering to leave the proceedings if they could do so. He asserted that the footpath is recorded in government documents and exists on the ground. He further noted that this footpath and the cart track cross the LBP canal located to the west of the quarry. Since both the footpath and the cart track effectively run through the quarry area, he questioned how legal permission could possibly be granted for the quarry's operation.

One of the earlier speakers said that they have been observing the situation and that the officials are monitoring it. He stated that everything is supposed to proceed according to the law. However, he questioned why the project would begin amid so many irregularities and deceptive practices. He added that this is already known. In the nearby village of Poomalur, a person identified as L.P.P. even cut the irrigation channel. Only after they filed a complaint and action was taken did that quarry get closed. That quarry is located immediately adjacent to this field, and everyone knows this. Therefore, he warned, those responsible could do anything destroy the irrigation channel, damage the village, ruin the stream, or harm the railway embankment. He concluded that the quarry is starting its operations with numerous malpractices.

He moved on to the technical violation regarding the Overhead Water Tank (OHT), referencing Section 36 of the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules. This rule clearly prohibits the mining of minor minerals within a 300-meter radius of any water-lifting scheme, water supply arrangement, or bridge belonging to local bodies, Central/State government agencies, or the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (TWAD Board). The rationale for this buffer is to prevent damage from blasting. He emphasized that the legal restriction applies only to government-built borewells and overhead tanks, not those owned by private entities, and these structures must be recorded in government revenue and Panchayat records. He informed the RDO that if they were to physically inspect the site, they would find a large-capacity Overhead Water Tank costing millions of rupees to construct already present. Since this Over Head Tank is located well within the 500-meter radius, he concluded that the quarry cannot be legally granted permission.

He further argued that the Karthik Quarry could not be legally permitted because several surrounding settlements, including MGR Nagar, Vasuki Nagar, and Annamalai Kadu, all possess Overhead Water Tanks (OHTs) and borewells. Next, he addressed the statutory provision that prohibits granting quarry permission within 500 meters of a bridge. He pointed out that adjacent to the northern boundary of the Karthik Quarry, a canal runs alongside a bus route. At that location, the LBP (Lower Bhavani Project) canal structure includes a permanent, twenty-foot-high, reinforced concrete wall built on a foundation, effectively acting as a bridge/culvert structure over the canal. He stressed that a permanent government construction or bridge should not exist within 500 meters of the quarry. He stated that this LBP structure/bridge is located within 150 meters of the quarry. Since this is a permanent government construction recorded in official documents, he insisted that the quarry cannot and should not be legally permitted.

He next addressed the mandatory safety buffer zones concerning electrical infrastructure. He stated that a 50-meter separation is required from low-tension (LT) electric lines, while a 300-meter separation is mandated for high-tension (HT) towers, solar panels, or any power line carrying more than 650 watts. He clarified that this is stipulated under the Indian Electricity Act, 1956, Section 83(2), which explicitly states, "*No Blasting for any purpose shall be done within 300 meter from the boundary of substation or high voltage or extra high voltage electric supply tower structure.*" This regulation effectively prohibits quarry permission within a 300-meter radius of such infrastructure. He corrected a previous speaker, Natarajan, who had mistakenly claimed a high-tension tower was present; he confirmed there was no high-tension tower, but a low-tension tower was present within the mandated 50-meter buffer of the quarry. Crucially, he pointed to the quarry's own documents: the Tamil Project Summary of the Environmental Impact Assessment (EIA) report, Page 10, which indicates the presence of a large array of solar panels in the southeast area, confirming they are within the 300-meter limit. He cited a recent public hearing involving the son of the State BJP President, Mr. Nainar Nagendran, whose quarry clearance was to be cancelled by government because it was falsely certified that no solar panels existed within 300 meters, when in fact they did. He noted that the Karthik Quarry proponents did not show the solar panels in their main report, yet their own Tamil summary report (Page 10) shows the solar panels present within the 300-meter radius on the southeast side of the quarry plot. He concluded that, based on these statutory violations, the quarry cannot be legally permitted.

He next addressed the issue of the region being an earthquake-prone area, a point raised by Satish earlier. Anticipating scepticism, he provided documentary proof: the Tiruppur district has experienced five seismic events ranging from 2.0 to 2.5 on the Richter scale in the four years since the DMK government assumed office (since 2021). He recalled that during an earthquake last year, buildings from Rakkiapalayam to Aravakurichi Vibrated. He also informed the previous collector Mr. Christhuraj that the District Collector's Office, which is situated

over a pond, risking structural collapse. He emphasized that an additional two Richter units could have led to widespread destruction. He confirmed the quarry's own documents acknowledged this risk, pointing to the Tamil Summary Report (Page 6, third paragraph), where the Project Consultant "honestly provided" the classification as Seismic Zone-II. He clarified that, according to the BMTPC (Building Materials and Technology Promotion Council) standards, Zone-II is defined as a Moderate Damage Risk Zone, thereby confirming the presence of an earthquake hazard, a fact stated by the consultant himself.

He drew a parallel to the tragedy in Wayanad, Kerala, where warnings from the Madhav Gadgil Committee (2010) and the Kasturirangan Committee regarding seismic hazards were ignored by officials and the government, resulting in over 300 deaths, thousands of damaged homes, and displacement.

He further stated that the Indian Space Research Organisation (ISRO), a government agency, has identified 147 areas in India as high-risk, similar to Wayanad, and that the Tiruppur District, being adjacent to the Western Ghats, is included in this list, along with six other districts in Tamil Nadu. He stressed that while officials may transfer on to different places, the area itself is listed as high-risk by ISRO and confirmed by the quarry's own documents, thus legally disqualifying the quarry for permission.

He then challenged the claim in the quarry documents that there would be no water problem because the water table is 60 to 62 meters deep, and the extraction would only reach 42 meters (for the existing Ramasamy Quarry) and 32 meters (for the new Karthik Quarry). Addressing the local villagers of Velampalayam, Iduvai and Sukkampalayam, he cited the quarry company's own Tamil Summary Report (Page 8) regarding Total Dissolved Solids (TDS), the limit for which should be 500 mg/L for drinking water (or 200 mg/L) and agricultural use. He stated that the Aadhi Bhoomi Mines and Environmental Technology consultant report itself shows TDS levels ranging from 552 mg/L to 1752 mg/L.

He directed his attention towards the quarry owners and those supporting the quarry, issuing a stark warning: the existing water in the area has already been "poisoned." He emphasized the precarious water security situation in Tamil Nadu, noting that if Karnataka proceeds with the Mekedatu dam, there will be no drinking water left, and Kerala is simultaneously constructing dams (at Parappula and five places on the Bhavani River). He asserted that the only permanent water sources for Tamil Nadu are rainfall, open wells, and borewells. He then presented the core danger, citing the quarry company's own document which revealed a toxic salinity level (TDS) of up to 1752 mg/L in the groundwater. He warned that if this water is used for agriculture or consumed by livestock, not only will the people and animals who drink it be severely affected, but everyone consuming the resulting produce, meat, or crops will also be harmed, due to the 1752 mg/L of toxic salinity in the groundwater. He drew a powerful comparison, stating that the condition of the groundwater in the lands surrounding the local quarry is now equivalent to the highly

polluted Noyyal River, for which activists like Thirugnana Sambandan are continuously struggling. He concluded that, given the dangerously high Total Dissolved Solids (TDS) levels admitted by the proponents themselves, the quarry must be denied permission.

Next, he addressed road usage and legal limits. He noted that the surrounding roads are village roads, legally restricted to supporting vehicles of only ten tonnes (a tractor load). He stated that the quarry uses these village roads illegally and transports goods over public works department roads. He confirmed that the Government itself has issued an order mandating penalties for vehicles exceeding ten tonnes on village roads, citing a precedent in Sukkampalayam Village where vehicles were seized and fines of up to ₹1 crore were collected. He stated that he was merely quoting the Supreme Court, which, in Contempt Case No. 2023 of Writ Petition No. 136/2003, clearly ruled that transporting more than ten tonnes on village roads constitutes contempt of court. Furthermore, the judgment states that a fine of ₹20,000 must be levied for the first excess tonne, and ₹2,000 for every subsequent excess tonne, and that cases must also be filed under the Prevention of Damage to Public Property Act. He likened the road damage to an assault on public property paid for by taxpayers, which mandates legal action.

He pointed out that the quarry's report themselves state they plan to transport between 6 to 12 cubic meters, equating to 20 to 36 tonnes. He alleged that, in reality, they transport up to 96 tonnes, a weight for which no road in Tamil Nadu or India (including national highways) is designed, as even 16-wheel vehicles strain the infrastructure. He concluded that since this heavy transport destroys public property (roads worth crores of rupees), and based on the project report themselves, the quarry must be denied permission.

He then addressed the mandatory bench-cutting method and blasting procedures. He questioned whether the quarry owners would admit to complying with the legal benching method (five meters long, five meters wide, and five meters high in a step-like structure). He also questioned whether they would honestly confirm that they only blast between 1 PM and 2 PM using detonating cord in a "cracking method," which involves exploding charges every 28 seconds without strong vibration, using the "Mud-Puff" method (covering the blast area with sandbags, tarpaulin, and tires to suppress vibration). He implied that none of these legal safety measures were being followed, concluding that the blasting itself is illegal, which mandates the denial of permission.

Regarding air pollution, he noted the proponents claimed there was none, but argued that while water and noise pollution are measurable, air pollution is not easily detected without proper equipment. He stated that the quarry claimed to have conducted air monitoring at six locations over a three-month period. He challenged this claim, urging the RDO and the District Environmental Engineer to make a proposal to the SEIAA demanding the quarry produce the electricity consumption

records for those six monitoring sites. He argued that since the monitoring requires continuous electricity and is not possible without an external connection (from a house or factory), checking the consumption records (which he alleged would show no increase) would expose the fraud.

He recalled a prior instance where they had submitted a document proving that 200 quarries had secured permits based on applications that falsely claimed studies had been conducted at a non-existent laboratory. He emotionally stated that their activism was not just talk, mentioning the murders of fellow anti-quarry activists Jaganathan and Jagubar Ali in nearby Karur, and a murderous attack on Natarajan (who survived and was present) for demanding the closure of a quarry, the case for which is at the Uthukuli Police Station. He emphasized that they work at great personal risk.

He pointed to the fraudulent nature of the air pollution data, stating that the central government's directive (issued May 14) for all CBSE schools to set up "Sugar Boards" was due to increasing diabetes among children caused by widespread pollution, an issue exacerbated by the factories, crushers, and M-Sand units surrounding the quarry. He stressed that these surrounding units also lack proper air monitoring documentation, arguing that the future generation's health is at stake, as the Union Government itself recognized air pollution's link to health crises.

He emphasized the importance of air quality, which is often only perceived through smell, unlike water/soil pollution (visible on crops) or noise pollution can be determined by the presence of excessive noise levels. He concluded that the high concentration of M-Sand and crusher units surrounding the area makes the quarry's claim of "no pollution" fraudulent and necessitates immediate action.

He addressed the matter of labour statutory compliance, noting the quarry proponents' representation of providing worker benefits. He asserted that a rigorous audit would reveal that none of the labourers are enrolled in PF (Employees' Provident Fund), ESI (Employees' State Insurance), or possess worker insurance. He cited empirical evidence from neighbouring operations, including the Vijayalakshmi, Kavitha, SG, and Ramakrishnan Quarries in Kodangipalayam, where injured parties or the families of deceased workers were denied the legally mandated government social security benefits (ESI, PF, or insurance). He confirmed the legal requirement for ESI and PF for any establishment employing more than ten workers. He highlighted the self-contradictory claims by the quarry owners, who stated they employ 30 to 40 direct laborers and approximately 200 indirect labourers, yet provide no PF, ESI, or insurance coverage to any of them. He concluded by demanding the immediate enforcement of these mandatory statutory benefits for the workforce.

He next raised the critically important issue of safety fencing. He referenced a circular issued by the Chief Secretary of Tamil Nadu, Shiv Das Meena, on 26.07.2023, to all districts. This circular mandated that a survey of all quarries be conducted by August, and fencing must be erected around all quarries by September. He quoted the Chief Secretary, stating that even if a quarry is defunct, abandoned, or if the funds are insufficient, the cost must be sourced from the District Mineral Fund (DMF) for both government and private quarries. He noted that the District Collector had also publicized this order in the newspapers.

He challenged that whether either of the current quarries had any fencing, asserting that no quarry in the area was fenced. He highlighted the fatal consequences of this failure by citing a tragic incident last year at the Gugan Quarry (operated by Eswaran's son), where three individuals (women and children) died due to the lack of safety fencing. He noted the inherent contradiction: when applying for permission, the proponents state they will install fencing at a cost of ₹300 per meter. Yet, he questioned who was taking responsibility for the deaths at Gugan Quarry, and whether the victims had received any compensation, asserting that the owners were merely focused on profit ("plundering"). He concluded by demanding that no quarry permission should be granted in the absence of mandatory safety fencing.

He next addressed the discrepancy regarding operational quarries in the vicinity. He quoted the Assistant Director (Mines)'s document, found on Page 287 of the English Project Report, which stated that within the 500-meter radius, there were three quarries for which permission had been applied, three abandoned quarries, but no currently operational quarries. He directly contradicted this official statement, asserting that a quarry was currently operating directly opposite the petrol bunk, a fact he had confirmed that morning. He questioned the integrity of the process, asking which document was reliable: the one provided by the Assistant Director (Mines) or the information provided by the project consultant and quarry owners. He challenged the officials to visit the site immediately, stating that near the LBP canal adjacent to the proposed quarry, a JCB and a Poclain were currently parked (implying illegal activity) and that trucks were also present, which he predicted would flee the moment he finished speaking. He concluded that quarries in the area are operating without valid permission.

He then cited Tamil Nadu Government Order (G.O.) 2022, which explicitly outlines the mandatory monthly inspection targets for revenue officials regarding operational and defunct quarries. He detailed the mandated inspection percentages: the Village Administrative Officer (VAO) must inspect 100% of all quarries, the Tahsildar 50%, the Revenue Divisional Officer (RDO) 25%, the District Revenue Officer (DRO) 10%, and the District Collector must inspect 5% or three of the largest quarries. He questioned who was actually performing these inspections, given that the VAO was already engaging in fraudulent activity by refusing to produce the

Village Map. He argued that since the quarries exploit community property, the RDO must immediately recommend a drone survey of all quarries in Iduvai Village. He pointed out that they had already secured court orders for drone surveys in districts like Madurai, Karur, and Tenkasi, resulting in comprehensive surveys of all quarries. He criticized the current practice of only conducting drone surveys where protests occur, arguing that if illegal activity is suspected, a drone survey should be legally mandatory. He concluded by urgently demanding an immediate drone survey for all quarries in Iduvai.

He alleged that every single quarry has been involved in excess excavation valued between ₹10 crores and ₹100 crores. He asserted that the quarry lessees (as they are technically known, not owners) are plundering government property because only the top one meter (three feet) of the land belongs to them; everything beneath that depth is classified as community property. He stressed that extracting this community property requires mandatory government permission and the payment of various statutory levies, including Royalty, Seigniorage charges, the District Mineral Fund (DMF) fee, and Green Tax. He accused all quarry operators of committing theft by failing to pay these statutory charges. He specifically claimed that the 12 quarries surrounding the current location alone have illegally extracted stone worth approximately ₹500 crores. He concluded by making a direct demand for immediate action against this large-scale illegal mining activity.

He acknowledged the counter-argument that the quarry is necessary to provide raw materials for housing construction. However, he stated that they do not disagree with the need for materials, but propose an alternative: instead of operating the quarry, the government should take action to import foreign natural river sand as a replacement for M-Sand and domestic river sand. He clarified that this suggestion was not his own, but a policy previously stated by the Chief Minister of Tamil Nadu (and mentioned on the Chief Minister's Facebook page). He therefore requested that the government's own stated policy regarding the importation of foreign natural river sand be implemented as a viable alternative to operating the quarry.

Focusing specifically on the Karthik Quarry, he urged the officials to visit the site directly. He claimed that all the topsoil had already been excavated, a fact he and his team had personally verified that morning. He provided a technical estimate: excavating one acre of soil to a depth of one meter is valued at one crore rupees. Since the quarry is seeking permission for five acres, he alleged that the quarry owners have already stolen soil worth five crore rupees. He emphasized the gravity of this illegal extraction: they possess no dispatch slips, no Consent to Operate (CTO), and are only now applying for permission. Despite this, they have already stolen soil worth five crore rupees. He urgently requested the Respected Revenue Divisional Officer (RDO) to take immediate action on this matter and stated that due to these severe violations, the Karthik Quarry cannot be legally granted permission.

Regarding the V.P. Ramasamy Quarry, he stated that its perimeter is also non-compliant, as permanent houses, temporary houses, and labourer residences are situated within the 300-meter radius. He affirmed that they were presenting substantiated proof of these violations using the Field Map (FMB), Village Map, and Google Maps. He mentioned that they would provide a separate report to the monitoring officials, noting that the final decision rests not with the current Revenue Divisional Officer or the District Environmental Engineer (who are facilitating the public hearing), but with the State Environmental Impact Assessment Authority (SEIAA). He stated that the documentation, particularly the Google Maps imagery, clearly demonstrates the presence of numerous temporary and permanent structures. He then cited specific geospatial data for the violations: houses are located at 285 meters in the Northwest, 54 meters in the East, 270 meters in the North, and at 201 meters, 180 meters, and 84 meters in the South. He concluded that due to the presence of houses at these short distances, the quarry cannot be legally granted permission.

He next addressed the violation of the Minor Mineral Concession Rules regarding water bodies, which mandate a 50-meter buffer distance from a stream (*Odaï*). Referring to the quarry's Field Map (FMB), he stated that the stream runs within Survey Number 286/1 Part, the plot for which permission is sought. He specified that the stream traverses both sub-divisions 286/1 and 286/2, meaning the stream runs through the quarry area. He confirmed this fact is depicted on both the Village Map and the Field Map. He provided specific technical evidence, stating that the quarry plot is shown in black colour on the Village Map, with the stream marked in pink running through it, and that the Field Map is provided on Page 314 of the English Project Report. Furthermore, he cited the A-Register (Page 298), which officially records the presence of a stream within Survey Numbers 296/1 and 296/2. He concluded that since the Field Map, Village Map, and A-Register all indicate the stream runs inside the quarry area, the quarry cannot be legally permitted. Pre-empting the argument that this was an existing permitted quarry, he demanded to know if a past error should be replicated, and Therefore, it is requested that action be taken against the officials who had granted the previous improperly granted permission.

He addressed the legal status of the stream and the violation of water source regulations, citing multiple High Court and Supreme Court judgments that prohibit the encroachment of any natural stream (*Odaï*). He pre-emptively countered the possible defence that "this stream is on our private patta land, and not government property, thus exempting it from the law." To negate this, he presented documentation obtained through the Right to Information (RTI) Act, specifically a Revenue Department Standing Order. He cited Revenue Standing Order No. 26, Section 15, which states that if a feature is designated as a "geographical path" or "geographical canal", it is deemed government property even if it traverses patta

land, and the Tahsildar possesses the authority to remove any encroachment on it. He emphasized that this clarification was provided by the Assistant Commissioner of Survey and Land Records at the Secretariat. He concluded that the presence of the stream renders the quarry operation illegal. By referencing the Field Map, where the stream (*Odai*) is shown in yellow and runs directly through the quarry, he asserted that the Ramasamy Quarry had illegally encroached upon the stream. Therefore, he demanded not only that the current quarry permit be denied but also that appropriate legal action be taken against the pre-existing illegal encroachment on the stream.

He addressed a critical procedural flaw concerning land demarcation, noting that even when purchasing one cent of land, a sub-division is mandatory. Regarding the quarry, he pointed out that permission was requested for a portion of Survey Number 286/1, specifically 1.59.0 hectares, which is approximately four acres. He questioned why a sub-division was not carried out and formally requested the RDO to instruct all subordinate officials that any proponent seeking quarry permission must submit an application only after completing the sub-division, irrespective of whether the quarry is existing or proposed. He stressed the technical necessity of this, stating that without sub-division, no one—including the officials themselves can accurately identify the precise location on the ground. A sub-division is essential because it allows the exact boundaries to be verified using the Field Map (FMB). He urged the new and younger officials to correct this long-standing procedural lapse.

He pointed out that, in addition to the violations within the quarry plot itself, there is also a violation concerning access routes adjacent to it. He stated that a cart track runs in the northern section adjacent to the quarry, specifically near Survey Number 276. He accused the proponents of failing to even show this cart track in their documentation. He cited the mandatory rule requiring a 10-meter (35-foot) buffer distance from any cart track, or 7.5 meters if the track is on patta land. Since the required 10-meter buffer distance was not maintained for this cart track, he concluded that the Ramasamy Quarry cannot be granted permission.

He continued by detailing infrastructure buffer violations, stating that an Overhead Water Tank (OHT) and borewells are legally prohibited within 500 meters of the quarry. He confirmed that a multi-crore OHT, built using public tax funds, is located merely 100 meters from the quarry. Since the facility is present within only 100 meters, violating the 500-meter rule, he asserted that permission must be denied. Similarly, he addressed the low-tension (LT) electric line buffer, which must be 50 meters. He stated that the Low Voltage electric line runs immediately adjacent to the quarry plot in the northwest area. As the required buffer is violated, he concluded that the Ramasamy Quarry cannot be legally granted permission.

He stated that the law prohibits the establishment of a quarry within 300 meters of a high-tension (HT) tower, solar panels, power lines rated over 650 watts, any tower structure, or a powerhouse (sub-station). He asserted that in the case of

this quarry, solar panels are located at a distance of merely 110 meters. Therefore, he concluded that the quarry cannot be legally granted permission due to this violation.

He also noted a violation concerning the PAP (Parambikulam Aliyar Project) canal structure. He stated that a bridge is constructed over this canal on the northwest side of the quarry, located within 150 meters. He cited the regulation that a bridge must not be present within 500 meters of a quarry. He argued that blasting operations would inevitably cause damage to this bridge. Pre-empting the counter-argument that no damage has occurred yet, he clarified that damage is not necessarily immediate, but the potential for damage necessitates adhering to the buffer zone. If damage had already occurred, the permit would automatically be cancelled. Consequently, he demanded that the quarry must not be permitted and should be revoked.

He additionally asserted that vehicles on the local roads are transporting materials exceeding the 10-tonne limit. Furthermore, he stated that the quarry should have been operated using the bench-cutting method—specifically in a step-like formation of five meters in length, five meters in width, and five meters in height. Since the quarry was not operated in this mandated manner, he concluded that the permission previously granted to this quarry must be legally revoked.

He directed attention to Google Maps imagery, which shows that a 7.5-meter buffer distance should have been maintained on the northern side of the quarry plot, as it abuts patta land. He asserted that not even a half-meter buffer was maintained; instead, the operators excavated the entire permitted area, and even beyond the quarry boundaries, which constitutes an illegal expansion. Therefore, he demanded that an immediate drone survey be conducted on the Ramasamy Quarry to document the extent of this excess excavation. Furthermore, he requested that legal action be taken not only for the over-mining but also under the Explosives Act, to investigate the illegal and illicit sourcing of the explosives used for the unauthorized operations.

Regarding air pollution, he reiterated his previous argument that the proponents had submitted reports without actually conducting any air quality surveys. He challenged the Project Consultant and quarry owners present to publicly confirm that they indeed conducted studies at the six claimed locations. He suggested that the Tamil Nadu Pollution Control Board (TNPCB) has the authority to issue a notice for such irregularities, citing a precedent set by the former official, Mr. Selvakumar, who had previously issued such notices.

He formally requested the authorities to issue a notice to the quarry owner demanding details on where the air quality tests were conducted and to provide the relevant data, stating that the owner is responsible for these claimed studies and

that all submitted documents must be truthful. He cited the example of the Kuttapalayam Quarry, where a previous notice was sent to the Tahsildar, Village Administrative Officer (VAO), and Block Development Officer (BDO) after a discrepancy arose (the Tahsildar reported a house existed, but the VAO denied it). He asserted that the current officials possess the same authority to issue a notice demanding the specific details of the six air pollution monitoring locations and to retrieve the relevant information.

He presented a final summary, asserting that the Ramasamy Quarry must be denied permission because it is in violation of numerous regulations: it lacks mandatory ESI, PF, and insurance for its labourers; it has failed to install required safety fencing; and its operational status is falsely represented in official documents.

He further detailed the specific buffer zone violations: the presence of houses (including those documented in Revenue records) within 300 meters; a stream (*Odal*) and canal (also in Revenue records) within 50 meters; a cart track/footpath within 10 meters; solar panels within 300 meters; and an Overhead Water Tank (OHT) located at 100 meters (violating the 500-meter rule). Given the breach of all these critical regulatory mandates, he concluded that the quarry cannot be legally permitted.

He concluded by directly addressing the State Environmental Impact Assessment Authority (SEIAA) Chairman, Member Secretary, and technical experts, he affirmed that all arguments presented were based on Government documentation and requested action be taken on that basis. He concluded by highlighting a critical fraud concerning the quarry permits: the Village Administrative Officer (VAO) issued certificates for both the Karthik and V.P. Ramasamy Quarries, included in the EIA reports, which falsely attested that no residential structures exist within 300 meters, and also falsely claimed that no State Highway exists within 300 meters (when one does). The certificates further falsely stated that no government-approved plots exist (when they do) and concealed the presence of high-tension power lines and solar panels. He therefore demanded that the SEIAA issue a notice to the VAO and take action against him for submitting these fraudulent documents, declaring both the Karthik Quarry and the V.P. Ramasamy Quarry to be legally disqualified from operation.

17. K.S. Thirugnana Sambandan, Chief Coordinator, Tamil Nadu Noyyal Farmers' Protection Association

On behalf of the Tamil Nadu Noyyal Farmers' Protection Association, he extends his first respectful greetings to the District Environmental Engineer, the Honorable District Revenue officer, Tiruppur who are conducting this public hearing, as well as to the officials, administrators, farmers, the general public, and the quarry owners present here.

He states that everyone is aware that the opinions expressed by the respected Mr. Mugilan may seem unpleasant to some quarry owners. However Mr. Mugilan has been protecting the natural environment of all villages across Tamil Nadu. Therefore, wherever he visits, he clearly informs the government and officials about the existing situation and he give a clear lecture regarding that. He requests that all respected authorities ensure that the statements made by him are documented in official records and properly reviewed. It should be verified whether they comply with legal provisions, minor mineral rules, and the guidelines of the State Environmental Impact Assessment Authority. Environmental damage must be avoided. The residents of the area must not be affected, especially farmers and water bodies, under any circumstances. Schools, irrigation channels, and any other facilities must not be impacted in any way. He emphasizes that he was present solely to fully communicate these concerns. He acknowledges that some of these statements may be unpleasant or uncomfortable for certain individuals to hear.

He mentions that all these concerns are being voiced for the welfare of everyone, including those involved in quarrying. He stresses that there is no distinction between himself and others; this understanding should come first. Everyone gathered here has come with goodwill and a spirit of cooperation. Everyone has come based on their connection to agriculture as a background. Considering all these points, if the environment is damaged in the future, and clean air, water, and soil are degraded, no one will be able to protect this region. There will be nothing left for future generations. Therefore, all the opinions expressed by the respected Mr. Mugilan must be documented in government records, reviewed according to legal provisions, and field inspections should be conducted properly.

Furthermore, all water bodies in this area must be directly monitored by the Honorable District Revenue Officer and the District Environmental Engineer, who should take appropriate action. The authorities are aware of the extent to which voices have been raised concerning the P.A.P. canal and the Noyyal region. Initially, the local people stated that water should be brought from the Noyyal River. However, he explains the current situation: the Noyyal River must first be treated, and then anyone can use it wherever necessary. Until that is done, it cannot be used for any purpose. They are raising their voices solely to ensure that these matters are properly addressed. He requests the people to understand and act accordingly.

As stated by the respected Mr. Mugilan, when the Village Administrative Officer identifies multiple fundamental violations, the authorities should immediately reject the application and send it back on the spot. He questions why recommendations and documentation are being made in such cases. This could create unnecessary conflicts between the Revenue Department and government officials. Quarry applicants should not be given cause for frustration. If permission is fundamentally rejected, they will not approach the authorities for future hearings.

This creates a smooth and safe environment for the general public, farmers, and local residents. Otherwise, when they come to request permission and express concerns, they may assume that opposing arguments will be presented. If this approach is followed, one can see across Tamil Nadu that many objections and actions have led to situations where entire areas have become legally and administratively unfit for quarry operations.

He states that all respected authorities and residents of their region share a responsibility to protect not only future generations but also the air, soil, and water during the present time. This is a primary duty. The respected Mr. Mugilan and others are raising their concerns with this long-term perspective in mind. There is no intention to cause discomfort or provoke opposing arguments. Mr. Mugilan Those who were told that permission could not be granted have nevertheless argued and obtained the permission to several thousand or hundreds of small quarry owners who comply with regulations. Everyone should understand this. Therefore, the opinions expressed by Mr. Mugilan should not be considered as being against the quarry owners.

He emphasizes that all senior officials and government authorities across Tamil Nadu are carefully observing the points raised by Mr. Mugilan regarding mineral resources. Large-scale operators are monitoring the situation closely and have withdrawn where improper activities were taking place. Those who have engaged in wrongful actions have been exposed and removed. The respected Mr. Mugilan is not acting as an individual; it should be noted that he is supported by hundreds of thousands of young people today.

Specifically, he mentions that in Coimbatore, Tiruppur, and Erode districts, Mr. Henry Begam will be conducting various field inspections in the coming days. He clearly informs the government officials to avoid wrongful practices. He also communicates with the Village Administrative Officer and District Revenue officials, urging them to fully prevent violations. Additionally, he advises the District Environmental Engineer that correcting fundamental mistakes will prevent these issues from occurring. The respected Mr. Mugilan spent considerable time emphasizing these points. Considering all this, he expresses gratitude for the opportunity to speak and concludes his statement. Thank you.

18. Mr. Selvakumar, Chinaakalipalayam. (Second Term) :

He expressed his opinion for the second time in this public hearing meeting that they have repeatedly and unlawfully requested permission, and the evidence of this has been clearly documented. Speaking on behalf of the local farmers as a resident of this village, he emphasizes only this one point. He warns that if permission is granted to these quarries, they will certainly organize large-scale protests involving environmental organizations, the general public, and political

parties. He conveys this clearly to the authorities while they are present. He concludes by expressing gratitude. Thank you.

CONCLUSION

Finally, the District Environmental Engineer of the Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North, informed that the general public may submit their written petitions to the Revenue Divisional Officer, Tiruppur. With this announcement, he declared that the public hearing meeting had come to an end.

A total of 13 Nos of petitions were received from the public during the hearing regarding the proposed quarrying of SF No. 277 belonging to M/s. P. Karthik Rough Stone and Gravel Quarry, and SF No. 286/1 (part) belonging to M/s. V.P. Ramasamy Rough Stone and Gravel Quarry, which are enclosed herewith vide **Annexure -III**.

Additionally, the list of participants (78 persons) of the aforementioned public hearing meeting, along with a video CD recording of the proceedings, and a pendrive containing the video, audio, and photographs, are also enclosed herewith vide **Annexure -IV**.

S. Chaiattaraj
District Environmental Engineer,
Tamil Nadu Pollution Control Board,
Tiruppur North.

M. Indiraj
Revenue Divisional Officer
Tiruppur.

Enclosures:

1. Attendance register of those who participated in the public hearing meeting.
2. A copy of the Power Point presentation.
3. Petitions received from public – 13 Nos.
4. The Video CDs recording of the proceedings during the public hearing.

தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்

திருப்பூர் மாவட்டம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், இடுவாய் கிராமம், புல எண்.277, மற்றும் புல எண்.286/1 பகுதி 3.64.0 ஹெக்டர் பரப்பளவில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள இடுவாய் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (2 எண்ணிக்கையில்) திட்டத்திற்கு, அரசின் சுற்றுச்சூழல் வனம் மற்றும் பருவநிலை மாற்றம் அமைச்சகத்தின் சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறும் பொருட்டு 08.10.2025 அன்று திருப்பூர் மாவட்டம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், இடுவாய் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள திருப்பூர் நகர மாநகராட்சி மூங்கில் பூங்கா மண்டபம், சின்னகாளிபாளையம், இடுவாய், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், திருப்பூர் மாவட்டத்தில் காலை 10:30 மணி அளவில் நடைபெற்ற பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்ட நடவடிக்கை விபரங்கள்.

திட்டத்தின் பெயர்

இடுவாய் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (2 எண்ணிக்கையில்), இடுவாய் கிராமம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், திருப்பூர் மாவட்டம்.

வ.எண்	தொழிற்திட்டத்தின் பெயர் மற்றும் அமைவிடம்	பரப்பளவு (ஹெக்டர்)
1.	தி/ள். ப. கார்த்திக் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, புல எண். 277	2.05.0
2.	தி/ள். வி.ப. ராமசாமி சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, புல எண். 286/1பகுதி	1.59.0

பங்கேற்றோர் :

1	திரு. க. சிவபிரகாஷ்	:	வருவாய் கோட்டாட்சியர் திருப்பூர்.
2.	திரு. சு. பாரதிராஜா	:	மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு.
3.	திரு. மூ.அ.மு. மன்னர் திப்பு சுல்தான்	:	உதவிப் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு.
4.	திரு.தெ. சங்கரநாராயணன்	:	உதவிப் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு

5.	உரிமையாளர் (1)	:	திரு. ப. கார்த்திக் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி
6.	உரிமையாளர் (2)	:	திரு. வி.ப. ராமசாமி சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி
7.	திரு. முனைவர் மு. செல்வக்குமார்	:	திட்ட ஆலோசகர் ஆதி பூமி மைனிங் & என்விரோ டெக் (பி) லிமிடெட், சேலம், தமிழ்நாடு
8.	பொதுமக்கள்	:	78 எண்ணிக்கை (வருகை பதிவேடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது) இணைப்பு - I

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு

இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தை தலைமையேற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கும் மரியாதைக்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களையும், இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு தங்கள் கருத்துக்களை பதிவு செய்ய வந்திருக்கும் பொது மக்கள், சுற்றுச்சூழல் தன்னார்வலர்கள், ஏனைய அரசு அதிகாரிகள், பொதுமக்கள், காவல் துறை அதிகாரிகள் மற்றும் சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் குவாரி உரிமையாளர்கள் ஆகிய அனைவரையும் மாவட்ட நிர்வாகத்தின் சார்பாகவும், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் சார்பாகவும், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் ஆகிய நான் வருக வருக என வரவேற்கிறேன்.

மத்திய சுற்றுச்சூழல் வனம் மற்றும் பருவநிலை மாற்றம் அமைச்சகத்தின் கீழ் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு அறிவிக்கை 2006-ன் படி எட்டு வகையான செயல் இனங்கள், மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு திட்டம் தொடங்குவதற்கு சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெறுவது அவசியமாகும். அவ்வாறு சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெறுவதற்கு சுற்றுச் சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு

அறிவிக்கை 2006-ல் குறிப்பிட்டுள்ள சில செயலிணங்களுக்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்பது விதியாகும்.

அதன்படி திருப்பூர் மாவட்டம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், இடுவாய் கிராமத்தில் புல எண். 277ல் திருவாளர்கள். பா, கார்த்திக் சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் குவாரியும் மற்றும் புல எண். 286/1 பகுதியில் திருவாளர்கள் வி.ப. ராமசாமி சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் குவாரியும் 3.46.0 ஹெக்டர் பரப்பளவில் அமைக்க சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெற விண்ணப்பித்ததன் பேரில், இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

மேற்படி பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடத்துவது தொடர்பாக, முப்பது நாட்களுக்கு முன்னதாகவே, தினத்தந்தி மற்றும் நியூ இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழ்களில் 04.09.2025 அன்றும், பொது அறிவிப்பு அதாவது Public Notice ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், இடுவாய் மற்றும் அதனை சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் உள்ள பொதுமக்களுக்கு துண்டு பிரசுரங்கள் விநியோகித்து இந்தக் கூட்டம் நடத்துவது தொடர்பாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் குவாரிகள் சார்பாக திட்ட ஆலோசகர்கள் திட்டம் தொடர்பாகவும், சுற்றுச்சூழல் தாக்க அறிக்கை குறித்தும், தற்போது கானொளிக் காட்சி (Power Point Presentation) மூலம் எடுத்துரைப்பார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து இந்தப்பகுதிப் பொதுமக்கள், சுற்றுச்சூழல் தன்னார்வலர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வாய்மொழியாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ பதிவு செய்யலாம். அவ்வாறு பதிவு செய்யப்படும் கருத்துக்கள் அனைத்தும், ஒலி மற்றும் ஒளி நாடா மூலமாக இந்த முழு செயல்முறைகள் அனைத்தும் ஆடியோ, வீடியோ மூலம் கவரேஜ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட்டு கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள், குறிப்புகள் அதாவது Minutes பதிவு செய்து, ஒலி மற்றும் ஒளி பதிவு செய்யப்பட்டு, குறுந்தகடுகள் மாநில சுற்றுச் சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திற்கு மேல் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்படும். மேலும், திட்ட ஆலோசகர் கானொளிக் காட்சி மூலமாக விளக்கிய பின்பு கருத்துக் கூறுபவர்கள் தங்களது பெயர், ஊர் மற்றும் முகவரி குறிப்பிட்டு, இந்தக் கல்குவாரி சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டும் பதிவு செய்யவும்.

மீண்டும் ஒரு கோரிக்கை. இந்த குவாரி சம்பந்தமான உங்களுடைய கருத்துக்களை மட்டும் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். தேவையற்ற கருத்துக்களை பதிவிட வேண்டாம் என்பதை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். தற்போது, இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தை தலைமை ஏற்று நடத்தித் தருமாறு மரியாதைக்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களை மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் கேட்டுக்கொண்டார்.

வருவாய் கோட்டாட்சியர், திருப்பூர் :

அனைவருக்கும் வணக்கம். இன்று கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அனைவருக்கும் சமமான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படும். நீங்கள் இந்தக் முன்மொழியப்பட்ட குவாரி சம்பந்தமாக உங்களது கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம். இது இல்லாமல் மற்ற குவாரி சம்பந்தமாக இந்த இடத்தில் தற்போது அதைப் பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டாம். சுருக்கமாகவும், விரிவாகவும் அவர் அவர் கருத்துக்களை விரைந்து முடிக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்று வருவாய் கோட்டாட்சியர் கூறினார்.

திட்ட ஆலோசகர், ஆதி பூமி மைனிங் & என்விரோ டெக் (பி) லிமிடெட், சேலம், தமிழ்நாடு :

இந்த பொது மக்கள் கருத்து கேட்புக் கூட்டத்திற்கு கூடியிருந்தவர்களை வரவேற்ற அவர், திட்டத்தின் விவரங்களை கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி விளக்கினார்

1. சுரங்கத்தினை பற்றி ஓர் அறிமுகம்
2. செய்தித்தாள் விளம்பரம்
3. கருத்து கேட்பு அறிவிப்பு
4. குத்தகை எல்லையில் பசுமை வளைய மேம்பாடு மற்றும் வேலி அமைத்தல் படங்கள் மற்றும் அருகில் உள்ள அமைப்புகள்
5. சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள்
6. தற்போதுள்ள குவாரியை சுற்றி 10 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் போக்குவரத்து வலையமைப்பை காட்டும் கூகுள் எர்த் படம்
7. முன்மொழிப்பட்ட இரண்டு சாதாரண கல் மற்றும் சரளை குவாரிகளை சுற்றி 300 மீட்டர் மற்றும் 500 மீட்டர் ஆரம்பம் கொண்ட கூகுள் எர்த் படம்
8. காற்று நீர் மண் மாதிரி சேகரிப்பு புகைப்படம்
9. ஆய்வுப் பகுதியின் விபரங்கள்
10. சுற்றுப்புற காற்றின் தரம் குறித்த தகவல்கள்
11. சுற்றுப்புற இரைச்சல் தரநிலைகள்
12. முன்மொழியப்பட்ட சுரங்க நடவடிக்கை காரணமாக இடையக மண்டலத்தில் ஒலி பரவல்
13. அடிப்படை நீர் தர முடிவுகள்
14. ஜியோ ரெசிஸ்டிவிட்டி சர்வே
15. மண்ணின் இயற்பியல் மற்றும் வேதியல் அளவுருக்கள்
16. தரை அதிர்வுகள்
17. அதிர்வுகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கான தணிப்பு நடவடிக்கை
18. சுமார் 10 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் நிலப் பயன்பாடு மற்றும் நிலப்பரப்பு பகுப்பாய்வு வரைபடம்
19. நில பயன்பாடு / நிலத்தின் மேற்பரப்பு வகுப்புகள் மற்றும் அவற்றின் பரப்பளவு 10 சதுர கிலோமீட்டர் சுற்றளவில்
20. சூழ்நிலைகள் மற்றும் உயிரியல் பன்முகத்தன்மை மைய மண்டலம் மற்றும் பாதுகாப்பு மண்டலத்தில் காணப்படும் தாவரங்கள் புகைப்படங்கள்
21. மைய மண்டலம் மற்றும் பாதுகாப்பு மண்டலத்தில் உள்ள விலங்கினங்கள் புகைப்படங்கள்

22. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன் மொழியப்பட்ட குவாரியின் காடு வளர்ப்பு திட்டம்
23. திட்ட செலவு
24. திட்டத்தின் நன்மைகள்
25. முடிவுரை

பவர் பாயிண்ட் விளக்கக்காட்சியின் நகலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (இணைப்பு - II)

அதன்பிறகு மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசுகட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு அவர்கள் இப்போது இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எழுத்து மூலமாகவோ அல்லது வாய் மொழி மூலமாகவோ பதிவு செய்யலாம். அவ்வாறு கருத்துக்களை பதிவு செய்யும் முன்பு தங்களுடைய பெயர், முகவரி, தாங்கள் எந்த கிராமத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதை தெளிவாக குறிப்பிட்டு பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன் எனக்கூறினார். மேலும், மீண்டும் ஒருமுறை இந்தக் குவாரி சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்குமாறு வலியுறுத்தினார்.

அதன்படி பொதுமக்கள் தங்களுடைய கீழ்க்கண்ட கருத்துக்களை தெரிவித்தனர்.

1. திரு.சதீஸ்குமார் தமிழக விவசாயிகள் பாதுகாப்பு சங்கத்தினுடைய சட்ட விழிப்புணர்வு அணி, மாநில செயலாளர். அவினாசி. :

அனைவருக்கும் வணக்கம். ஆந்திராவில் இருந்து இந்த கல்குவாரி வேண்டும் என்று இங்கு வந்துள்ள மாநிலம் தழுவிய சுற்றுச் சூழல் தன்னாவலர்களுக்கும் வணக்கம். இந்த கார்த்திக் மற்றும் ராமசாமி அவர்களுக்குச் சொந்தமான இந்த இடுவாய் கிராமத்திற்குட்பட்ட புல எண். 277 மற்றும் 286/1 என்ற கல்குவாரியைப் பற்றி பேசுகிறேன். நான் சதீஸ்குமார். தமிழக விவசாயிகள் பாதுகாப்பு சங்கத்தினுடைய சட்ட விழிப்புணர்வு அணி. மாநில செயலாளர். நான் அவினாசியில் இருந்து வருகிறேன்.

இந்தக் கல்குவாரி வேண்டாம் என்று தான் நான் பேசப் போகின்றேன். வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு சட்டப்படி எங்களிடம் தகவல்கள் இருக்கின்றது. சட்டப்படி என்னென்ன தகவல்கள் இருக்கின்றது என்பதை நாங்கள் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறோம். தொடர்ந்து திருப்பூர் மாவட்டத்தில், சட்ட விரோதமாக கல்குவாரி இயக்கமும், அதற்கு அரசு அலுவலர்கள் சட்ட விரோதமாக அனுமதி கொடுப்பதும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது இந்தப் பகுதியை பாலைவனமாக மாற்றி, இயற்கை, சுற்றுச்சூழலை அழித்து கல்குவாரியில் சட்ட விரோத கனிமக் கொள்ளையை மூடி மறைக்க குப்பை கொட்டி மூடும் நிகழ்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்குவாரி ஏன் சட்ட விரோதம்? ஏன் அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம் என்றால், இந்த இரண்டு கல்குவாரியைச் சுற்றிலும் தமிழ்நாடு சிறுகனிம சலுகை விதிகளில் முந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் குடியிருப்புகள் இருந்தால் அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது எனக் கூறினார்.

இந்த இரண்டு கல்குவாரிகளுக்கும் சுற்றி முந்நூறு மீட்டரில் குடியிருப்புகள் பல இருக்கிறது. ஏன் பல குடியிருப்புகள் இருப்பதை மறைத்து போலியான ஆவணங்களை தயாரித்து, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், கனிமத்துறை அதிகாரிகள் இந்தக் கல்குவாரியை கொண்டு வர முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இந்த போலி ஆவணத்தை தயாரித்துக் கொடுத்த கிராம நிர்வாக அலுவலர், வருவாய் ஆய்வாளர், வட்டாட்சியர் மீது போலி ஆவண தயாரிப்புச் சட்டம், கூட்டுச் சதி சட்டம், கிரிமினல் வழக்கு அவர்கள் மீது எடுத்து, பதவி நீக்கம் செய்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கின்றேன். தொடர்ந்து இதே வேலையாக போய்விட்டது. அலுவலகத்திலேயே அமர்ந்து கொண்டு உண்மை நிலையை மறைத்து விட்டு, சுற்றிலும் எதுவும் இல்லையென்று போலியாக ஆவணம் கொடுத்துவிட்டு இலஞ்சத்தை வாங்கிக் கொண்டு சென்று விடுகிறார்கள். இதனால் பொதுமக்களும், விவசாயிகளும் தான் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன் எனக் கூறினார்.

அதாவது தமிழ்நாடு சிறுகனிம சலுகை விதிகளில் ஐந்நூறு மீட்டருக்குள் சுமார் ஐம்பதாயிரம் அல்லது ஒரு இலட்சம் கொள்ளளவு இருக்கக்கூடிய உயர்நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டி அருகில் இருக்கிறது. அது இருக்கும் போது, எவ்வாறு அனுமதி கொடுக்க முடியும். சுற்றிலும் உயர்நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டி, அரசினுடையை ஆழ்துளை கிணறு எல்லாம் இருக்கின்றது ஊராட்சிப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக, நீர் ஆதாரங்களாக, மக்கள் முக்கியமாக அதை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். உயர்நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டி இடிந்து விழுந்தால், யார் பொறுப்பு? அதில் ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் யார் பொறுப்பு?

ஏற்கனவே பி.ஏ.பி. கால்வாய் இந்தப் பகுதிக்குள் சென்று கொண்டிருப்பதை உடைத்து 7.5 மீட்டர் இடைவெளி விடாமல், தொடர்ந்து கல்குவாரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டா நிலங்களுக்கு மற்றும் கோயில் நிலங்களுக்கு முறையாக இடைவெளி விடப்படவில்லை. தொடர்ந்து இங்கு எந்த கல் குவாரிகளிலும் பெஞ்சிங் முறை இல்லை. இந்த கல்குவாரியைப் பொறுத்தவரை எதற்கு கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம்? ஒரு கல்குவாரி எவ்வாறு சுற்றுச் சூழல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது? How impact the environment? அதில் நாங்கள் எவ்வாறு அந்த தாக்கத்தை தடுக்கப் போகிறோம்? தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போகிறோம் என்பது தான் இந்தக் கருத்துக் கேட்பும், இந்த கருத்துக் கேட்பில் அவர்கள் திட்டம் செயல்படுத்துபவர்கள் மக்களுக்கு தெரிவித்து, இது போல் செய்யப் போகிறோம் என்று கூற வேண்டும் எனத் தெரிவித்தார்.

ஆனால், இந்த கல்குவாரி உரிமையாளர்கள் செய்கிறார்களா? என்றால், செய்வதே கிடையாது. அனுமதி வாங்கும்போது, சொல்லும் எந்த விவரத்தையும் செயல்படுத்துவதே கிடையாது. மேலும், இந்த கல்குவாரி உள்ள இடத்திலேயே பி.ஏ.பி. வாய்க்கால், பாலம் எல்லாம் முந்நூறு மீட்டர், ஐந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவிற்குள்ளேயே வருகிறது. எப்படி அது இருக்கும்போது அனுமதி கொடுக்க முடியும்? கொடுக்க முடியாது. ஏற்கனவே பி.ஏ.பி. வாய்க்காலை உடைத்திருக்கிறார்கள். பின் கல் வைத்து கட்டுகிறார்கள். ஆனால் உடைப்பதற்கு அதிகாரம் யார் கொடுத்தது?

அதே போல் அங்கு பொது சாலை உள்ளதை நாங்கள் வரும் போது பார்த்தோம். பேருந்து அதற்குள் செல்கிறது. சாலை மோசமாக இருக்கிறது. அந்த சாலையில் எவ்வாறு கல்குவாரி வாகனங்கள் வருகிறது? எப்படி பொதுப் போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முற்றிலும் பொதுப் போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தும் வகையில், பொதுமக்கள் போய் வருவதற்கு கடுமையான சிரமத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் இவர்களில் கல்குவாரி செயல்பாடு அந்தப் பகுதிகளில் அரங்கேறி வருகிறது. ஊர் மக்கள் உள்ள பகுதி குறிப்பாக, எம்.ஜி.ஆர் நகர் பகுதி மற்றும் அதற்கு அடுத்து மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகள் எல்லாம் இருக்கிறது. மேலும், எம்.ஜி.ஆர் நகர் பகுதி 270 மீட்டரிலேயே வருகிறது என்று சொல்லி இந்த திட்ட வடிவமைப்பாளர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு 270 மீட்டர் என்று சொல்லியுமே எவ்வாறு இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கு கல்குவாரி வருகிறது என்பது எங்களுக்கு புரியவில்லை. யார் இதற்கு காரணம். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பே இல்லாத கல்குவாரி.

அடுத்தது, சட்ட விரோத கனிம கடத்தல். கல்குவாரி வருவதைச் சுற்றி ஐந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் எத்தனை கல்குவாரியை நாம் ஆய்வு செய்திருக்கிறோம். எத்தனை கல்குவாரியில் படிக்கட்டு முறையிலான பெஞ்சிங் முறை அமைத்து கல்குவாரி செய்திருக்கிறார்கள். பசுமை அரண் எத்தனை கல்குவாரியில் இருக்கிறது. எங்கேயும் பெஞ்சிங் முறை கிடையாது. அவர்கள் சுரங்கம் தோண்டுவது போல், அப்படியே செங்குத்தாக வெட்டி வைத்துள்ளார்கள். இதெல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்டது கிடையாது. இந்த மாதிரி கல்குவாரி முறைகளெல்லாம் கடுமையான சுற்றுச் சூழல் பாதிப்பு, பொதுமக்களுக்கு பாதிப்பு, அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு பாதிப்பு, இயற்கை வளத்தை மீட்டு உருவாக்கம் செய்ய முடியாத அளவிற்கு இந்த இயற்கையை அழிக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை தான் கல்குவாரி அனுமதி கேட்ட இடத்தில் இருந்து ஐந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையாக உள்ளது. இந்த கல்குவாரி அனுமதி கேட்ட புலத்திற்கு அருகிலேயே எந்த கல்குவாரியும் 7.5 மீட்டர், அதாவது தனியார் பட்டா நிலத்தில் இருந்து தனக்கான 7.5 மீட்டர் இடைவெளி விடவில்லை. மற்றவர்களும் 7.5 மீட்டர் இடைவெளி விடவில்லை. நடுவிலேயே மின்சார கம்பம்

செல்கிறது வேறு வேறு தோட்டங்களுக்கு. அந்த மின்கம்பம் சாய்ந்தோ, வேறு ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் யார் பொறுப்பு? ஏன் 7.5 மீட்டர் பராமரிக்கவில்லை.

இந்த கல்குவாரிக்கு அனுமதி வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, ஆய்வு செய்த அதிகாரிகள் ஏன் இந்த தகவல்களை எல்லாம் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்காக, இந்த கல்குவாரி அனுமதிக்காக கொடுக்கக்கூடிய ஆவணங்களில் எந்த இடத்திலும் பதிவு செய்யவில்லை. அப்போது இதற்கெல்லாம் அவர்கள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பது தான் நாங்கள் தெளிவாக ஆதாரத்துடன் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

இவர்கள் ஓட்டுவது அனைத்தும் அதிக பாரம் தான். ஏற்கனவே நமக்குத் தெரியும். தேசிய நெடுஞ்சாலையாகட்டும், மாநில நெடுஞ்சாலையாகட்டும், நெடுஞ்சாலை அமைச்சகமும், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சாலை அமைச்சகமோ, ஆணையமோ சாலைகளில் அளவுக்கு அதிகமான எடை ஏற்றிக் கொண்டு வாகனங்களை இயக்கக்கூடாது. நமக்கு ஐந்து வருடம், பத்து வருடம் தாங்கும் சாலைகள் அனைத்துமே இரண்டு, மூன்று மாதங்களிலேயே சாலைகள் அழிந்து மக்கள் பயன்படுத்த முடியாமல், தொடர்ந்து சாலை விபத்துகள் ஏற்பட்டு, இறப்புகள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கிறது. அப்போது இதற்கு நிலையான வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் கொடுத்து, இது போல் அதிக பாரம் ஏற்றிச் சென்றால், அனுமதி இல்லாமல் கொண்டு சென்றால், பிடித்து நடவடிக்கை எடுப்பது மட்டுமல்லாமல், கல்குவாரி உரிமையாளர்கள் மீதும், கல் வாகனவர்கள் மீதும், அந்த வாகனம் ஓட்டிக் கொண்டு செல்பவர்கள் மீதும், அந்த வாகனத்தின் மீதும் இவ்வாறு நான்கு வகையில் வழக்குப் போடுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருந்தும், கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருந்தும், உச்ச நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு இருந்தும், எந்தவொரு நடவடிக்கையும் இல்லாமல், இங்கு நடக்கக்கூடிய சட்ட விரோத செயலை ஆதரித்துக் கொண்டிருப்பது கண்டிக்கும் விதமாக உள்ளது. ஏனென்றால், சாலையே இல்லை என்றால் மக்கள் எதில் பயணம் செல்வது.

மக்களுடைய வரிப்பணத்தை பெற்று, மக்களுடைய வரிப்பணத்தில் சாலை அமைத்துவிட்டு, கல்குவாரிகள் மட்டும் அந்த சாலையை பயன்படுத்திக் கொண்டு, கல்குவாரிகள் அந்த சாலையை அழித்து விட்டால், மக்கள் எந்த சாலையை பயன்படுத்துவது. சிறிதும் மக்கள் மீது அக்கறை இல்லாமல், இந்த குவாரி செயல்பாடுகள் சென்று கொண்டிருப்பதை வன்மையாக கண்டிக்கிறோம். இந்தக் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தின் வாயிலாக முறையாக சாலைகள் பராமரிக்கப்படுவதையும், அதிக எடை கொண்டு வாகனங்கள் செல்வதையும் தடுத்து நிறுத்தி, வருவாய்த்துறை ஆகட்டும், கனிமத்துறை ஆகட்டும், காவல் துறை ஆகட்டும், போக்குவரத்து துறை ஆகட்டும் சம்பந்தப்பட்ட துறைகள், இந்த விவரத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அபராதம் விதித்து, உரிய தண்டனை பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் சொல்கிறோம்.

ஏனென்றால், இவர்கள் இரண்டு நபர்களுமே ஏற்கனவே கல்குவாரி செய்து கொண்டிருப்பவர்கள்தான். இவர்கள் தந்தையோ, தாய் பெயரிலோ இவர்கள் குடும்பத்தினர்கள் பெயரிலோ ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான். திரும்பவும் கல்குவாரி கேட்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு நபருக்கு நமது மாநிலத்தில் இரண்டு கல்குவாரிக்கு மேல் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்கின்ற சட்டங்கள் இருக்கிறது. ஆனால் தொடர்ந்து என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? நமது பெயரில் கேட்டால்தானே பிரச்சனை? அதனால் குடும்பத்தில் இருக்கும் வெவ்வேறு நபர்கள் பெயரில் அனுமதி வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று கல்குவாரி பெயரை மாற்றி, மாற்றி பெற்றுக் கொண்டு அரசையும், மக்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏனென்றால், ஒரு குடும்பத்தில் யார் வேண்டுமானாலும், கல்குவாரி செய்து கொண்டிருக்கலாம் என்பதில் எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் ஒரு வரைமுறை இருக்கிறது. ஏனென்றால் இயற்கை வளம் அனைவருக்குமானது. ஒரு குறிப்பிட்ட நால்வர் மட்டும் நன்றாக இருப்பதற்காக அவர்களே எடுத்து, அதுவும் சட்ட விரோதமாக எடுத்துக் கொண்டு செல்வது தான் அனைவருக்கும் பாதிப்பும் பிரச்சனையும் வருகிறது. ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டது தான். இங்கிருக்கக்கூடிய தனியார் பட்டா நிலங்கள், கோயில் நிலங்களுக்கு 7.5 மீட்டர் இடைவெளி விடாமல், ஐந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் கல்குவாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் மீது முறையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும், இதனை எல்லாம் நீங்கள் ஆய்வு செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து இந்த கல்குவாரிக்கு அறுபது மீட்டர் ஆழத்திற்கு மேல் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். அறுபது மீட்டர் என்றால் சுமார் இருநூறு அடி. ஒரு கல்குவாரிக்கு நீங்கள் இருநூறு அடி அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள், இங்கிருக்கும் விவசாய நிலங்களில் கிணறுகள் நாற்பது அடியில் இருந்து அறுபது எழுபது அடி தான் இருக்கிறது. விவசாய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் எவ்வாறு பயன்படுத்த முடியும்? 200 அடி ஆழத்தில் செயல்படும் இரண்டு குவாரிகளுக்கு மொத்த தண்ணீரும் சென்று விடும்.

அடுத்த முக்கியமான விசயம், இந்த திட்ட வடிவமைப்பாளர்கள் எப்போதுமே கீழ் மட்ட நீரைப்பற்றி மட்டும் தான் பேசுகிறார்கள். சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள், புவியியலாளர்கள் அவர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். தண்ணீர் புவியில் அடுக்கு அடுக்காக இருக்கிறது. இங்கிருக்கும் சூழலியல், பல்லுயிர் சூழல் அனைத்தும் மேலடுக்கில் மட்டும் தான் இருக்கிறது. மேலிருந்து பத்து மீட்டர் புவிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரில் தான் மேல் இருக்கும் செடி, கொடி, மரம் அங்கிருக்கும் பல்லுயிர் சூழலே அதை நம்பித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் இந்த கல்குவாரி க்கு அனுமதி கொடுப்பதினால், மேல் இருக்கும் நீர் மொத்தமாக போய், பாலவனமாக மாறி, வறட்சி நிறைந்த பகுதியாக மாறி ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் நிலநடுக்கம் வரக்கூடிய

சூழ்நிலைக்கே சென்று விடுகிறது. ஏற்கனவே இந்தப் பகுதிகள் எல்லாம், நம் மத்திய அரசினுடைய தகவல் படி 3.0க்கு மேல் ரிக்டர் அளவுகோளில் நில அதிர்வு வரக்கூடிய மண்டலங்களாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு அதிகப்படியான ஆழத்திற்கு குவாரி செய்வது மேலும் இதனால் வைக்கப்படும் வெடி தாய் பாறைகளை பாதிக்கிறது.

வெடியைப் பற்றி பேசினோம் என்றால், இவர்கள் பயன்படுத்துவது நாணல் முறை வெடி என்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் இதைப்பற்றி பேசாமல் கடந்து சென்று விட்டார்கள். திட்ட வடிவமைப்பாளர் வெடியைப் பற்றி தெளிவாக சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், இங்கு பிரச்சனையே வெடிமருந்து பயன்பாடுதான். தொடர்ந்து சட்ட விரோத வெடிமருந்து நடமாட்டம் தொடர்பாக பல புகார்கள் கொடுத்து எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நாணல் முறை வெடியை இவர்கள் பயன்படுத்துவதே கிடையாது. இவர்கள் வைக்கும் வெடி அனைத்தும் கடுமையான அதிர்வலைகளையும், கடுமையான சுற்றுச்சூழல் மாசையும், இராசயண புகைகளையும் வெளியிட்டு, அருகில் இருக்கும் விவசாயிகள், பொதுமக்கள், கிணறு, கால்நடைகள் அனைத்தும் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை உள்ளது.

இதை அனைத்தையும் தடுக்க வேண்டும் என்றால், அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் தொடர்ந்து இது போன்ற கல்குவாரிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்து, செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால், கடுமையான பாதிப்பு ஏற்பட்டு, இங்கு விவசாயம் செய்ய முடியாமல், விளைச்சல் பாதிக்கப்படுகிறது. கல்குவாரிகளில் வெடி வைக்கும் போது அதிலிருந்து இராசாயணம் மற்றும் புகை வெளியேறினால் மகசூலை பாதிக்கும். அப்போது விவசாயிகளின் உற்பத்தி குறையும். அதே போல், குழந்தைகள், வயதானவர்கள், பெண்கள் இவர்கள் இராசாயணம் மற்றும் புகையை சுவாசித்தார்கள் என்றால், அவர்கள் உடல் பாதிப்பு ஏற்படும் சூழ்நிலையும், உயிரிழப்பு ஏற்படுக்கூடிய சூழ்நிலையும், மேலும் பல்வேறு நோய்கள் ஏற்பட்டு வாழ்நாள் குறையும் சூழ்நிலையும் ஏற்படும். அப்போது, இவற்றையெல்லாம் முறையாக கட்டுப்படுத்துகிறார்களா? கண்காணிக்கிறார்களா? என்றால், யாரும் கண்காணிப்பது கிடையாது. கட்டுப்படுத்துவது கிடையாது.

மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியம், இது போன்ற சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகளை எங்கு ஆய்வு செய்துள்ளார்கள்? கல்குவாரி அனுமதி கொடுத்ததோடு தங்களுடைய வேலையை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியம் இதையெல்லாம் கண்காணித்து முறையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இங்கிருக்கும் இதர கல்குவாரியில் எத்தனை முறை மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியமோ? கனிமத்துறையோ? வருவாய்த் துறை அலுவலர்கள் ஆய்வு செய்தார்கள்? ஆய்வு செய்து, அதிலிருந்து எவ்வளவு மாசு வெளியில் வந்தது? பொதுமக்களுக்கு எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்பட்டது? விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது? மாசினுடைய நிலை எந்த அளவில் இருக்கிறது? காற்று மாசு எந்த அளவில் இருக்கிறது? தண்ணீர் மாசு எந்த அளவில்

இருக்கிறது? இவர்கள் வெடி வைப்பதால் எந்த மாதிரி ரசாயனம் வெளிவந்து எவ்வளவு தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது? இந்த மாதிரியான எந்த ஒரு தகவல்களையும் தெரிவிக்காமல், கொடுக்காமல் தொடர்ந்து புதிய புதிய கல்குவாரிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பது என்பது இந்த பகுதியை முழுமையாக அழிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கும்.

ஏற்கனவே நிலநடுக்கம் ஏற்படுதல் மற்றும் பாலைவனமாக மாறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறோம் அது மட்டும் இல்லாமல், இங்கு விவசாயிகள் பாதிப்பதோடு இங்கிருக்கும் கல்குவாரி உரிமையாளர்கள் தன்னுடைய கல்குவாரி வந்த பிறகு 300 மீட்டருக்குள் புதிதாக ஏற்கனவே வீடுகள் இருப்பதை மறைத்து அனுமதி வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். புதிதாக ஒரு வீடு கட்ட வேண்டும் என்றால், வீடு கட்ட முடியாது. ஏனென்றால் இவர்கள் நீதிமன்றத்தில் சென்று, எங்கள் கல்குவாரியில் இருந்து முந்நாறு மீட்டருக்குள் யாரும் புதிதாக வீடு கட்ட அனுமதி வாங்கக் கூடாது. எங்களிடம் ஆட்சேபணையின்மை வாங்க வேண்டும் என்று, நீதிமன்றத்தில் உத்தரவு பெற்று வருகிறார்கள். சாதாரண மக்கள், தொழிலாளர் மக்கள், விவசாய மக்கள், எவ்வாறு வீடுகளுக்கு இவர்களிடம் அனுமதி வாங்குவார்கள்? அவர்கள் நிபந்தனை விதிக்கிறார்கள். எங்கள் கல்குவாரியில் வெடி வைப்பதனால் கல் விழுந்தால், நீங்கள் கேட்கக் கூடாது. நில அதிர்வு வந்தால், கேட்கக்கூடாது. விவசாயம் பாதித்தது என்றால், கேட்கக்கூடாது என்கிறார்கள். இது போன்ற நிபந்தனைகளுக்கு சரியென்றால், உங்களது வீடு கட்டுவதற்கு நாங்கள் எந்தவொரு ஆட்சேபணையும் செய்ய மாட்டோம். ஆனால் உண்மை நிலை என்னவென்றால், இவர்கள் கல்குவாரி செயல்பாட்டிற்கு வரும்போதே இங்கு வீடுகள் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் மூடி மறைக்கிறார்கள். அப்போது இதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது யார்? அந்த சாதாரண ஏழை மக்கள், விவசாயிகள் வீடு கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக்கூட சிதைக்கும்படியாக அமையக்கூடிய இந்த கல்குவாரி உரிமையாளர்களினுடைய சூழ்நிலையும், இந்தக் கல்குவாரி வருவதினால், வடக்கு புறமாகட்டும், மேற்குப் புறமாகட்டும், கிழக்கு புறம், தெற்கு புறம் ஆகட்டும். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய குடியிருப்புகள், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மனைகள், ஏற்கனவே வீடு கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருப்பவர்கள் எப்படி வீடு கட்டி எப்படி குடியிருப்பார்கள்- அவர்களுக்கு எவ்வாறு உள்ளாட்சி துறை குடியிருப்பதற்கான வரி போட்டு அனுமதி கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? இதற்கெல்லாம் பதிலே கிடையாது. சுற்றுச்சூழல் தாக்கத்தை பற்றி மட்டும் பேசுகிறோம். ஆனால் அங்கு குடியிருப்பவர்களுக்கு என்ன பதில். அவர்களுக்கு ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் அதற்கு என்ன பதில்.

கல்குவாரியை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு, மற்றவர்களை கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கிருக்கும் கல்குவாரியை பொறுத்தவரைக்கும் ஏற்கனவே அளவுக்கு அதிகமாக கல்குவாரிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும்,

அண்டை மாநிலங்களுக்கு தான் இங்கிருக்கும் கல்குவாரிகளில் கற்களை வெட்டி எடுத்துச் செல்கிறார்களே, தவிர நம்முடைய பயன்பாட்டிற்கு இல்லை. அதனால் நமக்கு இங்கு அளவுக்கு அதிகமாக கல்குவாரிக்கு அனுமதி உள்ளது என்பதை தான் சொல்கிறோம். பக்கத்தில் பார்த்தீர்கள் என்றால் தெற்கு புறத்தில் பெட்ரோல் பங்க் இருக்கிறது. அந்த பெட்ரோல் பங்க் ஒட்டி இவர்கள் ஏதாவது செய்தார்கள் என்றால், பாதிப்பு ஏற்பட்டால் யார் பொறுப்பு? பெட்ரோல் பங்க், பேக்கரி எல்லாம் உள்ளது. மேலும், பெட்ரோல் பங்குக்கு கீழ்தான் பெட்ரோல் டேங்க் சேர்த்து வைத்துள்ளார்கள். இவர்கள் வெடி வெடித்து பெட்ரோல் டேங்க் வெடித்தது என்றால் யார் பொறுப்பு?

பெசோ கூட்டம் எத்தனை முறை நடக்கிறது? சட்ட விரோத வெடி மருந்து நடமாட்டம் தொடர்பாகவும், பெட்ரோலியம் பொருளுக்கான கூட்டமும், வெடிமருந்துக்கான கூட்டமும் பெசோ கூட்டத்தில் தான் விவாதம் வருகிறது. ஆனால் திருப்பூர் மாவட்டத்தில் முறையாக பெசோ கூட்டம் நடத்தப்படுவது இல்லை. நாங்கள் கேட்டாலும் முறையான ஆவணங்கள் ஏதும் வழங்கப்படுவதில்லை. முறையாக பெசோ கூட்டம் முறையாக நடத்தி, இதுபோல் பெட்ரோல் பங்க் வரும் இடத்திற்கு அருகில் இருக்கக்கூடிய கல்குவாரிகளை கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுப்பதும், வெடி மருந்து சட்ட விரோதமாக நடமாட்டம் இருக்கும் பொழுது, மேலும் அது வெடிக்கும் போது பாதிப்பு ஏற்பட்டால், மற்றும் ஏற்கனவே பாதிப்பு ஏற்பட்ட விஷயங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்து அதன் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நாங்கள் ஏற்கனவே இங்கிருக்கும் கல்குவாரி தொடர்பாக, பல புகார் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த புகார் மனுக்கள் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் உள்ளது. அதையெல்லாம் முறையாக நடவடிக்கை எடுத்து, அபராதம் விதிக்க வேண்டும். தகவல் உரிமைச் சட்டத்தில் தகவல் கேட்டாலும், இந்தக் கல்குவாரியோ, சுற்றி இருக்கக்கூடிய கல்குவாரிகளைப் பற்றியோ தகவல் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதன் மீது யார் தகவல் கொடுப்பது. கனிமத்துறை தகவல் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆனால் மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியத்தை நாங்கள் குறை சொல்லவில்லை. மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியம் தகவல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் வருவாய் கோட்டாட்சியர் அலுவலகமாகட்டும், கனிமத்துறை அலுவலகமாகட்டும், எங்களுக்கு தகவலே கிடைப்பதில்லை.

வருவாய் கோட்டாட்சியர் அலுவலத்திலாவது கேட்டு வாங்கிவிடலாம். ஆனால் கனிமவளத்துறை அலுவலகமானது கல்குவாரி அலுவலகம் போல் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அது மக்களுக்கான அலுவலகம். அது மக்களுடைய வரிப்பணத்தில் செயல்படக்கூடிய அலுவலகம். அப்போது வெளிப்படைத்தன்மையோடு கனிமவளத்துறை செயல்பட வேண்டும். இது போன்று கல்குவாரி அனுமதிக்கு வரும் போதோ, இந்த கல்குவாரிகள் செயல்படும்போதோ, அனைவரும் தகவல் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் வெளிப்படையாக வைத்தால் மட்டும் தான் நமக்கு இந்த

கல்குவாரியைப் பற்றிய அனைத்து விபரங்களும் தெரியும். பொதுமக்களும், தப்பு என்றால், தப்பு என்று சொல்வார்கள். தப்பில்லை என்றால், அவர்கள் வேலையை பார்த்துக் கொண்டு செல்வார்கள். ஏனென்றால், சட்ட விரோதமாக செயல்பட்டு வரும் கல்குவாரியினால் தான் பிரச்சனை. அவர்களிடமிருந்து பாதிப்பு ஏற்படும்போது தான் கேள்வி கேட்கிறோம். பாதிப்பில்லாமல் அவர்அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு செயல்படும் கல்குவாரிகளை யாரும் நாங்கள் கேள்வி கேட்பதில்லை. ஏனென்றால் அது சட்டவிதி. சட்டத்திற்குட்படாமல் செயல்படும்போது, அதை நாம் அனைவரும் சேர்ந்து தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது நமது கடமை.

டி.ஜி.எம்.எஸ். என்று சொல்வார்கள் Director General Of Mines Safety விதி உள்ளது. கல்குவாரியில் முறையாக பெஞ்சிங் செய்ய வேண்டும் என சொல்கிறது. ஆனால் இங்கு பெஞ்சின் முறையில் வெட்டியெடுக்காமல், செங்குத்தாக வெட்டினார்கள் என்றால், லாரி கவிழ்ந்து விழுவது, வெடி விபத்து ஏற்படுவது, சரிந்து விழுவது, வேலையாட்கள் இறந்தது போன்று பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளது. அப்போது முறையாக விதிகளை பின்பற்றுவது கிடையாது. மேலும் எத்தனை தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவக்காப்பீடு செய்துள்ளார்கள். ஆயுள் காப்பீடு செய்துள்ளார்கள். எத்தனை முறை மருத்துவ பரிசோதனை செய்திருக்கிறார்கள்? வேலைக்கு வரும் போது, உடல்நிலை என்ன நிலையில் இருந்தது? இத்தனை வருடம் வேலை செய்த பிறகு என்ன நிலையில் இருக்கிறது? இ.எஸ்.ஐ. பி.எ. .ப் நிலை என்ன?

இது மாதிரி எந்த விவரங்களையும், இவர்கள் வரைமுறைப்படுத்தப்படாமல், அமைப்பு சாரா நிலை என்று சொன்னாலும், இவர்களை அதற்கென பதிவு செய்யப்படும் ஒரு அமைப்பில் ஏன் தொழிலாளர்களை பதிவு செய்து இவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுப்பதில்லை. டி.ஜி.எம்.எஸ். விதியையும் பின்பற்றுவதில்லை. இது போன்ற விதிகளையும் பின்பற்றாமல், நாம் என்னவேண்டுமென்றாலும், செய்யலாம் என்கின்ற வகையில் குவாரியை நடத்துவது மிகமிக தவறு. அடுத்து, இங்கு தொடர்ந்து குப்பை கொட்டுவதற்கான விசயத்தை நாம் பார்த்தோம். மாநகராட்சி பகுதி இதை ஒட்டித்தான் இருக்கிறது. சட்ட விரோதமாக குவாரி செய்த பிறகு, குவாரியை குப்பை கொட்டி மூடிவிடலாம், மாநகராட்சி குப்பை கொட்டி விடும் என்கின்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். டிரோன் சர்வே செய்து, சுற்றி ஐந்நூறு மீட்டர் இருக்கும் அனைத்து கல்குவாரிகளையும் உரிய முறையில் ஆய்வு செய்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இந்தக் கல்குவாரி அனுமதி கொடுக்க தகுதியானது அல்ல. முந்நூறு மீட்டருக்குள் ஏற்கனவே வீடுகள் இருக்கின்றது. உயர்நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டி இருக்கிறது. பெட்ரோல் பங்க் இருக்கிறது. பாலம் இருக்கிறது. இது போக பல்வேறு விசயங்கள் இருக்கிறது. உரிய முறையில் ஆய்வு செய்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது அனுமதிக்கு உகந்த குவாரி அல்ல. நன்றி.

2. திரு. காமேஷ்குமார், திருப்பூர் :

திருப்பூர் மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கும், திருப்பூர் மாவட்ட வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும், 63, வேலம்பாளையம் அனைத்து கிரசர் உரிமையாளர்களுக்கும் பணிவான வணக்கம். கடந்த பதின்மூன்று வருடங்களாக 63, வேலம்பாளையம், வி.பி.ஆர் கிரசர் அன் புரூ மெட்டல்ஸ் கிரசரில் பொறுப்பாளராக பணி புரிகின்றேன். கடந்த மூன்று வருடங்களாக உரிமம் முடிவுற்ற நிலையில் வாழ்வாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, மிகவும் கடினமான சூழ்நிலையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஆகவே, மாவட்ட வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களும், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் துறை அலுவலர் அவர்களும் மேற்கொண்டு துரித நடவடிக்கை எடுத்து, உரிமம் புதுப்பித்துத் தரும்படி பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3. திரு.பி. ராமேஷ், 63வேலம்பாளையம் :

63, வேலம்பாளையம் பகுதியைச் சார்ந்தவன். நான் ஒரு பத்து வருடங்களாக வி.பி.ஆர் கல்குவாரியில் ஓட்டுநராக பணியாற்றுகிறேன். இப்பொழுது அந்தக் குவாரி உரிமம் இல்லாத காரணத்தினால், இயங்கவில்லை. இதனால் எனது வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்டு, மிகுந்த சிரமத்திற்கு உள்ளாகிறோம். எனவே, குவாரிக்கு உரிமம் வழங்குமாறு அதிகாரி அவர்களுக்கு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

4. திரு. எம்.நந்தகுமார், 63, வேலம்பாளையம் :

பதினைந்து வருடங்களாக வி.பி.ஆர். அவர்களிடம் ஓட்டுநராக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். சில வருடங்களாக கல்குவாரி நின்று விட்டது. வாழ்வாதாரம் மிகவும் பாதிப்படைந்து விட்டது. மிகவும் சிரமமாக உள்ளது. எனவே குவாரிக்கு உரிமம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5. திரு. எ. அடைக்கலராஜ், 63, வேலம்பாளையம் :

என்னுடைய பெயர் அடைக்கலராஜ். நான் கார்த்திக் கிரசரில் ஓட்டுநராக இருக்கிறேன். உரிமம் இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களது வாழ்வாதாரம் இந்த கிரசரை நம்பித்தான் இருக்கிறது. எனவே உரிமம் கொடுக்குமாறு பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

6. திரு.சி. ஈஸ்வரன், 63, வேலம்பாளையம்:

இங்கு கூடியிருக்கும் அனைவருக்கும் வணக்கம். நான் கார்த்திக் கிரசரில் ஹிட்டாச்சி ஆபரேட்டராக வேலை பார்க்கிறேன். இப்போது இரண்டு வருடங்களாக குவாரி ஓடாமல் இருக்கிறது. அதனால் வாழ்வாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

உரிமம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். எனக்கு வேறு வேலை எதுவும் தெரியாது. இதனைத்தான் ஒரு நான்கு ஆண்டுகளாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். குவாரிக்கு உரிமம் விரைவில் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7. திரு. கே.சதீஷ், சூழலியல் பாதுகாப்பு செயலாளர், திருப்பூர் :

நான் சதீஷ், சூழலியல் பாதுகாப்பு செயலாளராக உள்ளேன். இந்த சபைக்கு வணக்கம். மேடைக்கு வந்த அனைவருக்கும் வணக்கம். உங்களது பழக்க வழக்கங்கள், பாரம்பரிய கலாச்சாரம் மற்றும் மதிப்புகளை நான் மதிக்கிறேன். அதுபோல, உங்களது கருத்துகளுடன் தொடர்புள்ள நியாயமான பிரச்சனைகளையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், மேலும் உங்களுடன் மனதளவில் ஒன்றுபட்டிருக்கிறேன். உங்களது பிரச்சனைகள் உடனடியாக தீர்வடைய, அரசு இந்த ஊரினை பொறுப்பேற்று தத்தெடுத்து, நிலையான வளர்ச்சிக்காக தேவையான நிதியை விரைவில் வழங்க வேண்டும். அதே போல், வேலை வாய்ப்புகளை உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இங்கு வசிக்கும் மக்களுக்கு நிரந்தர வீடுகளை வழங்க வேண்டும் என்று, நான் மிகுந்த தாழ்மையுடன் அரசின் உயர்நிலை அதிகாரிகளிடம் கோரிக்கையாக தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த ஊர் சுற்றுச்சூழலுடன் இணைந்து பசுமையாகவும் நிலையான முறையிலும் வளர வேண்டும் என்று, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு பொறுப்பாளராக நான் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலப்பகுதியின் உரிமையாளர்கள் மரங்களை நட்டுப் பேண வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறேன்". மரங்களை வளர்த்துடுங்கள், அவற்றை காப்பாற்றுங்கள்" என்பது என் வேண்டுகோள். மேலும், இந்த நில உரிமையாளர்களுக்கு எந்தத் தடையும் விதிக்காமல், சுற்றுச்சூழல் அனுமதியை உடனடியாக வழங்கும்படி அரசாங்கத்தின் உயர்நிலை அதிகாரிகளிடம் மிகுந்த தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

8. திரு. சந்திரசேகர், 63, வேலம்பாளையம் :

இங்கு வருகை தந்த அனைவருக்கும் என் வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் வி. பி. ஆர் கிரவுரில் பொக்லைன் ஆபரேட்டராக பணியாற்றுகிறேன். பதினைந்து ஆண்டுகளாக நான் வேலை செய்கிறேன். சில காலமாக வேலை வாய்ப்பு இல்லாததால், என் குடும்பத்தின் வாழ்வாதார நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள காரணத்தினால் குவாரிக்கு விரைவில் உரிமம் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9. திரு. செல்வகுமார், சின்னகாளிபாளையம் :

அரசாங்க அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் என் பணிவான வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் முன்னாள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு பிரிவு மாவட்டத் தலைவராகவும், தற்போது திருப்பூர்

வடக்கு மாவட்டச் செயலாளராகவும் பணியாற்றி வருகிறேன். இந்த சின்னகாளிபாளையம் என்னுடைய சொந்த ஊர். இந்தப் பகுதியில் ஏற்கனவே போதுமான அளவில் கல்குவாரிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. எனவே, புதிய கல்குவாரிகளுக்கான அனுமதி வழங்கக்கூடாது என்பதற்காகவே இன்றைய கூட்டத்தில் நான் பேசுகிறேன். இந்த புதிய கல்குவாரி அமைக்க திட்டமிடப்படும் இடத்துக்கு மிக அருகில் ஆதிதிராவிடர் மக்களின் குடியிருப்பு பகுதி உள்ளது; அங்கு எங்களது வீடும் அமைந்துள்ளது. குவாரியில் தினமும் வெடி வெடிப்பதன் காரணமாக அங்குள்ள வீடுகள் பல இடங்களில் விரிசல் அடைந்து சேதமடைந்து வருகின்றன. அதேபோல், கிரஷர் இயந்திரங்கள் செயல்படும் போது உருவாகும் தூசி மற்றும் புகை காரணமாக கிழக்குப்பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகின்றது. ஒரு தட்டில் உணவு வைத்து சில நிமிடங்கள் விட்டால், அதிலும் மண் படிந்து விடும் அளவிற்கு சூழல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அதிகாரிகள் இங்கு வந்து "மண் தூசி அதிகம் இல்லை" என்று எப்படி மதிப்பீடு செய்தார்கள் என்று எங்களுக்கு புரியவில்லை. இங்கு வரும் பவர் பாயிண்ட் விளக்கத்தில் கூட, ஏற்கனவே முடிவு எடுத்து வைத்ததுபோல், "பொதுமக்களுக்கு எந்த பாதிப்பும் இல்லை" என்று கூறப்படுகிறது.

ஆனால் உண்மை நிலையை அறிய வேண்டுமெனில், இங்குள்ள பொதுமக்களை நேரில் சென்று கேட்டுப் பாருங்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் அன்றாட வேலைக்குச் செல்வதால் இங்கே வந்து தங்கள் குரலை எழுப்ப முடியவில்லை; அதனால் அவர்கள் துன்பங்கள் வெளிப்படாமல் போகின்றன. இந்த குவாரிகளால் ஏராளமான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏற்கனவே இங்கு உள்ள குவாரிகள் போதுமானவை; இனிமேல் புதிய அனுமதிகள் தேவையில்லை. சிலர் கூறுவது போல "குவாரி உரிமையாளர்கள் குப்பை கொட்ட அனுமதி அளிக்கிறார்கள்" என்பதும் உண்மையல்ல. உண்மையில், குப்பை கொட்ட மாவட்ட நிர்வாகம் திட்டமிட்டபோது, அங்கு பல குவாரி உரிமையாளர்களே பொதுமக்களின் பக்கம் நின்று எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளார்.

எனவே, நான் வலியுறுத்த விரும்புவது ஒன்றே, இந்த நிலம் மேலும் காயப்படக் கூடாது. செயற்கைக்கோள் படங்களில் சின்ன காளிபாளையத்தைப் பாருங்கள்; ஒரு உடலில் பலப்பல புண்கள் இருப்பது போல இப் பகுதி சேதமடைந்து காணப்படுகிறது. இந்த பூமி மேலும் அழிவடைய புதிய குவாரிகளுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டாம்.

இவ்வாய்ப்பை வழங்கி பேச அனுமதித்த அனைவருக்கும் மிக்க நன்றி தெரிவித்து, நான் என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

10. திரு. தங்கவேல், சின்ன காளிபாளையம் :

நான் இந்தக் குவாரி பகுதிக்கு அருகில் வசிக்கும் ஒரு விவசாயி. குவாரி இல்லாதிருந்தாலும், இங்கு கட்டிடம் கட்டுவதோ, தொழில் தொடங்குவதோ எளிதானது அல்ல. அவ்வாறான சிக்கல்கள் ஏற்கனவே இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்தக் குவாரியால் பெருமளவில் பாதிப்பு ஏற்பட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் வெடி வெடிப்புகளின் அதிர்வால் சில பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன. அதைப் பற்றி தெரிவித்த பின்னர், உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து தற்போது வெடி வெடிப்பதில் பிரச்சனை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எதிர்காலத்தில் மீண்டும் இதுபோன்ற சூழ்நிலை உருவானால், புகார் அளித்து உடனடியாக சரிசெய்ய முடியும். சிலர் கூறுவது போல, இந்தக் குவாரிக்கு அருகில் பொதுச் சாலை இல்லை. அவர்கள் பயன்படுத்தும் சாலை, தற்காலிகமாக பி.ஏ.பி பாசனத் திட்டத்தில் உள்ள சாலையாகும். நான் பி.ஏ.பி பாசன சங்கத் தலைவராக இருப்பதால் இதைத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகிறேன். அருகில் சில குடியிருப்புகள் உள்ளன என்பது உண்மை. ஆனால் அவை குவாரியால் நேரடியாக பாதிக்கப்படும் வகையில் இல்லை. அந்த மக்களின் வீடுகள் குவாரியிலிருந்து தள்ளிப் புதியதாக கட்டப்பட்டவை. எனவே இதில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். தேவைப்பட்டால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இழப்பீடு வழங்கலாம். மேலும், இங்கு கல் உடைக்கும் பணியும் விநியோகமும் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே நடந்து வருகிறது. எனவே, இந்தக் குவாரிக்கு உரிமம் வழங்கலாம் என பணிவுடன் நான் தெரிவிக்கிறேன்.

11. திரு.மகேஷ் மூர்த்தி, பூமலூர்:

அனைவருக்கும் காலை வணக்கம். நான் இந்தக் கூட்டத்தில் பேச வருவதன் முக்கிய நோக்கம் "கல்குவாரி அமைக்கக் கூடாது" என்பதே.

முன்னதாகவே கூறியபடி, இந்தக் குவாரி அமைக்கப்பட உள்ள இடத்திலிருந்து 300 மீட்டர் சுற்றளவில் குடியிருப்புகள் உள்ளன. நீங்கள் கூட இதை 280 மீட்டர் தொலைவில் வீடுகள் உள்ளதாகச் சொல்கிறீர்கள். இவ்வாறிருக்க, ஏன் இன்னும் அனுமதி பெற முயற்சி செய்யப்படுகிறது என்பது எங்களுக்கு புரியவில்லை. இந்தத் தூர அளவுகளைப் பார்த்தாலேயே, இது தொடக்கத்திலேயே நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமே.

அதிகாரிகள் "எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்" என்ற எண்ணத்தில் முடிவெடுத்தால், பொதுமக்கள் எப்படி பாதுகாப்பாக வாழ முடியும்? சில முதலாளிகள் லாபத்திற்காக, மக்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் பாதுகாப்பையும் நாம் அசைத்துவிட முடியாது அல்லவா?

ஏற்கனவே செயல்பாட்டில் உள்ள கல்குவாரிகளைத் தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் புதிதாக புதிய குவாரி ஒன்றைத் தொடங்க வேண்டிய அவசியம் எதுவும் இல்லை.

மேலும், இங்கு நில அதிர்வு ஏற்படக்கூடிய மிகுந்த ஆபத்து உள்ளது. காரணமாக, வெடி வெடிப்புகள் பாதுகாப்பு விதிமுறைகளைப் பின்பற்றாமல் நடைபெறுகின்றன. அடுத்ததாக, பெட்ரோல் பங்க் இந்த பகுதிக்கு மிக அருகில் அமைந்துள்ளது. இதுபோன்ற அபாய சூழ்நிலையிலும் ஏன் அனுமதி கேட்கப்படுகிறது?

தகவல் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் கேட்ட தகவல்களுக்கு முழுமையான பதில் அளிக்கப்படவில்லை. கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தில் நாங்கள் வழங்கிய சரியான கருத்துகள் மற்றும் எதிர்ப்புகளையும் பொருட்படுத்தாமல், அனுமதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவை ஏன் நிகழ்கின்றன என்பதை எங்களுக்கு உணர முடியவில்லை.

ஏற்கனவே எங்கள் ஊரில் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளன; அதனால் இதன் விளைவுகள் எத்தனை கடுமையானவை என்பதை நாங்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். எனவே, தயவுசெய்து இந்தக் கல்குவாரிக்கான அனுமதி வழங்க வேண்டாம் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12. திரு. நவீன்குமார், திருப்பூர்

இங்கு கூடியிருக்கும் அனைவருக்கும் என் பணிவான வணக்கங்களைத் தெரிவிக்கிறேன். என் ஊர் திருப்பூர். நான் வி.பி.ஆர் கிரவுரில் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வருகிறேன். இந்த ஆறு ஆண்டுகளில், எனக்கு உறுதியான வாழ்வாதாரமாக இந்த வேலை இருந்தது. ஆனால் கடந்த மூன்று வருடங்களாக உரிமம் இல்லாத காரணத்தால் வேலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் என் குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, தயவுசெய்து அந்த உரிமத்தை மறுபடியும் புதுப்பித்து வழங்குமாறு, நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13. திரு. நடராஜன், ஊத்துக்குளி.

என் பெயர் நடராஜன். நான் ஊத்துக்குளியில் இருந்து வருகிறேன். இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் அவர்களுக்கும், சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கும், இங்கு வந்துள்ள விவசாய பெருமக்கள், கல்குவாரி உரிமையாளர்கள் மற்றும் அரசு அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் என் பணிவான காலை வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டப்படி, 300 மீட்டருக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட குடியிருப்புகள், 50 மீட்டருக்குள் ஓடை அல்லது பாலம், 50 மீட்டருக்குள் தாழ்வழுத்த மின்கம்பிகள், 300 மீட்டருக்குள் உயர்மின் கோபுரங்கள் ஆகியவை இருந்தால், புதியக் குவாரிக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது என

தெளிவாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இங்கு உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், தாழ்வழுத்த மின்கம்பிகள் 50 மீட்டருக்குள் செல்கின்றன, உயர்மின் கோபுரம் குவாரி அருகிலேயே உள்ளது, அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடுகள் மற்றும் குடியிருப்புகள் 300 மீட்டருக்குள் உள்ளன, ஓடை மற்றும் பாலமும் அந்தத் தூரத்துக்குள் உள்ளன. இவ்வாறிருக்க, எப்படி கல்குவாரிக்கான அனுமதி வழங்கப்படுகிறது? வழங்கக்கூடாது. சட்ட விதிகளே மீறப்பட்டிருக்கும்போது அனுமதி வழங்குவது முறையாகாது.

மேலும், கிராமச் சாலையில் 10 டன் எடையை மிகாமல் வாகனங்கள் செல்ல வேண்டும் என்பது சட்டப்படி கட்டாயம். ஆனால் இங்கு டிப்பர் லாரிகள் என்பது முதல் தொண்ணூறு டன் எடையுடன் கற்களை ஏற்றி செல்கின்றன. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்படும் ஒரு கிலோமீட்டர் தூர் சாலை, சில மாதங்களில் குண்டும் குழியுமாக சேதமடைகிறது. கல்குவாரி உரிமையாளர்கள், "நாங்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் அரசு வருவாய் செலுத்துகிறோம், அதனால் கிராமமும் நாடும் வளர்கின்றன" என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் உண்மையில், ஒரு கல்குவாரி மூலம் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது; தூசி, வெடி மருந்துத் துகள்கள், காற்று மாசு, தண்ணீர் மாசு ஆகியவற்றால் ஐந்து ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களின் ஆரோக்கியம் பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் செலுத்தும் வரி, ஒரு கிலோமீட்டர் சாலைச் செலவுக்கும் போதாது.

விவசாய நிலங்கள் குவாரியைச் சுற்றிய ஒரு கிலோமீட்டருக்குள் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. வெடி மருந்துத் தூசிகள், கல் புழுதிகள் மண்ணில் படிந்து பயிர் விளைச்சலை குறைக்கின்றன. குடிநீர் கிணறுகள் மாசுபடுகின்றன. காற்றில் பறக்கும் தூசிக்காரணமாக, குழந்தைகள் கூட பி2 சர்க்கரைநோய் போன்ற உடல்நல பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். எனவே, இங்கு முன்மொழியப்பட்ட இரண்டு புதிய கல்குவாரிகளுக்கும் அனுமதி வழங்கக்கூடாது என்று நான் மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14. திரு. கோகுல் கண்ணன், சேடர்பாளையம் :

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கு வணக்கம். இங்கிருக்கும் பொது மக்கள் அனைவருக்கும் எனது வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் பெயர் கோகுல் கண்ணன். நான் சேடர்பாளையத்திலிருந்து வருகிறேன். சிவில் இன்ஜினியராக இந்த இடத்தில் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் முதலில் விவசாய குடும்பத்தில் இருந்து தான் வருகிறேன். இங்கிருக்கும் விவசாயிகள் பாதிக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ராமசாமி அண்ணன் கிரசரில் அவரிடம் கிட்டத்தட்ட 2018லிருந்து மெட்டிரியல் எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இது புது கிரஷர் கிடையாது. ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருந்த கிரசர்

தான். அதனால் இப்பொழுது நாங்கள் எதற்காக கேட்கிறோம் என்றால், புதுப்பித்தலுக்காக தான் கேட்கிறோம்.

இரண்டாவது பார்த்தீர்கள் என்றால், இப்பொழுது நிறைய கிரசர்கள் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் உண்மையில் கிரஷர் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அனைத்து மக்களுக்கும் வீடு என்பது அத்தியாவசிய தேவை. நாளுக்கு நாள் வீட்டின் தேவை அதிகரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. பொருட்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அண்ணாநிடை எடுக்கும் பொழுது ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் கடன் கொடுத்து வாங்குவதால், எங்களுக்கு மிகவும் சுவரியமாக இருந்தது. அப்புறம் இங்கு கிரஷர் குறைவாக செயல்படும் போது நாங்கள் வெளியில் சென்று பொருட்கள் எடுத்து வர வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதில் ஒவ்வொரு லோடுக்கும் இரு அல்லது மூன்று ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதல் செலவு உண்டாகிறது. இதனால் பொதுமக்களும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். எனவே, ராமசாமி அண்ணனுடைய கிரஷருக்கு உரிமம் வழங்கி, திறப்பதற்கு அனுமதி வழங்குமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

15.திருமதி. ரெஜினா, சோமனூர் :

என் பெயர் ரெஜினா. நான் சோமனூரில் இருந்து வருகிறேன். இந்த இடத்தில் கிரிட்டெரியா அனைத்து விதிகளும் அவர்களுக்கு எதிராக இருக்கும் பொழுது, அப்படியான அனுமதியை வழங்குவது சரியானது அல்ல என்று தோன்றுகிறது. கல்குவார்க்கு புதிய அனுமதி மற்றும் புதுப்பித்தல் வழங்குவது, சட்டப்படி முறையான பரிசீலனைக்கு உட்பட்டது. இதனால் நான் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளேன் மற்றும் இன்னும் பாதிப்படைந்து வருகிறேன். என் நிலம் ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ளது. இந்தக் கல்குவாரியில் ஏற்கனவே செயல்பட்டு கொண்டிருந்த நிலையில், புதிதாக அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அவர்கள் குவாரி அமைத்துக் கொண்டு எங்களை விவசாயப் பணிகளை செய்ய விட மாட்டார்கள். ஆட்கள் தங்க விடமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஷெட் அமைப்பதற்கு விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். வாழ்வாதாரத்திற்கு விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் ஆட்கள் போடாமல் செய்ய முடியாது. அங்கு தங்கக்கூடாது. நீங்கள் இவ்வளவு மீட்டர் தூரத்தில் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் குவாரி செய்யும் இடத்திற்கு முந்நூறு மீட்டருக்குள்ளேயே வீடுகள் இருக்கிறது . 500 மீட்டருக்குள் ஒட்டுமொத்தமான கட்டமைப்புகள் உள்ளன என்பதால் சட்ட விதிகளே மீறப்படுகின்றன. இதனால், அனுமதி வழங்கப்படும் முன், நிலையான கிரிட்டெரியாக்களைப் பூர்த்திசெய்துள்ளதா என்பதைக் கவனமாக பரிசீலிக்க வேண்டும். இல்லையெனில், அவர்கள் அனுமதி பெற்ற பின், பிறரை தொழில் செய்து வாழ விட மாட்டார்கள். நாங்கள் சாதாரண விவசாயிகள் பிறரை போல் போராட்டம் செய்ய

முடியாது. உங்களைப் போல் அதிகாரிகள் நீங்கள் சரியாக செய்தீர்கள் என்றால், நாங்கள் வாழ முடியும். ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு போராட்டம் எடுத்துக் கொண்டே இருக்க முடியாது. எனவே அனுமதி கொடுப்பதற்கு முன்பு இதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். எனவே, முடிந்த அளவிற்கு இந்த அனுமதியை நிராகரித்தால் நல்லது என்பது எனது கருத்து.

16. திரு. முகிலன், ஒருங்கிணைப்பாளர் தமிழ்நாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கம், சென்னிமலை :

தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியமும், திருப்பூர் மாவட்ட நிர்வாகமும் இணைந்து நடத்துகின்ற திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், இடுவாய் கிராமம், புல எண்.277-ல் கார்த்திக் கல்குவாரி மற்றும் புல எண்.286/1 பகுதியில் ராமசாமி கல்குவாரி ஆகிய இரண்டு கல்குவாரிக்களுக்கான கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தினுடைய தலைவர் நமது மாவட்டத்தில் புதிதாக பதவியேற்றுள்ள திருப்பூர் கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும், இதை முன்னிலை வகித்து நடத்திக் கொண்டுள்ள திருப்பூர் வடக்கு மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கும், இங்கு பங்கெடுத்துள்ள அனைத்து துறை சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கும், பத்திரிகையாளர்களுக்கும், நம்முடைய ஊர் அழிந்து விடக்கூடாது, நம்முடைய மண் அழிந்து விடக் கூடாது, வரலாற்றில் கொடூரமான பகுதியாக இந்த பகுதி மாறிவிடக்கூடாது என்ற அக்கறையோடு உண்மைகளை வெளிப்படுத்த வந்துள்ள விவசாய அமைப்பைச் சார்ந்தவர்கள், சுற்றுச்சூழல் செயல்பாட்டாளர்கள், பொதுமக்கள், சமூக ஆர்வலர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும், கல்குவாரி உரிமையாளர்களுக்கும், கல்குவாரி உரிமையாளர்களால் அழைத்து வரப்பட்டவர்களுக்கும், ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு வந்து கலந்து கொண்டாலும் கூட இங்கு நான் திருப்பூரில் இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, தெலுங்கு பேசக்கூடிய ஒருவர், தமிழை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வைத்து, அதனை தமிழில் பேசக்கூடிய சதீஷ் போன்றவர்களுக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் எங்களுடைய வணக்கத்தையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். என்னுடைய பெயர் முகிலன். தமிழ்நாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கத்தினுடைய ஒருங்கிணைப்பாளராக இருக்கிறேன் என்று கூறினார்.

ஏற்கனவே சென்னை உயர்நீதிமன்றமும், டெல்லி உச்ச நீதிமன்றமும் நியமித்த கிராணைட் முறைகேட்டிற்கான சகாயம் ஆய்வு குழுவில் ஓர் ஆண்டு காலம் அவரோடு உடனிருந்து பணியாற்றி, மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் ஒரு லட்சத்து பதினோறாயிரம் கோடி ரூபாய் (₹ 1,11,000 கோடி) கிராணைட் முறைகேடு நடந்துள்ளது என்ற அறிக்கை கொடுப்பதற்கு காரணமாக இருந்தவர்களின் ஒருவன். இந்த குவாரியை பற்றி இதில் வேலை செய்யக்கூடிய பணியாளர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த குவாரி இயங்கினால் எங்களுக்கு நல்லது மற்றும் பொருட்கள் எடுக்கக்கூடியவர்கள், இந்த குவாரியிலிருந்து

எங்களுக்கு குறைந்த விலையில் பொருட்கள் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். மேலும், பாசன சங்கத் தலைவர் கூட கூறினார் அருகில் உள்ள எல்.பி.பி வாய்க்காலைத்தான் பாசனத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று. நாங்கள் பேசுவது இந்த குவாரி வேண்டுமா?, வேண்டாமா? என்பதற்காக அல்ல. அடிப்படையில் இந்த குவாரி வேண்டாம் என்பது கொள்கையாக இருந்தாலும், முகிலன் கூறுவதனால் இந்த குவாரிக்கான அனுமதியை நிறுத்தி விடுவார்களா? என்றால் கிடையாது என்று கூறினார்.

ஏனென்றால் இந்த குவாரி சட்ட அடிப்படையில் இருக்கிறதா? என்பதுதான் கேள்வி. அதற்காக என்ன செய்கின்றார்கள் இந்த குவாரிக்கென்று அ-1 அறிக்கை கொடுத்து பொதுமக்களின் கருத்தைக் கேட்கிறார்கள். அதற்குப் பின் கிராம நிர்வாக அலுவலர், நில வருவாய் அலுவலர், வட்டாட்சியர், வருவாய் கோட்டாட்சியர் மற்றும் உதவி இயக்குநர் (கனிமம்) போன்ற பல்வேறு துறை சார்ந்த 45-துறை சார்ந்தவருடைய ஆவணங்கள் அனைத்தும் கொடுத்துத்தான் இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடக்கின்றது என்று தெரிவித்தார்.

அது மட்டுமல்லாமல் இந்த குவாரியினுடைய உரிமையாளர் ஏற்பாடு செய்த திட்ட வடிவமைப்பாளர், இந்த சுரங்க திட்டத்தை வடிவமைத்து, இதற்கு அனுமதி கேட்பதற்காக இது போன்ற சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை என்ற 460 பக்கம் கொண்ட அறிக்கை கொடுத்து, அதில் ஒரு 30 பக்கம் காணொளி காட்சி வாயிலாக (Power Point Presentation) கொடுத்துள்ளார். மேலும், அவர் அனைத்தையும் கூறினாரா என்றால், கிடையாது. ஏனென்றால் அவர் பேசும் பொழுது 300 மீட்டர் தொலைவிற்குள் வீடு இல்லை என்றும், 50 மீட்டர் தொலைவில் தாழ்வழுத்த மின்பாதை இல்லை என்றும் அவர் கூறவில்லை. மேலும், 300 மீட்டருக்குள் சூரிய மின்தகடுகள் (சோலார் பேனல்) உள்ளது என்றும் அதேபோல், 50 மீட்டருக்குள் ஓடை இருக்கிறது என்றும் வண்டிப்பாதை, நடைபாதைக்கு 10 மீட்டர் இடைவெளி இருக்கிறதா? இல்லையா என்று சொல்லவில்லை. இதெல்லாம் இருக்கின்ற முழுவதையும் மறைத்து விட்டு, இந்த குவாரி அனைத்து சட்ட விதிமுறைகளோடு இருக்கின்றது. இந்த குவாரி இயங்கலாம், இந்த குவாரி இயங்கினால், இந்த ஊருக்கு வருவாய் கிடைக்கும், வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும், எந்த விதமான சூழல் மாசுபாடும் இல்லை என்று திட்ட ஆலோசகர் கூறியதாக தெரிவித்தார்.

இந்த சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கையே (EIA), இந்த கல்குவாரி இயங்கினால் காற்று, நீர், மண் மற்றும் ஒலி மாசு ஏற்படும். பல்லுயிர்ச் சூழல் பாதிக்கப்படும். அதுமட்டுமல்ல சமூக பொருளாதார சூழல் பாதிக்கப்படும் என்று கூறி இதனையெல்லாம் எப்படி தவிர்க்கப் போகிறோம் என்று வரைமுறை கூறி இந்த அறிக்கையை கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால், அதை எதையுமே விளக்கவில்லை. இங்கிருக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும். மனசாட்சியோடு நாம் பேசுவோம்.

மனசாட்சியோடு இருப்போம். ஏனென்றால் யார் எத்தனை காலம் வாழ்வோம் என்று நமக்குத் தெரியாது என்று கூறினார்.

நாம் வாழ்வது அனைத்துமே எதிர்கால தலைமுறைக்காக தான். அந்த அடிப்படையில் இவர்கள் கூறின திட்ட அறிக்கையின் அடிப்படையில், சுரங்கத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், சட்டப்படி இருக்கிறதா? இல்லையா? என்று பேச வருகிறோம். சிறு கனிம சலுகை விதிகள் சட்டம் 1959 அதில் பிரிவு 36-1ஏ ல் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், குடியிருப்பு பகுதியிலிருந்து 300 மீட்டர் சுற்றளவுக்குள் கல்குவாரி குத்தகை வழங்கப்படக் கூடாது. இங்கு வந்திருப்பவர்கள் கூறுங்கள். 300 மீட்டர் தொலைவிற்குள் வீடுகள் இருக்கின்றதா? இல்லையா? வீடு என்றால் அனைத்து வீடும் வீடல்ல, அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு தான் வீடாகும். அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு என்னவென்றால், அது கிராம வரைபடம் அல்லது புல வரைபடத்தில் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், ஊராட்சி அனுமதி அல்லது நகர் ஊரமைப்பு துறையில் அங்கீகாரம் பெற்றிருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், நத்தம் புறம்போக்காக இருக்க வேண்டும். அவையும் இல்லை என்றால் அரசாங்கம் கலைஞர் திட்டத்திலோ, பசுமை வீடு திட்டத்திலோ, பிரதமர் திட்டத்திலோ கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வீடுகள் 300 மீட்டருக்குள் இல்லை என்று திட்ட அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இங்கு இருப்பவர்கள் கூறுங்கள் உண்மையில் 300 மீட்டர் இடைவெளிக்குள் வீடுகள் இருக்கின்றதா? இல்லையா? இங்கு இருக்கும் அனைவருக்கும் வீடுகள் இருப்பது தெரியும். இந்த ஊரை சேர்ந்த யாரும் வீடு இருப்பதை அதுவும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடுகள் இருப்பதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கூறினார்.லில் கார்த்திக் குவாரியை பற்றி கூறுகிறேன். இங்கு ஒரு மிகப்பெரிய மோசடியை அரங்கேற்றி இருக்கிறார்கள். என்ன மோசடி! திருப்பூர் மாவட்டம், ஊத்துக்குளி கிராமம், சர்க்கார் கத்தாங்கன்னி கிராமத்தில் 300 மீட்டருக்குள் ஒரே ஒரு வீடு இருந்ததற்காக சர்க்கார் கத்தாங்கன்னி வெங்கலப்பாளையம் கிராமத்தில் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு இயக்கத்தில் இருந்த குவாரி மூடப்பட்டது. 2 கோடி ரூபாய் அமைச்சருக்கு லஞ்சம் கொடுத்து வாங்கி வந்தார்கள் என்பது எங்களுக்கு தெரியும். பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். ஆனால் ஒரு வீடு இருந்ததற்காக குவாரி மூடப்பட்டாயிற்று. மேலும் அனுமதி கேட்டிருக்கின்ற இந்த கார்த்திக் கல் குவாரி புதிய கல்குவாரி ஆகும். எனக்கு முன்னால் பேசிய சைட் இன்ஜினியர் கூறினார் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு இந்தக் குவாரியிலிருந்து தான் மூலப் பொருட்கள் எடுக்கிறேன் என்று. நீங்கள் கார்த்திக் குவாரியில் இருந்து ஒன்று கூட எடுத்திருக்க முடியாது. அவர்கள் திருட்டுத்தனமாக மண்ணை வெட்டி எடுத்திருக்கிறார்கள் அதை வேண்டுமானால் எடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் சட்டப்படி அவர்கள் இதுவரைக்கும் ஒரு லோடு கூட வெளியே கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள் எனத் தெரிவித்தார்.

மேலும், அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய தமிழ் திட்ட சுருக்க அறிக்கையில் பக்கம் எண்.5 பாயிண்ட் எண் 1-ல் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், அருகில் உள்ள கிராமம் எம்ஜிஆர் நகர் 270 மீட்டர் மேற்கு. இதை நான் சொல்லவில்லை. இந்த திட்ட வடிவமைப்பாளர் கொடுத்திருக்கக் கூடிய தமிழ் சுருக்க அறிக்கையினுடைய பக்கம் எண் 5-ல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 270 மீட்டரில் எம்ஜிஆர் நகர் என்ற ஒரு கிராமமே இருக்கிறது என்று இங்கு இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். இவற்றை யாராவது மறுக்கிறீர்களா? என்றால் கிடையாது. 270 மீட்டரில் எம்ஜிஆர் நகர் உள்ளது. அப்படி எம்ஜிஆர் நகர் இருப்பதை மறைத்து, இவர்கள் அறிக்கையிலும் கூறிவிட்டு, குவாரிக்கு அனுமதியும் கேட்கின்றார்கள். அப்பொழுது இந்தக் கூட்டமே நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதற்கு கிராம நிர்வாக அலுவலர், வட்டாட்சியர், வருவாய் கோட்டாட்சியர் எல்லோரும் சென்று பார்த்தோம் என்று சான்று கொடுத்திருப்பார்கள் அது இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் சுருக்க அறிக்கை பக்கம் எண் 5-இல் முதல் பாயிண்ட் 270 மீட்டரில் ஊர் இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் தட்டச்சு பிழையாக தவறாக சொல்லிவிட்டார்களோ என்னவோ ஆனால் கிராம நிர்வாக அலுவலர் 300 மீட்டர் இடைவெளியில் வீடே இல்லை என்று சான்று கொடுத்துள்ளார். ஆனால் திட்ட வடிவமைப்பாளர் கிராம நிர்வாக அலுவலர் சான்றையும் கொடுத்துவிட்டு, இதிலும் சொல்லியிருக்கிறாரே? அவ்வாறு இருக்குமா என்று நாங்கள் கூகுள் படங்களை கொண்டு ஆய்வு செய்தோம் என்று கூறினார்.

ஆய்வு செய்யும் பொழுது, இந்த குவாரிக்கு 270 மீட்டர் சுற்றளவில் வீடுகள் இருப்பதென்பது, கூகுள் படங்களில் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. கூகுள் வரைபடத்தில் பார்த்தீர்கள் என்றால், அதாவது விஞ்ஞான அடிப்படையிலான கல்குவாரியினுடைய அட்சரேகை, தீர்க்க ரேகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட குவாரியின் வெளிமுனைப் பகுதியில் இருந்து பார்த்தால் 276-வது மீட்டரில் வீடு இருக்கிறது, எம்ஜிஆர் நகர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியுமா? நாளைக்கே சென்று அமைச்சருக்கு, மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திற்கு (SEIAA), மற்றவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து அனுமதி வாங்கி வந்தாலும், எல்லோருக்கும் சட்டம் ஒன்றுதான். அப்பொழுது அவர்கள் திட்ட சுருக்க அறிக்கையிலும் கொடுத்துள்ளார்கள். கூகுள் வரைபடத்தில் அட்சரேகை, தீர்க்கரேகை அடிப்படையிலும் 276 மீட்டரில் ஊர் இருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த குவாரிக்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அடுத்ததாக வடபுறப்பகுதியில் பார்த்தீர்கள் என்றால், எம்ஜிஆர் நகர் மட்டுமல்ல, வாசுகி நகர், அண்ணாமலை காடு ஆகிய சுற்றி இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகளில் 300 மீட்டர் சுற்றளவில், வடபுறப் பகுதியில், கிழக்குப்புற பகுதிகளில் எல்லாம் வீடுகள், ஊர்கள் இருக்கிறது. எனவே, இந்த குவாரிக்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது. ஏனென்றால் இதில் நாங்கள் தெளிவாக கூறியிருக்கின்றோம்.

இவர்கள் நிறைய பொய்கள் கூறி, அதிகாரிகளே நிறைய பொய் சொல்ல கத்துக் கொடுத்து பல தவறுகள் நடக்கிறது. அதனால் நாங்கள் தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தில் வாங்கி இருக்கின்றோம். என்ன என்றால், யு.டி.ஆர் மற்றும் நத்த நில அளவை புலவரைபட பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வீடு சிதிலம் அடைந்து அல்லது இடிந்திருந்தாலும், அது ஆரம்ப நிலையில் எவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததோ அவ்வாறே பதியப்பட வேண்டும் என்றும், கல்குவாரி தொடர்பான தூர அளவீடு வரைபட அறிக்கையில், அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு, வீட்டுமனை, ஓடை, பாதை ஆகியவற்றை கிராம வரைபடம் மற்றும் புல வரைபடம் மற்றும் அ-பதிவேடு ஆகியவற்றை சரிபார்த்தே வழங்க வேண்டும் என்று தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தில் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்போது இந்த கார்த்திக் குவாரிக்கு அடிப்படையிலேயே அரசு கூறிய விதிமுறைகளின் படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் லஞ்சத்தை அனுமதி வாங்கி வந்தாலும், அவற்றை நிறுத்தக்கூடிய சூழல்தான் இருக்கின்றது. அதனால், இந்த குவாரிக்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்கக் முடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டார்.

அடுத்ததாக இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை, 300 மீட்டர் சுற்றளவில் தற்காலிக வீடுகள் உள்ளது, ஏற்கனவே கடந்த ஆண்டு 2024 மே 1-ஆம் தேதி அன்று விருதுநகர் மாவட்டம், ஆவியூர் கிராமத்தில் வெடிச்சம்பவம் நடந்து 3 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் இருக்கக்கூடிய வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டு 6 நபர்கள் இறந்தனர். அதுபோல், இந்த ஊருக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற கோடங்கிபாளையத்தில் சட்டவிரோதமாக விஜயலட்சுமி கல்குவாரியில் வெடி வெடித்து, அதன் அதிர்வு சூலூர் விமானநிலையம் வரைக்கும் சென்று அங்கு பாதிப்புக்குள்ளான வரலாறு இருக்கின்றது. எனவே, வெடி வைப்பது 300 மீட்டர் வரைதான் பாதிக்கும் என்று கூறினாலும், 3 கிலோ மீட்டர் வரைக்கும் பாதித்த நிகழ்வும் நடந்திருக்கிறது. குவாரியைச் சுற்றி 300 மீட்டருக்குள் எந்த விதமான தற்காலிக வீடுகள் அதாவது தங்கியிருக்கக்கூடிய வீடுகள் இருந்தால் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. மேலும், தொழிலாளர்கள் செட் போட்டிருப்பார்கள் எதற்கென்றால் அவர்கள் வேலை செய்யும் போது, வெடிமருந்து வைப்பதற்கு, தண்ணீர் வைப்பதற்கு கழிவறை பயன்பாட்டிற்கு அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் கூறவில்லை. தற்காலிக குடியிருப்பு பகுதியோ அல்லது நிரந்தர குடியிருப்பு பகுதியோ அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனையாக இல்லையென்றாலும் கூட குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்தக் குவாரியில் அத்தனையும் இருக்கிறது. எனவே இந்த குவாரிக்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நாங்கள் கூறுவது பொய் என கருதலாம். அதனால் கூகுள் வரைபடத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தோம் என்றால், மேற்கு புறப்பகுதியில் 276-வது மீட்டரில் எம்ஜிஆர் நகர் இருப்பது போல், அதனுடைய கிழக்கு புறப்பகுதியில் 264 மீட்டரில் வீடு இருக்கிறது. அதேபோல் வடபுற பகுதிகளை பார்த்தீர்கள் என்றால்,

287-வது மீட்டரில் வீடுகள் இருக்கின்றது. 271-வது மீட்டரில் ஊரே இருக்கின்றது. வடகிழக்குப் பகுதியில் 232-வது மீட்டரில் வீடு இருக்கின்றது. 294-வது மீட்டரில் மீட்டரில் ஊரே இருக்கிறது. தெற்கு புறப்பகுதியில் 140-வது மீட்டரில் மீட்டரில் ஊர் மற்றும் வீடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவை எல்லாமே கூகுள் வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் நாங்கள் ஆவணங்கள் மூலமாகத்தான் கூறுகின்றோம். ஏதோ வாய் புளித்ததோ, மாங்காய் புளித்ததோ என்று நாங்கள் பேசவில்லை. அனைத்துமே சட்ட விரோதமான முறையில் இருக்கிறது என்பதை ஆவணப்பூர்வமாக காட்டுகின்றோம் என்று கூறினார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக பார்த்தீர்கள் என்றால், மிகப்பெரிய கொடுமை என்னவென்றால், நாங்கள் இந்த இடுவாய் கிராமத்தினுடைய மரியாதைக்குரிய கிராம நிர்வாக அலுவலரை சந்தித்து, உங்களுடைய கிராம வரைபடத்தை கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் நில வரைபடத்தை (Topo Sketch) கொடுக்கின்றார்கள். வருவாய் கோட்டாட்சியர் வந்திருக்கிறீர்கள் நான் சொல்கின்றேன். இவர்கள் எல்லாம் டி.என்பி.எஸ்.சி தேர்வு எழுதி விட்டு வந்து, எவ்வளவு மோசமாக செயல்படுகிறார்கள். அந்த நில வரைபடத்தில் வீடு தெரியுமா? ஓடை இருப்பது தெரியுமா? வண்டித்தடம் இருப்பது தெரியுமா? எதுவும் தெரியாது. அப்போது அதிகாரிகள் படித்து டி.என்பி.எஸ்.சி தேர்வு எழுதி வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் செய்வதெல்லாம் ஏமாற்று வேலையாக இருக்கின்றது. நாமக்கல்லில் இது போன்று, போலியான சான்றிதழ் கொடுத்தற்காக கிராம நிர்வாக அலுவலர் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று புகார் கொடுத்து, நேற்று திருச்செங்கோடு நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடைபெற்றது. அதுபோல், குட்டபாளையம் கிராம நிர்வாக அலுவலர் தமிழ்ச்செல்வி எழுத்துப்பூர்வமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அறியாமையின் காரணமாக தவறாக கொடுத்து விட்டேன். என் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டாம் என்று. கிராம நிர்வாக அலுவலர் மீது ஒரு புகார் கொடுத்தால் போதும், அவர்களின் பதவி பறிபோய்விடும். ஆனால் கிராம நிர்வாக அலுவலர் அவர்கள் நிலவரைபடத்தை (Topo Sketch) எங்களிடம் கொடுத்து கிராம வரைபடம் இல்லை என்று ஏமாற்றி பேசுகிறார்கள். அதற்கு பிறகு, சுரங்கத்திட்டத்தில் பார்த்து, இந்த கிராம வரைபடத்தை எடுத்துள்ளோம். கிராம வரைபடம் இருக்கிறது தானே. முகிலன் கையில் இருக்கும் கிராம வரைபடம், ஏன் கிராம நிர்வாக அலுவலர் அவர்களிடம் இல்லை என பொய் கூறுகின்றார். அனைத்து கிராம நிர்வாக அலுவலருக்கும் தான் கூறுகின்றோம். ஏன் இந்த ஏமாற்று வேலை செய்கிறீர்கள். நாங்கள் ஒரு புகார் கொடுத்தால், உங்கள் வேலை போய்விடும் என்று கூறினார்.

மேலும், நீங்கள் கொடுத்தது மோசடி ஆவணம். போலி காசோலை கொடுத்தால் அதற்கு பெயர் ஏமாற்று வேலை. அது போல் நீங்கள் மோசடி ஆவணங்களை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஏழ்மையான குடும்பத்தில் இருந்து பதவிக்கு வந்துள்ளீர்கள்

என்பதற்காக உங்களிடம் தயவு தாட்சணை பார்த்தால், எதற்காக இந்த மோசடி வேலை செய்கின்றீர்கள். சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை (EIA) புத்தகத்தில் பக்கம் எண் 300-ல் கிராம வரைபடம் இருக்கிறது. ஆங்கில புத்தகத்தில் விரிவான அறிக்கையில் பக்கம் எண் 300-ல் மஞ்சளில் காட்டியிருப்பது கார்த்திக் குவாரிப் புலம். அந்த கார்த்திக் குவாரியில் பார்த்தீர்கள் என்றால், வடபுற பகுதியை ஒட்டி ஓடை செல்கின்றது. ஓடைக்கும், கால்வாய்க்கும் 50 மீட்டர் இடைவெளி விட வேண்டும். ஆனால், இந்த குவாரியில் பார்த்தீர்கள் என்றால், அது பிங்க் நிறத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க கூடிய ஐஏஎஸ், ஐ.பி.எஸ் படித்த முனைவர் பட்டம் வாங்கிய மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்தின் (SEIAA) மரியாதைக்குரிய தலைவர், சுற்றுச்சூழல் தொழில்நுட்ப பிரிவைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் கூறுகின்றேன். பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். கிராம நிர்வாக அலுவலர் சான்று கொடுத்து விட்டேன். அதனால் நாங்கள் அனுமதி கொடுக்கின்றோம் என்று நீங்கள் கூறினீர்கள் என்றால் நீங்களும் சிறை செல்ல நேரிடும் எனத் தெரிவித்தார்.

ஆகையினால் இதனைப் பாருங்கள். தெளிவாக காட்டப்பட்டுள்ளது. குவாரியினுடைய வடபுற பகுதியில் கிழக்குப்புறப் பகுதியில், மேற்கு புறப்பகுதியில் 50 மீட்டர் சுற்றளவில் ஓடை இருப்பது காட்டப்பட்டு இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் நாங்கள் கணினி புலவரைபடத்தை பார்த்தோம். அதில் இந்த குவாரிப் புலத்தில் பார்த்தீர்கள் என்றால், இதனுடைய வடபுற பகுதியில் புல எண்.281-ல் ஓடை இருப்பது காட்டப்பட்டுள்ளது. இது ஆங்கில விரிவான அறிக்கை பக்க எண்.300-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தெரிவித்தார்.

வடபுற பகுதியில் புல எண். 281-ல் உள்ள ஓடைக்கு 50 மீட்டர் இடைவெளி விடாமல் இருக்கிறது, ஏன் என்று சொன்னால் அது புல எண்.277-ஐ ஒட்டியே உள்ளது. ஆங்கில விளக்க அறிக்கை 300-வது பக்கத்தில் ஒரு குவாரியைத் தான் காட்டியுள்ளார்கள். அதற்கு மேற்கில் ஒரு புலம் தாண்டி பார்த்தீர்கள் என்றால், வடபுறப்பகுதியில் புல எண்.277 இருக்கிறது. அது கார்த்திக் குவாரி. அப்போது இந்தக் குவாரிக்கு மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலும் ஓடை, கால்வாய் 50 மீட்டருக்குள் இருப்பதினால் இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அதேபோல் அடுத்ததாக வண்டிப்பாதை, நடைபாதை. சிறுகனிம சலுகை விதிகள், தெளிவாக சொல்கிறது. வண்டி பாதை, நடைபாதை இருந்தால் கல்குவாரி புலத்திற்கு 10 மீட்டர் இடைவெளி அதாவது 35 அடி இடைவெளி விட வேண்டும் என்று. இந்த கார்த்திக் குவாரி புது குவாரி. இந்த குவாரியை கிராம வரைபடத்தில் பார்த்தீர்கள் என்றால், உங்கள் ஆவணங்களில் இருக்கக்கூடிய புலவரைபடமாக இருந்தாலும் சரி, கணினி வரைபடமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது லேடர் வரைபடமாக இருந்தாலும் சரி

நடைபாதை குறுக்கும் நெடுக்குமாக செல்கின்றது. ஒன்று வண்டிப் பாதை செல்கின்றது. இன்னொன்று நடைபாதை செல்கிறது. இங்கு வந்திருக்கின்ற மரியாதைக்குரிய குவாரிக்காரர்களோ, குவாரிகாரர்களால் அழைத்து வரப்பட்டவர்களோ, கல்குவாரி வேண்டுமென்று சொன்னவர்களோ இது இல்லை என்று சொல்லட்டும். நாங்கள் இப்பொழுதே வெளியில் சென்று விடுகின்றோம். அப்போது நடைபாதை அரசாங்க ஆவணத்திலும் இருக்கிறது. உண்மையாகவும் இருக்கின்றது. அதுவும் இந்த நடைபாதை இந்தக் குவாரியின் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள எல்.பி.பி வாய்க்காலை கடந்து வருகிறது. அதேபோல் வண்டிப்பாதையும் வருகிறது. அப்போது, நடைபாதை மற்றும் வண்டிப்பாதை குவாரிக்குள்ளாகவே இருக்கிறது. எனவே, இந்த குவாரிக்கு எவ்வாறு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியும் என்று கூறினார்.

முன்னதாக பேசிய ஒருவர் கூறினார், நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் அதனை அதிகாரிகள் எல்லாம் கண்காணிக்கின்றார்கள். அனைத்தும் சட்டப்படிதான் நடக்கும் என்று கூறினார். ஆனால் தொடங்கும் பொழுதே இத்தனை மோசடிகளோடு இப்படியா ஏமாற்றுவது. ஏற்கனவே உங்களுக்கு தெரியும். அருகில் இருக்கக்கூடிய பூமலூர் கிராமத்தில் ஒருவர் எல்.பி.பி. வாய்க்காலையே வெட்டிவிட்டார். நாங்கள் புகார் கொடுத்து தான், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அந்தக் குவாரியை முடினார்கள். அது இந்தப் புலத்தை ஒட்டியே தான் உள்ளது. அது அனைவருக்கும் தெரியும். எனவே, இப்படியெல்லாம் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். வாய்க்காலை அழிக்கலாம், ஊரை அழிக்கலாம், ஓடையை அழிக்கலாம், வண்டித்தடத்தை அழிக்கலாம் என்று இவர்கள் இருக்கிறார்கள் இந்த குவாரி தொடங்கும் பொழுதே இத்தனை மோசடிகளோடு இருக்கிறது என்று கூறினார்.

அடுத்ததாக மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டி. சிறு கனிம சலுகை விதிகளில் பிரிவு.36 தெளிவாகக் கூறுகின்றது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள், மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசு நிறுவனங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரிய முதன்மை பணிகள் ஆகிய ஏதாவது ஒன்றின் நீரேற்றும் அமைப்புகள், நீர் வழங்கும் ஏற்பாடு, பாலம் ஆகியவை 300 மீட்டர் சுற்றுவட்டத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் சிறு கனிமங்கள் எதுவும் வெட்டி எடுக்கக்கூடாது. காரணம் ஏன் என்றால், வெடி வெடித்தால் அவைகள் பாதிப்புக்குள்ளாகும். இந்த ஆழ்துளைக் கிணறும், மேல்நிலைத் தொட்டியும் அரசாங்கம் கட்டுவது. தனியார் நிறுவனங்களின் ஆழ்துளைக் கிணறும், மேல்நிலைத் தொட்டியும் கணக்கில் வராது. இவை அரசினுடைய வருவாய் ஆவணங்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்து ஆவணங்களில் இருப்பது. கோட்டாட்சியர் அவர்கள் வெளியில் வந்து பார்த்தீர்கள் என்றால் தெரியும். முன்னதாகவே லட்சக்கணக்கான லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்ட மேல்நிலை நீர்த் தேக்க தொட்டி இருக்கிறது. பல லட்சம் முதல் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரை செலவு செய்து கட்டியது. குவாரியின் 500 மீட்டர் சுற்றளவிலேயே இது இருப்பதால், இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது எனத் தெரிவித்தார்.

அது மட்டுமல்லாமல் இந்த குவாரியை சுற்றி எம்ஜிஆர் நகர், வாசுகி நகர், அண்ணாமலை காடு உட்பட பல ஊர்கள் இருப்பதினால், அங்கு எல்லாம் மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டியும், ஆழுதுளைக் கிணறும் இருக்கிறது. எனவே இந்த கார்த்திக் குவாரிக்கு சட்டப்படியான அனுமதி கொடுக்க முடியாது. அதேபோல் 500 மீட்டருக்குள் பாலம் இருந்தால் அந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்பது சட்டம். கார்த்திக் குவாரியை ஒட்டி, வடபுற பகுதியில் பார்த்தீர்கள் என்றால் ஒரு கால்வாய் செல்கிறது. அந்தக் கால்வாய் பேருந்து செல்லும் வழியில் உள்ளது அது உங்களுக்கு தெரியும். அந்த இடத்தில் மட்டும் எல்.பி.பி-ல் அஸ்திவாரம் போட்டு இருபது அடி உயரத்திற்கு மண்ணிற்கு மேல் சுவற்றை எழுப்பி, காங்கிரீட் கட்டித்தைக் கட்டி அந்த வாய்க்காலை கட்டியுள்ளார்கள். 500 மீட்டருக்குள் அரசினுடைய நிரந்தர கட்டுமானம், பாலம் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் அந்த இடத்தில் குவாரியை ஒட்டி 150 மீட்டருக்குள்ளேயே அந்தப் பாலம் இருக்கின்றது. எல்பிபி-யினுடைய பாலம் என்பது கட்டிடம் கட்டி, தண்ணீர் செல்லக்கூடிய வழியாக இருப்பதால் இது அரசினுடைய ஆவணங்களிலேயே இருப்பதினால் இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது, கொடுக்க கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக தாழ்வழுத்த மின்கம்பிப்பாதை என்றால் 50 மீட்டர் இடைவெளி, உயர்மின் கோபுரமோ, சூரிய மின் தகடுகளோ (சோலார் பேனலோ), 650 வாட்ஸ்க்கு மேல் மின்பாதை சென்றால், 300 மீட்டர் இடைவெளி விட வேண்டும். இதை நான் கூறவில்லை இந்திய மின்சார சட்டம் 1956 பிரிவு 83 (2)-ல் தெளிவாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த விதியில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் "துணை மின்நிலையம் அல்லது அதிக மின்னழுத்தம் அல்லது கூடுதல் அதீத மின்னழுத்தம் உள்ள மின் கோபுரங்களின் எல்லையிலிருந்து 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் எந்த நோக்கத்திற்காகாவும் வெடி வெடிக்க அனுமதி இல்லை" (*No Blasting for any purpose shall be done within 300 mts from the boundary of sub station or high voltage or extra high voltage electric supply tower structure*). அதாவது 300 மீட்டரில் குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்த குவாரிக்கு அருகில் உயர் மின் கோபுரம் இல்லை. நடராஜன் அவர்கள் பேசும் போது உயர் மின் கோபுரம் உள்ளது என்று தவறுதலாக கூறிவிட்டார். உயர்மின் கோபுரம் இல்லை. ஆனால் தாழ்வழுத்த மின்கோபுரம் 50 மீட்டருக்குள் அந்த குவாரிக்கு உள்ளது. சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை தமிழ்திட்டச் சுருக்கம் பக்கம் எண்.10-ல் பாருங்கள் தென்கிழக்கு பகுதியில் பெரிய சூரிய மின் தகடுகள் (சோலார் பேனல்) போடப்பட்டிருக்கிறது இது 300 மீட்டருக்குள் இருக்கிறது. சென்ற வாரம் நடந்த பாஜாக வினுடைய மாநில தலைவர் நயினார் நாகேந்திரன் அவர்களின் மகன் கல்குவாரியில் 300 மீட்டர் இடைவெளியில் சூரிய மின் தகடுகள் (சோலார் பேனல்) இல்லை என்று எழுதிக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் அங்கு சூரிய மின் தகடுகள் (சோலார் பேனல்)

இருக்கின்றது. ஆகையினால் அதற்கான அனுமதி ரத்து செய்ய வேண்டுமென அரசு கூறியுள்ளது. ஆனால் கார்த்திக் குவாரியில் அந்த சூரிய மின் தகடுகளையே (சோலார் பேனல்) காட்டவில்லை. ஆனால் இவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் சூரிய மின் தகடுகள் (சோலார் பேனல்) இருக்கிறது. அதாவது பக்கம் எண்-10-ல் உள்ள படத்தில் குவாரியின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் சூரிய மின் தகடுகள் (சோலார் பேனல்) இருப்பது காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்தக் குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அடுத்தது சதீஸ் பேசிய பொழுது இந்தப்பகுதி நில அதிர்வு பகுதி என்று கூறினார். சிலர் கேட்பார்கள் நில அதிர்வு பகுதி என்றால் என்ன? இங்கு பூகம்பம் வந்து விட்டதா? இதற்கு என்ன ஆவணம் இருக்கின்றது என்று. திருப்பூர் மாவட்டத்தில் கடந்த 2021-லிருந்து கடந்த 4 ஆண்டுகளில் திமுக ஆட்சி பதவி ஏற்ற பிறகு 5 நில அதிர்வுகள் வந்திருக்கிறது. இரண்டு முதல் இரண்டரை ரிக்டர் வரை நிலஅதிர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டு கூட ராக்கியாபாளையத்தில் இருந்து அரவக்குறிச்சி வரைக்கும் நிலஅதிர்வு மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகமே ஆடியது. இந்த மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகமே குளத்திற்குள் தான் அமைந்துள்ளது. எனவே கட்டிடம் உள்ளே சென்று விடும் என்று நான் அன்றைய மாவட்ட ஆட்சியர் கிறிஸ்துராஜ் அவர்களிடம் கூறினேன். ராக்கியாபாளையத்திலிருந்து அரவக்குறிச்சி வரைக்கும் பொங்கலூர் வழியாக அனைத்து கட்டிடமும் ஆடி நின்றது. இன்னும் இரண்டு ரிக்டர் அளவு சேர்ந்து வந்திருந்தால் என்னவாயிருக்கும்? எல்லாம் அழிந்து போயிருக்கும். இந்த திட்ட வடிவமைப்பாளர் இதுபற்றி ஏதாவது சொல்லி இருக்கிறார்களா என்று தமிழ் சுருக்க அறிக்கை பக்கம் எண்.6-ல் பார்த்தால் அதில் மூன்றாவது பத்தியில், நில அதிர்வு மண்டலத்தில் மண்டல்-2 என நேர்மையாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். மண்டலம்- 2 என்பது கட்டிடம் பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஊக்குவிப்பு கவுன்சில் (BMTPC) விதிப்படி மிதமான சேத ஆபத்து மண்டலம் ஆகும். அப்பொழுது இடத்தில் நில அதிர்வு வரக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது என்று. நான் சொல்லவில்லை. இந்த திட்ட வடிவமைப்பாளரே சொல்லி இருக்கிறார் என்று கூறினார்.

ஏற்கனவே இது போன்ற எச்சரிக்கை கேரளாவில் வயநாட்டில் நிகழ்ந்துள்ளது. அது நமக்குத் தெரியும். மரியாதைக்குரிய மாதவ் கார்கில் அவர்கள் நில அதிர்வு வரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்று 2010-ல் சொன்னார்கள். அடுத்தது கஸ்தூரி ரங்கன் அவர்களின் கமிட்டியும் இதை சொன்னார்கள். ஆனால் அதை அங்கிருந்த அதிகாரிகளும் அரசும் கண்டுகொள்ளவில்லை. அதன் விளைவு 300-க்கு மேற்பட்ட நபர்கள் இறந்து, பல ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் சேதம் அடைந்து, பல லட்சக்கணக்கான பேர் குடியிருப்புகள் இழந்து, பெரிய அபாயம் ஏற்பட்டது என்று கூறினார்.

இந்தியாவின்னுடைய அரசு நிறுவனமான இஸ்ரோ இந்தியாவில் 147 இடங்கள், வயநாடு போல் ஆபத்தான பகுதி என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதில் மேற்கு தொடர்ச்சி மலையை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய நமது திருப்பூர் மாவட்டமும் உள்ளடக்கி இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அதிகாரிகள் வருகிறோம். வேலை செய்கிறோம். நாம் இன்னொரு பக்கம் மாறி சென்று விடுகிறோம். ஆனால் இருக்கக்கூடிய பகுதி இஸ்ரோ சொன்ன 147 மாவட்டங்களில், தமிழ்நாட்டில் உள்ள 6 மாவட்டங்களில், மிக அபாயகரமான மாவட்டத்தில் மேற்கு தொடர்ச்சி மலையை ஒட்டி இருக்கக்கூடிய திருப்பூர் மாவட்டமும் இருக்கிறது. இங்கு நில அதிர்வு வரக்கூடிய பகுதி என்று இதனை இவர்கள் ஆவணபூர்வமாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது எனத் தெரிவித்தார்.

அடுத்ததாக இங்கெல்லாம் தண்ணீர் பாதிப்பு எதுவும் வராது. தண்ணீர் 60-லிருந்து 62 மீட்டருக்கு கீழ் இருக்கிறது. மேலும், ஏற்கனவே இயங்கிய ராமசாமி குவாரி 42 மீட்டரும், புதிதாக கேட்கின்ற கார்த்திக் குவாரி 32 மீட்டரும் தான் வெட்டுகிறோம். அதனால் எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. இங்கு எல்லாம் தண்ணீர் பாதிக்காது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இங்கு வந்திருக்கக்கூடிய வேலம்பாளையம், இடுவாய், சுக்கம்பாளையம் சுற்றி இருக்கும் அனைத்து கிராம மக்களுக்கும் சொல்லுகிறோம். இந்த நிறுவனம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய தமிழ் சுருக்க அறிக்கையில் பக்கம் எண்.8-ல் இந்த நீரின் உடைய விச உப்புத்தன்மை (TDS) அதிகபட்சமாக இருக்க வேண்டிய வரம்பு 500 மில்லி கிராம்/லிட்டர். நாம் குடிக்கின்ற தண்ணீரில் 200 மில்லி கிராம்/லிட்டர் தான் இருக்க வேண்டும். ஆடு, மாடு, விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தக் கூடிய தண்ணீரில் 500 மில்லி கிராம்/லிட்டர் இருக்க வேண்டும் என்று முகிலன் சொன்னால் (இவருக்கெல்லாம் வேலையே இல்லை, இவர்கள் வந்தால் இதைத்தான் பேசுவார்கள்) எனவே இதை நான் சொல்லவில்லை. இந்த திட்டத்தை அறிக்கையாக தயாரிக்க கூடிய ஆதி பூமி சுரங்கம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம் சொல்லி இருக்கிறது. பக்கம் எண் 8-ல் ஐ மொத்த கரைந்த திடப்பொருள்கள் (TDS) பொறுத்தவரை 500 மில்லி கிராம்/லிட்டர் தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு 552-லிருந்து 1752 மில்லி கிராம்/லிட்டர் அளவு உப்பு தன்மை இருக்கிறது எனத் தெரிவித்தார்.

மேலும், மரியாதைக்குரிய குவாரிகாரர்களே, குவாரியை ஆதரித்து பேசுபவர்களே, ஏற்கனவே இங்கிருக்கும் தண்ணீர் அனைத்தையும் விசமாக்கியாயிற்று. கர்நாடகாகாரர்கள் மேகதாது அணை கட்டி தண்ணீர் விடாமல் இருந்தால் குடிப்பதற்கு யாருக்கும் ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட இருக்காது. கேரளாக்காரர்கள் ஒரு பக்கம் பரப்புலாவில் அணை கட்டுகிறார்கள். ஒரு பக்கம் பவானி ஆற்றில் 5 இடத்தில் அணை கட்டுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிற்கு நிரந்தர நீர் ஆதாரம் எது? பெய்யக்கூடிய மழையும், நாம் வைத்திருக்கக்கூடிய திறந்தநிலை கிணறும், ஆழ்துளைக் கிணறும் தான். இதில் உப்பு

தன்மை விஷத்தன்மை 1752 மில்லி கிராம்/லிட்டர் அளவிற்கு உள்ளது. இதை நீங்கள் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தி, பயிர் விளைச்சல் செய்தாலும், ஆடு, மாடு குடித்து விளைச்சல் செய்தாலோ, நாம் குடித்தாலோ, அத்தனை நபர்களும் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, இந்த ஆட்டு இறைச்சியை, இந்த பயிரை, இந்த விளைச்சலை சாப்பிடும் அனைவரும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏனென்றால் 1752 மில்லி கிராம்/லிட்டர் விஷ உப்பு தன்மை நிலத்தடி தண்ணீருக்குள் இருக்கிறது. திருஞான சம்பந்தன் போன்றவர்கள் தொடர்ச்சியாக நொய்யலுக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று, நொய்யல் விஷக்கழிவு தண்ணீருக்கு இணையாக உங்கள் ஊரில் இருக்கக்கூடிய குவாரியைச் சுற்றியுள்ள நிலங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தடி நீரின் நிலைமையும் இது தான். எனவே மொத்த கரைந்த திடப்பொருள்கள் (TDS) பற்றி இவ்வாறு இவர்கள் சொல்லி இருப்பதால் இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது எனத் தெரிவித்தார்.

அதே போல், இங்கு சாலைகளைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே கிராமச் சாலைகள் என்றால், பத்து டன் அதாவது டிராக்டர் லோடு தான் போக வேண்டும். இவர்கள் பயன்படுத்தும் சாலையே சட்ட விரோதமான சாலை, பொதுப்பணித்துறையினுடைய சாலையை பயன்படுத்தி சரக்கை முழுவதும் கொண்டு செல்கிறார்கள். சுற்றியிருப்பது அனைத்தும் கிராமச் சாலை. வாசுகி நகர், அண்ணாமலை காடு, எம்ஜிஆர் நகரில் இருந்து சாலை இடுவாய் வந்து சேர்கிறது. கிராமச் சாலைகளைத் தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த கிராமச்சாலைகளில் பத்து டன் எடை தான் போக வேண்டும் என்று முகிலன் சொல்லவில்லை. அரசே சொல்லி அதனை உத்தரவாக வாங்கி வைத்துள்ளோம். என்னவென்றால் கிராமச் சாலைகளில் பத்து டன்னிற்கு மேல் சென்றால், அந்த வாகனத்திற்கு அபராதம் விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி சுக்கம்பாளையம் கிராமத்தில் மட்டும் வண்டியை பிடித்துக் கொடுத்து, 1 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் அபராதம் வசூல் செய்து கொடுத்த வரலாறு இருக்கிறது. இதெல்லாம் முகிலன் சொல்லவில்லை. உச்சநீதிமன்றம் சொல்கிறது. இங்கு ஒரு வண்டியை நீங்கள் அனுமதித்தாலும், அது நீதிமன்ற அவமதிப்புக் குற்றம் ஆகும். உச்ச நீதிமன்றம் ரிட் மனு எண்.136/2003ல் அவமதிப்பு வழக்கு 2023-ல் தெளிவாக சொல்கிறார்கள். என்னவென்றால், இங்கு அதிகப்படியாக 10 டன்னிற்கு மேல் கிராமச்சாலைகளில் எடுத்துச் சென்றால் முதல் டன்னிற்கு இருபதாயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்றும், அடுத்த அடுத்த டன்னிற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்க வேண்டும் என்றும், அது மட்டுமல்ல பொதுச் சொத்துக்கு சேதாரம் விளைவித்தலை தடுக்கும் சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு பதிய வேண்டும் என்று தெளிவாக உள்ளது. இங்கு அதிகாரிகள் எல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாகனத்தை நாம் கல் எடுத்து அடித்து விட்டால், என்ன செய்வார்கள். நம் மீது பொதுச் சொத்திற்கு சேதாரம் என்ற வழக்கு தான் போடுவார்கள். அதே மாதிரி தான் நம்முடைய வரிப்பணத்தில் போடப்பட்ட சாலைகளில் 10 டன் மட்டும்

தான் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால் இங்கு அதிகமாக எடுத்துச் செல்வதால் சாலை சேதாரம் ஆகிறது. எனவே பொது சொத்தை சேதப்படுத்துதலை தடுக்கும் சட்ட விதியில் (Prevention of Damage to Public Property Act) வழக்கு பதிய வேண்டும் என்று தெளிவாக உத்தரவு இருக்கிறது என்று கூறினார்.

ஏனென்றால் அவர்கள் கொடுத்திருப்பது 6 கனமீட்டரில் இருந்து 12 கனமீட்டர் வரை அதாவது 20 டன்னிலிருந்து 36 டன் வரை கொண்டு செல்வார்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்கள் நியாயப்படி 96 டன் கொண்டு செல்கிறார்கள். இங்கு தமிழ்நாட்டில் உள்ள சாலைகளிலோ மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள தேசிய நெடுஞ்சாலைகளிலோ 50 டன்னிற்கு மேல் எடுத்து செல்வதற்கு சாலை கிடையாது, 16 சக்கர வாகனம் சென்றாலே அவ்வளவுதான். எனவே பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சாலைகள் அரசு சொத்து பாழாக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த குவாரிக்கு இவர்கள் சொன்ன விதி அடிப்படையில், இவர்கள் சொல்லியிருக்கும் சுரங்கத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது. கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக குவாரியில் பென்சிங் முறை கிடையாது. மேலும் குவாரியில் வெடி வைப்பது பற்றி இங்கு வந்திருக்கிறவர்கள் நான் பேசி முடித்த பிறகு கூட கூறுங்கள். நாங்கள் மதியம் 1 முதல் 2 வரை தான் வெடிவைக்கிறோம். நாங்கள் நாணல் வெடியைத் தான் வைக்கிறோம். அதுவும் கிராக்கிங் முறையில் கொல்லப்பட்டாசை துப்பாக்கியில் வெடிப்பது போன்று 28 வினாடிகளுக்கு ஒரு முறை தான் வெடிக்கும். எந்த அதிர்வும் வராது. மட்டில் முறையில் அந்த வெடி மீது மண் மூட்டை அடுக்கி, தார்ப்பாய் போட்டு, அதற்கு மேல் லாரி, டிராக்டர் டயரை போட்டு எந்த அதிர்வும் வராமல் வெடிக்கிறோம் என்று கூறுவீர்களா?, இல்லை அது எதுவும் கிடையாது. எனவே வெடி வைப்பதும் சட்ட விரோதமாக இருக்கிறது. மேலும், வெடிக்கின்ற வெடியும் நாணல் வெடி கிடையாது. எனவே இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று கூறினார்.

அடுத்ததாக காற்று. காற்று என்பதை பொறுத்த வரை எந்தவிதமான மாசும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நமக்கு தண்ணீர் மாசு தெரியும். ஆனால் காற்று மாசை அளக்கக்கூடிய கருவி எதுவும் இல்லை. இந்த குவாரிக்கு 6 இடத்தில் அளவீடு செய்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு சென்று பார்த்தால், எந்த இடத்திலும் மின்சாரம் எடுத்ததன் விவரம் இருக்காது. திரும்பத் திரும்ப சொல்கிறோம் மாவட்ட கோட்டாட்சியர் வந்திருக்கிறீர்கள். மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையம் (SEIAA) ஒரு முன்மொழிவு வையுங்கள். இவர்கள் 6 இடங்களில் 3 மாதம் காற்றை எடுத்து ஆய்வு செய்தோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த காற்றை 3 மாதம் எடுத்து ஆய்வு செய்யும் பொழுது, அந்த இடத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டும். மற்ற

ஆய்விற்கு மின்சாரம் தேவையில்லை. அப்பொழுது அவர்கள் வீட்டின் இணைப்பையோ அல்லது தொழிற்சாலையின் இணைப்பையோ அல்லது ஏதோ ஒரு இணைப்பிலிருந்து தான் மின்சாரம் எடுத்திருப்பார்கள். எனவே அந்த 6 இடத்தின் மின்சாரத்தின் பயனீட்டு அளவை தரச் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் இவர்கள் எடுப்பதே கிடையாது. இவர்கள் சொல்கின்ற அட்சரேகை, தீர்க்க ரேகையில் சென்று பார்த்தால் சுற்றி இருக்கின்ற வீடுகளில் பார்த்தால், இவர்கள் எடுத்த காலத்தில் எந்த காலத்திலும் பயனீட்டு அளவு யாருக்கும் அதிகரிக்கவில்லை. எனவே மின் பயனீட்டு அளவை கொடுக்கச் சொல்லுங்கள் அதனை மறைத்து விடுகிறார்கள். அதைக் கொடுத்தாலே இவர்கள் ஆய்வு செய்தார்களா என்பது தெரிந்துவிடும் எனத் தெரிவித்தார்.

நாங்கள் ஏற்கனவே ஒரு ஆவணத்தை கொடுத்து இருக்கிறோம். இல்லாத ஆய்வகத்தில் 200 குவாரிக்கு ஆய்வு செய்து அனுமதி வாங்கி விட்டார்கள். நாங்கள் உயிரை கொடுத்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் பேசுகிறோம் என்றால் அது வெறும் பேச்சு அல்ல. இதே மாவட்டத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற கரூரில் ஜெகநாதன் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஜெகபர் அலி படுகொலை செய்யப்பட்டார் அதனைத் தொடர்ந்து கல்குவாரிக்காக போராடிய பலரும் படுகொலை மற்றும் கொலை வெறித்தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கொண்டுருக்கின்றோம். மேலும் இங்கு வந்துள்ள நடராஜன் மீது குவாரியை மூடியதற்காக பிக்கப் வண்டி வைத்து அடித்தார்கள். அவர் உயிர் பிழைத்து இங்கு அமர்ந்துள்ளார். இது சம்பந்தமான வழக்கு பதிவாகி ஊத்துக்குளி காவல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. இப்படி உயிரைக் கொடுத்து வேலை செய்கிறோம் என்று கூறினார்.

அப்போது இவர்கள் மோசடியாக, காற்று மாசுபாடு என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அதைத் தடுக்க வேண்டும். காற்று மாசுபாட்டினால், இன்று சி.பி.எஸ்.சி. பள்ளிக்கூடம் அனைத்திலும், சுகர் போர்டு அமைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மே 14ம் தேதியன்று, ஒன்றிய அரசினுடைய சி.பி.எஸ்.சி பள்ளிகளில் சுகர் போர்டு அமைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், இங்கு பல குழந்தைகளுக்கு சர்க்கரை நோய் வந்து விடுகிறது. எனவே எல்லா குழந்தைகளுக்கும் சர்க்கரை நோய் இருக்கிறதா? இல்லையா? என்று ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதி முழுவதும் பல்வேறு ஆலைகள் இருக்கிறது. பல்வேறு காற்று மாசுபாடு இருக்கிறது. எந்த விபரங்களும் இல்லை. இந்தக் குவாரியைச் சுற்றித்தான் தொழிற்சாலைகள், கிரசர்கள் மற்றும் எம்.சாண்ட் ஆலைகள் இருக்கின்றது. அவர்கள் காற்றை ஆய்வு செய்ததற்கான எந்தவிதமான ஆவணமும் கிடையாது. இங்கு ஏற்கனவே குழந்தைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு இருக்கும் அனைவருக்கும் குழந்தைகள் இருக்கிறது. எனக்கும் இருக்கிறது. பேரக்குழந்தைகள் இருக்கின்றன. நாளைக்கு அந்த எதிர்கால தலைமுறை எப்படி வாழும். அதற்கு

காரணம் இந்த காற்று மாசுபாடு என்று ஒன்றிய அரசே கூறி இன்று பள்ளிக்கூடம் வரை சுகர் போர்டு கொண்டு வந்து விட்டார்கள் எனத் தெரிவித்தார்.

அப்பொழுது காற்று என்பது எவ்வளவு முக்கியம். நமக்கு கெட்ட வாடை அடித்தால் மட்டுமே காற்று மாசுபாடு தெரியும். ஆனால், பயிர் மீது படிந்திருப்பதை வைத்து தண்ணீர் மாசுபாடு, மண் மாசுபாடு தெரிந்து கொள்ள முடியும். அதேபோல் அதிகளவிலான சப்தங்களை கொண்டு ஒலி மாசுபாடை தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் காற்று மாசுபாடு மட்டும் தெரியாது. சுற்றிலும் எம் சாண்ட் மற்றும் கிரசர் ஆலைகள் அதிகளவில் இருக்கின்றன. இவர்கள் எந்த விதமான மாசுப்பாடும் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது எவ்வளவு மோசடியான ஆவணங்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வருகிறேன். எனவே அதன் மீதான உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அது மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு இவர்கள் நல்லது செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எந்த தொழிலாளிக்கும் பி.எஃப் கிடையாது. இஎஸ்ஜ கிடையாது. இன்சூரன்ஸ் கிடையாது. அருகாமையிலுள்ள கோடங்கிபாளையத்தில் இருக்கும் விஜயலட்சுமி குவாரி, கவிதா குவாரி, எஸ்ஜி குவாரி, ராமகிருஷ்ணன் குவாரி போன்ற பல குவாரிகளில் பலரும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். ஆனால் எந்த குவாரியிலும் இறந்தவர்களுக்கு அரசினுடைய சட்ட அடிப்படையிலான இஎஸ்ஜ, பிஎப், இன்சூரன்ஸ் எதுவும் இல்லை. 10 தொழிலாளிகளுக்கு மேல் இருந்தால் இஎஸ்ஜ, பிஎப், இன்சூரன்ஸ் இருக்க வேண்டும். திருப்பூர் என்பதால் பணியன் கம்பெனியில் தொழிலாளர்கள் போராடியே வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்குவாரியில் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30-லிருந்து 40 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றும், மறைமுகமாக 200 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் யாருக்கும் பிஎப், இஎஸ்ஜ, இன்சூரன்ஸ் எதுவும் இல்லை. இதைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, மிகவும் முக்கியமானது, இந்த ஊருக்கானது, கம்பி வேலி அமைக்கப்பட வேண்டும். கம்பி வேலி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. தமிழ்நாட்டினுடைய தலைமைச் செயலாளர் மரியாதைக்குரிய சிவதாஸ் மீனா அவர்கள் 26/7/2023 அன்று அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி உள்ளார். அதில் ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள் கணக்கெடுத்து செப்டம்பருக்குள் அனைத்து குவாரியை சுற்றியுலும் கம்பி வேலிகள் அமைத்திட வேண்டும். கம்பி வேலிக்கு பணம் இல்லை, குவாரி முடிந்து விட்டது. கைவிடப்பட்ட குவாரி, உரிமையாளர் விட்டு சென்று விட்டால் அரசாங்கம் அல்லது தனியார் குவாரியாக இருந்தாலும், டி.எம்.எஃப் என்று சொல்லக்கூடிய மாவட்ட கனிம நிதி, அந்த கனிம நிதியிலிருந்து எடுத்து பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தமிழ்நாட்டினுடைய

தலைமைச் செயலாளர், சிவதாஸ் மீனா அவர்கள் கூறியுள்ளார். அதனை நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சியர் கூட செய்தித்தாளில் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்த குவாரிகளில் ஏதாவது ஒன்றில் கம்பி வேலி உள்ளதா? என சென்று பாருங்கள். எந்த குவாரிக்கும் கம்பி வேலி இல்லை. கம்பி வேலி இல்லாததனுடைய விளைவு ஈஸ்வரன் அவர் மகன் நடத்தக்கூடிய குகன் குவாரியில் மூன்று நபர்கள் இறந்த சம்பவம் கடந்த ஆண்டு நடந்தது. இதே ஊரில் குவாரிக்காரர்கள் மறுப்பார்களா? நீங்கள் குவாரிக்கு அனுமதி கேட்கும் பொழுது, என்ன சொல்கிறீர்கள்? நாங்கள் குவாரியை சுற்றி கம்பி வேலி அமைப்போம். மீட்டருக்கு 300 ரூபாய் செலவு செய்து குவாரியை சுற்றி கம்பி வேலை அமைப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இங்கு என்ன நடக்கிறது. குகன் குவாரியில் மூன்று பெண்கள், குழந்தைகள் இறந்தார்களா? இல்லையா? அப்பொழுது இதற்கு யார் பொறுப்பு? அவர்களுக்கு என்ன இழப்பீடு இருக்கிறது? எதுவும் கிடையாது. நீங்கள் கொள்ளை அடிக்கிறீர்கள். நியாயமாக செய்தால் சொல்லுங்கள். நீங்கள் வருமானம் செய்கிறீர்கள். ஆனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடு எதுவும் கிடையாது. எனவே இதன் மீது கம்பி வேலி அமைக்காத நிலையில் குவாரிகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அடுத்ததாக குவாரியைச் சுற்றி நடப்பில் உள்ள குவாரி. அதாவது இயங்கக்கூடிய குவாரிகள் எதுவும் இல்லை. அப்படியென்று நான் சொல்லவில்லை. உதவி இயக்குநர் (கனிமம்) அவர்கள் கொடுத்த ஆவணம் ஆங்கில திட்ட அறிக்கையின் பக்கம் எண்.287-ல் உள்ளது. அதில் இந்தக் குவாரியைச் சுற்றி அனுமதி கேட்ட குவாரிகள் மூன்றும் கைவிடப்பட்ட குவாரிகள் மூன்றும் இருக்கிறது. ஆனால் 500 மீட்டர் சுற்றளவில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற குவாரிகள் எதுவும் கிடையாது என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் குவாரி இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதாவது பெட்ரோல் பங்கிக்கிற்கு நேர்திரில் இருக்கும் ஒரு குவாரி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று காலையில் நான் வந்ததும் கூறினேன். அது எப்படி? தற்போது நாங்கள் உதவி இயக்குநர் கனிமம் அவர்கள் ஆவணத்தை நம்புவதா? அல்லது இங்கு திட்ட வடிவமைப்பாளர் குவாரிகாரர்கள் கொடுத்ததை நம்புவதா? எதனை நம்புவது. இப்பொழுது இயங்கி கொண்டிருக்கிறது சென்று பாருங்கள். அனுமதி கேட்ட இந்த குவாரிக்கு அருகில் அந்த எல்.பி.பி. வாய்க்காலை ஒட்டி ஜே.சி.பி மற்றும் பொக்லைன் நிற்கிறது. நான் இப்பொழுது பேசி முடித்துவுடன் அடுத்த நிமிடம் அனைத்து வண்டிகளும் ஓடிவிடும். லாரி நிற்கிறது. அப்பொழுது அனுமதியே இல்லாமல் இங்கு இருக்கும் குவாரிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறினார்.

அரசாணை 2022-ல் தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு கிராம நிர்வாக அலுவலரும் 100 விழுக்காடு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, இயங்கி முடித்த குவாரியை பார்வையிட்டு ஒவ்வொரு மாதமும் அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும்.

அதேபோல் வட்டாட்சியர் 50 விழுக்காடு குவாரியை பார்க்க வேண்டும். கோட்டாட்சியர் 25 விழுக்காடு குவாரியை பார்க்க வேண்டும். மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் 10 விழுக்காடு குவாரியை பார்க்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சியர் மிகப் பெரிய குவாரியாக இருந்தால் 3 குவாரி, இல்லை என்றால் 5 சதவீதக் குவாரியை பார்க்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. தமிழ்நாடு அரசினுடைய அரசாணை 2022-ல் தெளிவாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கு எத்தனை குவாரிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. யார் போய் பார்ப்பது? இந்த கிராம நிர்வாக அலுவலர் மோசடி செய்து, கிராம வரைபடத்தை கூட காட்ட மறுக்கிறார். அப்பொழுது இவர்களெல்லாம் என்ன செய்வார்கள்? இது சமூக சொத்து. இந்த இடுவாய் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய அனைத்து குவாரிகளையும் உடனடியாக டிரோன் சர்வே எடுப்பதற்கு நீங்கள் பரிந்துரை செய்யுங்கள். நாங்கள் நீதிமன்றம் சென்று இப்பொழுது மதுரைக்கு கரூர் மற்றும் தென்காசி மாவட்டத்திற்கு ட்ரோன் சர்வே எடுப்பதற்கு உத்தரவு பெற்று அனைத்து குவாரிகளுக்கும் சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு மட்டும் எங்கு போராட்டம் நடக்கிறதோ, அதனை மட்டும் ட்ரோன் சர்வே செய்கிறார்கள். சட்டப்படி, சட்ட விரோதமாக இருந்தால் டிரோன் சர்வே செய்ய வேண்டியது தானே. என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது? உடனடியாக இடுவாயில் இருக்கும் அனைத்து குவாரிக்களுக்கும் ட்ரோன் சர்வே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு குவாரியும் 10 கோடியில் இருந்து 100 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் அதிகமாக வெட்டியிருக்கிறார்கள். 10 கோடியில் இருந்து 100 கோடி ரூபாய் அரசு சொத்தை குவாரி குத்தகைதாரர்கள் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குவாரிகாரர்களுக்கு பெயர் குவாரி உரிமையாளர்கள் அல்ல, குவாரிக் குத்தகைதாரர்கள். ஏனென்றால் குவாரியில் இருந்து 1 மீட்டர் அதாவது 3 அடி தான் அவர்களுக்கு சொந்தம். அதற்கு கீழ் இருப்பது அனைத்தும் சமூக சொத்து. சமூக சொத்தை எடுப்பது என்றால் அரசாங்கத்திடம் அனுமதி வாங்க வேண்டும். அதற்கு ராயல்டி, சீனியரேஜ் தொகை செலுத்த வேண்டும். மாவட்ட கனிமநிதி (டி.எம்.எப்), பசுமை வரி செலுத்த வேண்டும். போன்ற பல்வேறு வரிகள் இருக்கின்றது. ஆனால் எதையும் கட்டாமல் அனைத்து குவாரிகாரர்களும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த குவாரியை சுற்றி இருக்கக்கூடிய 12 குவாரிகள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 500 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முறைகேடாக கற்களை வெட்டி எடுத்து இருக்கிறார்கள். எனவே அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இங்கேயே நேரடியாக நாங்கள் கோரிக்கை வைத்துக் கொள்கிறோம் என்று கூறினார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த குவாரி இருந்தால்தான், அனைவருக்கும் வீடு கட்ட மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கும் என்று கூறினார்கள். எங்களுக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆனால், குவாரி இயங்குவதற்கு மாற்றாக, இங்கு வீடு கட்டுவதற்கு எம்.சாண்ட் மற்றும் ஆற்று மணலுக்கு பதிலாக, வெளிநாட்டு இயற்கை ஆற்று

மணலை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. தமிழ்நாடு முதலமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைக்கின்றோம். குவாரியை இயக்குவதற்கு கோரிக்கை வைப்பதைப்போல், நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம். வெளிநாட்டு இயற்கை ஆற்று மணலை அன்றைய அரசாங்கம் சொன்னதை முதல்வர் அவர்கள் முகநூலில் சொன்னதுபோல், நடவடிக்கைக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

மேலும், இந்தக் குவாரியைப் பொறுத்தவரை கார்த்திக் குவாரிக்கு நேரடியாக செல்லுங்கள். அங்கு மேல் இருக்கும் மண் அனைத்தையும் வெட்டியெடுத்துவிட்டார்கள். காலையில் நாங்கள் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்தோம். மண் முழுவதையும் வெட்டி எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மீட்டர் ஆழத்திற்கு ஒரு ஏக்கரில் மண் வெட்டியெடுத்தாலே ஒரு கோடி ரூபாய். இவர்கள் 5 ஏக்கரில் அனுமதி கேட்கிறார்கள். அப்படியென்றால் ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மண் திருடி இருக்கிறார்கள். எந்த நடைச்சீட்டும் கிடையாது. இயக்குவதற்கான அனுமதி (சி.டி.ஓ.) கிடையாது. இப்பொழுது தான் அனுமதியே கேட்கிறார்கள். ஆனால் 5 கோடி ரூபாய்க்கு மண் திருடி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு கோட்டாட்சியர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறோம். கார்த்திக் குவாரி விதிகளை மீறி இருப்பதால், இதற்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது எனத் தெரிவித்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, வி.பி. ராமசாமி குவாரியைப் பொறுத்தவரை அந்தக் குவாரியைச் சுற்றியும் 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் வீடுகள், தற்காலிக வீடுகள் மற்றும் தொழிலாளர் குடியிருப்பு இருக்கிறது. அதனையெல்லாம் நாங்கள் ஆதாரப் பூர்வமாக புலவரைபடம், கிராம வரைபடம் மற்றும் கூகுள் படங்கள் வழியாகவும் காட்டி இருக்கிறோம். இந்த கூகுள் படங்களில் ராமசாமி குவாரியை சுற்றி பார்த்து கொள்ளுங்கள். மேலும் இதனைப் பார்க்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு நாங்கள் தனியாக அறிக்கையாகவும் கொடுக்கிறோம். ஏனென்றால், இங்கு முடிவெடுப்பது இங்கு இருக்கின்ற கோட்டாட்சியரோ, மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளரோ அல்ல. இவர்கள் நடத்திக் கொடுப்பவர்கள் தான். மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையம் (SEIAA) தான் முடிவெடுக்கின்றது. இத்தனை தற்காலிக வீடுகள், நிரந்தர வீடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றது என்பதை இந்த ஆவணப்படத்தில் கூகுள் படங்கள் மூலமாக நாங்கள் காட்டுகிறோம். குறிப்பாக கூகுள் வடமேற்கு பகுதியில் 285 மீட்டரிலும், கிழக்கு பகுதியில் 54 மீட்டரிலும், வடக்கு பகுதியில் 270 மீட்டரிலும், மேலும் தெற்கு பகுதியில் 201 மீட்டரிலும், 180 மீட்டரிலும் 84 மீட்டரிலும் வீடுகள் இருப்பதால், இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அடுத்ததாக சிறு கனிம சலுகை விதிகளின்படி ஓடைக்கு 50 மீட்டர் இடைவெளி விட வேண்டும். இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை இவர்களுடைய புலவரைபடத்தை பார்த்தீர்கள் என்றால், குவாரியின் புல எண்.286/1 பகுதியில் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒன்று பகுதிக்குள்ளேயே ஓடை செல்கிறது. அதாவது ஒன்று பகுதிக்குள்ளும், இரண்டிலும் ஓடை செல்கிறது. குவாரிக்குள்ளேயே ஓடை செல்கிறது. இது கிராம வரைபடம் மட்டுமன்றி புலவரைபடத்திலும் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, இந்த குவாரிக்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது. மேலும், இந்த கிராம வரைபடத்தில் கருப்பாக காட்டப்பட்டிருப்பது தான் குவாரிக்கான படம். அதற்குள் ஓடை செல்வது ரோஸ் நிறத்தில் காட்டி இருக்கிறார்கள். புலவரைபடத்திலும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தப் புலவரைபடம் ஆங்கில திட்ட அறிக்கை பக்கம் எண்.314-ல் உள்ளது. அதேபோல் பக்க எண்.298-ல் அ-பதிவேடு இருக்கின்றது, அதை பாருங்கள். புல எண்.296/1-ற்குள்ளும், 2-ற்குள்ளும் ஓடை இருக்கின்றது என்று அ-பதிவேட்டிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே புலவரைபடத்திலும், கிராம வரைபடத்திலும் மற்றும் அ-பதிவேட்டிலும் குவாரிக்குள்ளேயே ஓடை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இது ஏற்கனவே அனுமதி கொடுத்த குவாரி தானே என்று கூறலாம். ஏற்கனவே தவறாக கொடுத்தது போல், இப்பொழுதும் அதே தவறை செய்ய வேண்டுமா? எனவே ஏற்கனவே அனுமதி கொடுத்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

மேலும் நீர் ஆதாரத்தை பொறுத்தவரை, இயல்பாக வந்த எந்த ஓடையையும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யக்கூடாது என்று பல உயர் நீதிமன்ற, உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த ஓடை கிராம வரைபடத்தில் இருக்கிறது, இது அரசினுடைய ஓடையா? எங்களது சொந்த பட்டா நிலத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓடை. அதனால் இதற்கு இந்த சட்டம் பொருந்தாது என்று கூட சிலர் விளக்கம் கூறலாம். இதற்கும் நாங்கள் தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தில் கேட்டு வருவாய்த்துறை நிலை ஆணை, செயல்முறை ஆணை பெற்றிருக்கிறோம். அந்த வருவாய்த்துறை நிலை ஆணை எண்.26 பிரிவு 15-ல் நிலவியல் பாதை மற்றும் நிலவியல் கால்வாய் என குறிப்பிடப்பட்டிருப்பின், அவை பட்டா நிலத்தில் இருப்பினும், அவை அரசுக்கு சொந்தமாகும். அதில் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பின் அதனை அகற்ற வட்டாட்சியருக்கு அதிகாரம் உண்டு என இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. இதனை தலைமைச் செயலகம், எழிலகத்தில் உள்ள உதவி ஆணையாளர், நில அளவைத் துறை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே ஓடை இருப்பதனால் இந்த குவாரி சட்டவிரோதமானது. மேலும், இந்த புலவரைபடத்தை பார்த்தாலே தெரியும், இதில் மஞ்சள் நிறத்தில் இருப்பது தான் அந்த ஓடை. அது குவாரி வழியே செல்கிறது. எனவே ஓடையை ஆக்கிரமித்து ராமசாமி அவர்கள் குவாரி அமைத்திருக்கிறார்கள். இது

சட்டவிரோதம். எனவே இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்பது மட்டுமன்றி ஏற்கனவே ஓடையை சட்ட விரோதமாக ஆக்கிரமிப்பு செய்ததன் மீதும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

மற்றொன்று, 1 செண்ட் நிலம் வாங்கினால் கூட, நாம் உட்பிரிவு செய்கிறோம். இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை புல எண். 286/1 என்ற உட்பிரிவில் அதில் ஒரு பகுதி. 1.59.0 ஹெக்டர் என சொல்லி இருக்கிறார்கள். 1.59.0 ஹெக்டர் என்பது கிட்டத்தட்ட 4 ஏக்கர் பரப்பளவு வருகிறது. அதை உட்பிரிவு செய்வதில் என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது. தயவுசெய்து கோட்டாட்சியர், அவர்களுக்கு கீழே இருப்பவர்களுக்கு, இது போன்ற குவாரிக்கு அனுமதி கேட்டு யார் வந்தாலும், உட்பிரிவு செய்து விட்டு வரும்படி கூறுங்கள். ஏற்கனவே இயங்கி இருந்தாலும், இயங்காவிட்டாலும் உட்பிரிவு செய்துவிட்டு வர சொல்லுங்கள். ஏனென்றால், பார்க்கும் யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. அதிகாரிகள் ஆகிய உங்களுக்கே உட்பிரிவு செய்யவில்லை எனில் எந்த இடம் என்று தெரியாது. இதுவே உட்பிரிவு செய்திருந்தால் புலவரைபடத்தைப் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே, இது போன்ற நிலைகளை சரிசெய்ய வேண்டும். உங்களைப் போன்ற புதிய அதிகாரிகள், இளைய அதிகாரிகள் தான் செய்ய முடியும். அதனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இந்தக் குவாரிக்குள்ளேயே இப்படியான நிலை இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல இந்தக் குவாரியை ஒட்டி பாதை இருக்கிறது. புல எண்.276ல் இந்தக் குவாரியை ஒட்டியே வடபுறப்பகுதியில் பகுதிக்குள்ளேயே வண்டிப் பாதை இருக்கிறது. இந்த வண்டிப்பாதையையே காட்டவில்லை. வண்டிப்பாதை இருந்தால், பத்து மீட்டர் இடைவெளி. அதாவது 35 அடி இடைவெளி விட வேண்டும். அதுவே பட்டா நிலமாக இருந்தால் ஏழரை மீட்டர் இடைவெளி விட வேண்டும். இந்த வண்டிப்பாதைக்கு 10 மீட்டர் இடைவெளி இல்லை. எனவே இந்த ராமசாமி குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அதேபோல் மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டி, ஆழ்துளைக்கிணறுகளை பொறுத்தவரை 500 மீட்டருக்குள் இருக்கக் கூடாது. உங்களுக்கே தெரியும் குவாரியில் இருந்து வெறும் 100 மீட்டரில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நீங்களும் நானும் உழைத்து கொடுத்த, வரியாக செலுத்திய பணத்திலிருந்து கட்டப்பட்ட மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டி இருக்கிறது. 500 மீட்டருக்குள் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இங்கு வெறும் 100 மீட்டருக்குள்ளேயே இருக்கிறது. எனவே அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. அதேபோல் தாழ்வழுத்த மின் கம்பி பாதை 50 மீட்டரில் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் குவாரிப்புலத்தை ஒட்டியே வடமேற்கு பகுதியில் தாழ்வழுத்த மின்கம்பி செல்கிறது. எனவே இந்த ராமசாமி குவாரிக்கு சட்ட அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது எனத் தெரிவித்தார்.

அதேபோல் உயர்மின் கோபுரமோ, சூரிய மின்தகடுகளோ (சோலார் பேனல்) 650 வாட்ஸ் திறன் கொண்ட மின் கம்பிகளோ மற்றும் மின் கோபுர கட்டுமானமோ அல்லது மின் சேமிப்பு நிலையம் (பவர் ஹவுஸ்) இருந்தால் 300 மீட்டருக்குள் குவாரி அமைக்க கூடாது. ஆனால் இந்த குவாரிக்கு வெறும் 110 மீட்டரில் சூரிய மின்தகடுகளோ (சோலார் பேனல்) இருக்கிறது. எனவே இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது.

அது மட்டும் அல்ல, இந்த குவாரியினுடைய வடமேற்கு புறப்பகுதியில் பி.ஏ.பி வாய்க்காலில், ஒரு பாலம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அது 150 மீட்டருக்குள்தான் இருக்கும். 500 மீட்டரில் பாலம் இருக்கும் கூடாது. ஆனால் 150 மீட்டரில் பாலம் இருக்கிறது. இவர்கள் வெடி வைத்தால், அந்த பாலம் சேதாரம் அடையும். இதுவரைக்கும் சேதாரம் அடையவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். அது அன்றாடம் சேதாரம் அடைந்து கொண்டிருப்பதல்ல. சேதமடைந்திருந்தால் குவாரி அனுமதி தானாகவே நின்றிருக்கும். அதனால் இந்த குவாரியியை அனுமதிக்க கூடாது. ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இங்குள்ள சாலைகளில் 10 டன்னிற்கு அதிகமாக கொண்டு செல்கிறார்கள். இந்த குவாரி பெஞ்சு முறையில் இயங்கியிருக்க வேண்டும். அதாவது ஐந்து மீட்டர் நீளம், ஐந்து மீட்டர் அகலம், ஐந்து மீட்டர் உயரம் என்று படிக்கட்டு முறையில் இயங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு இயங்க வில்லை.. அதனால் இந்த குவாரிக்கு கொடுத்த அனுமதியை சட்டப்படி ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார்.

அது மட்டுமல்ல நீங்கள் கூகுள் படத்தையே பாருங்கள். கூகுள் படத்தில் வடபுறம் ஏழுரை மீட்டர் பட்டா நிலத்திற்கு இடைவெளி விட்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரை மீட்டர் கூட விடவில்லை. அவர்களுடைய முழு கொள்ளளவு பகுதியையும் வெட்டி விட்டார்கள். ஆகையால் குவாரி பரப்பளவை விட்டு வெளியில் வெட்டியுள்ளார்கள் அது சட்டவிரோதம். எனவே ராமசாமி குவாரி மீது உடனடியாக ட்ரோன் சர்வே எடுத்து, அதிகப்படியாக வெட்டியதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதுமட்டுமின்றி அதற்கான வெடி மருந்தை, சட்ட விரோதமாக, திருட்டுத்தனமாக எங்கிருந்து கடத்தி வந்தார்கள் என்று, வெடி மருந்து சட்டப்படியும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அது மட்டுமல்லாமல் இங்கு காற்று மாசுபாட்டைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே சொன்னது தான். இங்கு எந்த விதமான காற்றையும் ஆய்வு செய்யாமல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் உண்மையில் ஆய்வு செய்தார்கள் என்று சொன்னால், நாங்கள் இந்தந்த ஆறு இடத்தில் தான் ஆய்வு செய்திருக்கிறோம் என்று இங்கு வந்திருக்கக்கூடிய திட்டவடிவமைப்பாளர் மற்றும் குவாரி உரிமையாளர்கள் கூறட்டும். மேலும், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் இந்த மாதிரியான நிகழ்வுகளுக்கு ஒரு நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம். முன்னால் இருந்த திரு. செல்வக்குமார் அவர்கள்

இதுமாதிரி நிகழ்வுகளுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார். எனவே, நீங்கள் இந்த காற்று ஆய்வு செய்தது எங்கே? அதன் விபரத்தை தரவும் என்று கூறி, அந்த குவாரி உரிமையாளருக்கு ஒரு நோட்டீஸ் கொடுங்கள். ஏனென்றால், ஆறு இடங்களில் காற்றை ஆய்வு செய்ததற்கு, நீங்கள் தான் பொறுப்பு. மேலும், ஆவணங்கள் தருவது மட்டுமல்ல, கொடுத்த ஆவணங்கள் உண்மையானதாக இருக்க வேண்டும். அப்படியென்ற வகையில் ஏற்கனவே குட்டப்பாளையம் குவாரிக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்ததில் உங்களிடமே ஆவணங்கள் இருக்கும். அதாவது, வட்டாட்சியர் அவர்கள் வீடு இருக்கிறது என்று கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால், கிராம நிர்வாக அலுவலர் இல்லையென்று கொடுக்கிறார். எனவே விளக்கம் கேட்டு வட்டாட்சியருக்கு, கிராம நிர்வாக அலுவலருக்கு மற்றும் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பினார்கள். அது போல் நோட்டீஸ் அனுப்புவதற்கான அதிகாரம் உங்களிடம் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில், ஆறு இடங்களில் காற்று மாசு ஆய்வு செய்தது எங்கே என்ற நோட்டீஸ் அனுப்பி, அதற்கான விபரத்தை வாங்கி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அதே போல் தொழிலாளிகளுக்கு இ.எஸ்.ஐ., பி.எப், இன்சூரன்ஸ் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதேபோல் கம்பி வேலி அமைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதேபோல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் குவாரி தவறாக காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும், 300 மீட்டர் சுற்றளவில் வீடு மற்றும் வருவாய்த்துறை ஆவணங்களில் இருக்கக்கூடிய வீடு, அதே போல், வருவாய்த்துறை ஆவணங்களில் 50 மீட்டருக்குள் ஓடை, 50 மீட்டருக்குள் வாய்க்கால், 10 மீட்டருக்குள் வண்டிப்பாதை, நடைபாதை, 300 மீட்டர் சுற்றளவில் சூரிய மின்தகடுகள் (சோலார் பேனல்) மற்றும் 100 மீட்டரில் மேல் மேல்நிலை நீர்தேக்கத் தொட்டி என்று அத்தனை விதிமுறைகளையும் மீறி இந்த குவாரி இருப்பதால், ராமசாமி குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

மேலும், இதை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்தினுடைய மரியாதைக்குரிய தலைவர், அதனுடைய உறுப்பினர் செயலர் மற்றும் அங்கிருக்கும் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் அவர்களுக்கு, நாங்கள் பேசுவது அனைத்தும், அரசினுடைய ஆவணங்களின் அடிப்படையில் பேசுகிறோம். அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, கடைசியாக இந்த குவாரி அனுமதியைப் பொறுத்தவரை, இந்த இரண்டு குவாரிக்கும் ஒரு கிராம நிர்வாக அலுவலர் சான்று கொடுத்திருக்கிறார். அந்த இரண்டு சான்றும், சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிக்கை புத்தகத்தில் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு சான்றிலும் 300 மீட்டர் சுற்றளவில் குடியிருப்புகள் இல்லை என்று கொடுத்திருக்கிறார். மேலும், 300 மீட்டரில் மாநில நெடுஞ்சாலையே இல்லை என்றும் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால், இருக்கிறது. அதேபோல், அரசு அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனை இடம் இல்லையென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால், இருக்கிறது. அதேபோல் உயர்மின்னழுத்த கம்பி

மற்றும் சூரிய மின்தகடுகள் (சோலார் பேனல்) இருக்கிறது அனைத்தையும் மறைத்து, மோசடி ஆவணம் தாக்கல் செய்ததால், கிராம நிர்வாக அலுவலருக்கு நீங்கள் நோட்டீஸ் அனுப்பி, மோசடி ஆவணம் கொடுத்ததற்காக அவர் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த கார்த்திக் குவாரியும், வி.பி. ராமசாமி குவாரியும், சட்டப்படி செயல்பட தகுதி இல்லாதது என்று தெரிவித்துக் கொண்டார்.

17. கே.எஸ். திருஞான சம்பந்தன். தமிழக நொய்யல் விவசாய பாதுகாப்பு சங்கத்தின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளர் :

இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற மாவட்டத்தினுடைய சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் மற்றும் மரியாதைக்குரிய கோட்டாட்சியர் அவர்களே மற்றும் இங்கே வருகை தந்துள்ள சுற்றுச்சூழல் இயக்கத்தினுடைய பொறுப்பாளர்களே, நிர்வாகிகளே, விவசாயிகளே, பொதுமக்களே, கல்குவாரியினுடைய உரிமையாளர்களே, அனைவருக்கும் தமிழக நொய்யல் பாதுகாப்பு சங்கத்தின் சார்பில் முதற்கண் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அனைவருக்கும் தெரியும். மரியாதைக்குரிய முகிலன் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் கல்குவாரியினுடைய உரிமையாளர்களின் சிலருக்கு வேண்டுமானால் கசப்பாக தெரியலாம். ஆனால் இந்த முகிலன் தான் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக்கூடிய அனைத்து ஊர்களின் இயற்கை சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்து வருகின்றார். எனவே, எந்த கிராமத்திற்கு சென்றாலும், எந்த இடத்திலும், என்ன இருக்கின்றது என்று தெளிவாக அரசுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் சொல்லிக்கொடுத்து, இன்று பாடம் எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார். எனவே, தயவுசெய்து, மரியாதைக்குரிய அனைவரும் அவர் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் அரசு ஆவணத்தில் ஆவணப்படுத்தி அவற்றை முறையாக சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, சிறுகனிம விதிகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கின்றதா? மற்றும் மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு

ஆணையத்தினுடைய விதிகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கின்றதா? என ஆய்வு செய்க. சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கக்கூடாது. அங்கிருக்கும் ஊர் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. குறிப்பாக அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளையும், நீர்நிலைகளையும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது. பள்ளிகள் மற்றும் நீர் ஓடைகள், எந்த இடத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும், இந்த விசயத்தில் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இதனை நாங்கள் முழுமையாக சொல்வதற்காகத்தான் வருகின்றோம். ஏதோ இந்தக் கருத்தை சொல்வதால் உங்களுக்கு கசப்பான மனவேதனையாக இருக்கலாம்.

ஏனென்றால், இதெல்லாம் நாங்கள் உங்களுக்காகவும், எல்லோருக்காகத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றோம். நீங்களும் நாங்களும் வேறில்லை. தயவுசெய்து அதனை முதலில் உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். அனைவரும் உறவாக, நட்பாக இங்குதான் இருக்கின்றோம். அனைவரும் இங்கிருந்துதான் வந்திருக்கிறோம். விவசாயத்தினுடைய அடிப்படையில் இருந்துதான் அனைவரும் வந்திருக்கிறோம்.

எனவே, இதனையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, வருங்காலத்தில் சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கப்பட்டு, நல்ல காற்றும், நீரும், இந்த மண்ணும் கெட்டுவிட்டால், பின் நமது பகுதியை யாராலும் காப்பாற்ற முடியாது. வருங்கால சந்ததியினருக்கு எதுவுமே இருக்காது என்று சொல்லி, மரியாதைக்குரிய முகிலன் அவர்கள் சொல்லிய அனைத்து கருத்துக்களையும், அரசினுடைய ஆவணத்தில் ஆவணப்படுத்தி, அவற்றை சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, நெறிப்படுத்தி, கள ஆய்வு செய்து, முறையாக பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இப்பகுதியில் உள்ள நீர்நிலைகள் அனைத்தையும் மரியாதைக்குரிய கோட்டாட்சியர் அவர்களும், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களும் நேரில் கண்காணித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மரியாதைக்குரிய மாவட்ட சுற்றுச் சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கு இங்கு இருக்கக்கூடிய பி.ஏ.பி. வாய்க்கால் மற்றும் நொய்யல் பகுதிகளில், எந்த அளவுக்கு நாங்கள் குரல் கொடுத்து வருகிறோம் என்பது எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். முதலில் இங்கிருக்கும் மக்கள் நொய்யலில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கிருக்கும் சூழ்நிலையைச் சொல்கிறேன். நொய்யலை முதலில் எல்லோரும் சுத்தப்படுத்திவிட்டு, யார் வேண்டுமானாலும், எங்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டு சென்று பயன்படுத்துவோம். அதற்கு முன் எதற்கும் பயன்படாது. அதையெல்லாம் சரி செய்வதற்காகத்தான் நாங்கள் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தயவு செய்து உணர்ந்து செயல்படுங்கள்.

முதலில் கிராம நிர்வாக அலுவலர், மரியாதைக்குரிய முகிலன் சொன்னதைப்போல் அடிப்படையிலேயே பல்வேறு தவறுகள் இருக்கின்ற போது, அங்கேயே நீங்கள் நிராகரித்து அனுப்பி விடுங்கள். நீங்கள் ஏன் இதற்கு பரிந்துரை செய்து, ஆவணப்படுத்துகிறீர்கள். இதனால் வருவாய்த்துறைக்கும், அரசு அலுவலர்களுக்கும் இடையேயான பல்வேறு இடையூறுகளை ஏற்படுத்த வேண்டாம். குவாரியினுடைய அனுமதி கேட்பவர்களுக்கும் கசப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டாம். ஏனென்றால், அடிப்படையிலேயே நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டீர்கள் என்றால், அவர்கள் அடுத்த நிகழ்விற்கு வரமாட்டார்கள். இதுதான் பொதுமக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், ஊர் பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை இருக்கும். இல்லையென்றால், அவர்கள் அனுமதி கேட்கும் போது, இந்தக் கருத்துக்களை சொல்கின்றபோது, எதிரான வாதங்களை சொல்கிறோம் என்று நினைக்கின்றார்கள். அந்தமாதிரி நினைத்தீர்கள் என்றால், தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்று மிகப்பெரிய அளவில் யார் யார் எதிர்ப்பை தெரிவித்தார்களோ அல்லது இதற்கு மாற்றாக யார் யார் செய்தார்களோ? அவர்களெல்லாம் இன்று அந்தப் பகுதியை முழுவதும் நியாயமாக, சட்டதிட்டத்திற்குட்பட்டு, தொழில் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது.

எனவே, மரியாதைக்குரிய அனைவரும் நம்முடைய பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். அனைவரும் சிந்தித்து, எதிர்கால சந்ததியை மட்டுமல்ல, நாம் இருக்கின்ற காலத்தில் காற்றையும், மண்ணையும், நீரையும் பாதுகாப்பது தலையாய கடமை. அதைத்தான் மரியாதைக்குரிய முகிலன் அவர்களும், அனைவரும் இந்தவொரு தொலைநோக்கு சிந்தனையோடு, கருத்துக் கூறி வருகின்றோம். ஏதோ உங்களுக்கு கசப்பான உணர்வோ அல்லது எதிரான வாதங்களோ உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமெல்லாம் கிடையாது. முகிலன் அவர்கள், பல ஆயிரக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான சிறு குவாரி உரிமையாளர்களுக்கு சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியவர்களுக்கெல்லாம் வாதாடி உரிமம் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றார். இதனையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். எனவே, ஏதோ முகிலன் அவர்கள் பேசுகின்ற கருத்துகளெல்லாம் குவாரி உரிமையாளர்களுக்கு எதிரான கருத்து என்று நினைக்க வேண்டாம்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள உயர்நிலையில் இருக்கின்ற அனைத்து அதிகாரிகளும், அரசு அலுவலர்களும் இந்த கனிமவளத்தைப் பொறுத்தவரை முகிலன் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்தை தெளிவாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மிகப்பெரிய டான்கள் எல்லாம் அந்த இடத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை கவனித்து பின்வாங்கியுள்ளார்கள். தவறான செயல்களை செய்தவர்கள் எல்லாம் காணாமல் போய்விட்டார்கள். மரியாதைக்குரிய முகிலன் அவர்கள் தனிப்பட்ட மனிதர் அல்ல. முகிலனோடு பல இலட்சம் இளைஞர்கள் இன்று இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

குறிப்பாக கோவை, திருப்பூர், ஈரோடு மாவட்டத்திற்கு நாளை மறுதினம் ஹென்றி பேகம் அவர்கள் பல்வேறு ஆய்வுகளைச் செய்ய களத்தில் இறங்கியுள்ளார் என்பதை தெளிவாகச் சொல்லி, அரசு அலுவலர்களும் தவறான செயல்களை செய்ய வேண்டாம். கிராம நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் வருவாய்துறை பற்றி மரியாதைக்குரிய கோட்டாட்சியர்களிடமும் சொல்கின்றோம். தவறுகள் நடப்பதை முற்றுப்புள்ளி வையுங்கள். மேலும் சுற்றுச் சூழல் பொறியாளர் அவர்களிடம் சொல்கின்றோம். தயவுசெய்து அடிப்படையில் நடக்கின்ற தவறுகளை சரி செய்தால், இந்தப் பிரச்சனையே வராது என்று கூறி மரியாதைக்குரிய முகிலன் அய்யா அவர்கள் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டார். அதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகின்றேன். நன்றி வணக்கம்.

18. தி. ரு. செல்வகுமார், சின்னகாளிபாளையம் (இரண்டாவது முறை) :

அய்யா ஒரே ஒரு கருத்து. இவர்கள் எல்லாம் இவ்வளவு முறை சட்ட விரோதமாக அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆதாரப் பூர்வமாக தெளிவாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஊர்க்காரர் என்ற முறையில், இந்த ஊர் விவசாயிகளினுடைய சார்பாக நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக்கொள்கின்றேன்.

46